

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. ČERVENCE 1908.

Číslo 7.

O. Svoboda:

Památce Husově.

Tak velkým's, mistře, byl v svém boji čistším hvězd,
v něm vítězem, byt' padl's v nerovném tom střetu,
vždyť láskou k pravdě srazit chtěl jsi klam a lest',
a za to, že jsi pravdu, mistře, hlásal světu;
tak velkým's byl, kdy z plamenů zřel's zlobnou pěst',
že píseň lásky ještě chvěla se z Tvých retů...
O nechápeme ani, jak se láska k pravdě cení,
jež zná jen bolest a v ní lidstvu tiché odpuštění!

Tak velkým's, mistře, byl, svět nad smrtí Tvou žas',
a svým směl nazývat Tě Čechů národ malý,
ten národ, jenž se o život svůj chvěl a třás';
však vzbuzen hlasem Tvým se náhle vzepjal v dáli
a bojoval jak lev... O, bud'me tací zas,
kež věčnou láskou k pravdě národ náš se halí,
kež všichni, mistře, ruku v ruce za Tvým heslem jdeme,
tak silní, čisti, s nadšením a... nikdy nezhyne!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Vedle pětičlenných odborů Výkonného Výboru a sice odboru stížního, kde každé porušení kázně a stanov vůbec by se probralo, stížnosti jedinec, členů sborů i celku uvažovaly, odboru stavebního, jakž na místě tomto jsme již navrhli a odboru vzdělávacího, jenž osvětňnou práci, pokrokovou a volnou by zorganizoval, podle požadavků našich sokolských, necht' zřízen jest hlavně i odbor technický N. J. S. Odboru tomu bylo by pečovati hlavně o tělocvičnou práci vůbec, měl by dozor na postup téže v celé jednotě, pořádání kursů, místních, župních i celku našeho podle určitých rozvrhů, slety, závody, veřejná vystoupení atd., k čemuž potřebný materiál technický obstarává. Vypracuje, aneb vypracovati dá vhodné cviky, přijímá a rozhoduje o návrzích na téže, dle potřeby honoruje v souhlasu s V. V., vydává technické práce vůbec, uveřejňuje v listě našem za souhlasu vrchního poradatele, aneb ve zvláštních brožurách, knížkách příručních pro evičitele, jakž se právě hodí a dotyčné práce vyžadují. Před závody vydává pokyny a pravidla pro závodníky i soudce, jakož i řád závodní opraví jestli potřeba káže, poměry a okolí kde se evičiti má, aneb zapolit se sdruženími jinými a cizími. K velikým slavnostem tělocvičným, sletům a závodům cizím a ji-

ných sdružení vysílají se zvláštní zpravodajové, odborníci naši jako zástupcové naší N. J. S. Zpravodaje ty pak odporučuje Výkonnému Výboru a ten schválí, či nie. Odbor pečuje o statistiku N. J. S. Členy odboru tohoto jsou: pět místních sil, evičitelů, učitelů, možno-li jeden lékař a znalec tělocviku vůbec, náčelníci Žup, kdežto vrchní náčelník N. J. S. jest silou vůdčí. Veškeré odbory V. V. odbývají schůze své dle potřeby, jednou měsíčně však jistě a to před vlastní schůzí V. V., kamž zprávy své a usnesení dodají k posouzení a rozhodnutí. — Tolik ku návrhu přímému o jednotlivých odborech V. V., jehož práce dnes již velice vzrostla a tak jako tak často výborům zvláštním se odkazuje. Tímto ustanovením stálých odborů byla by práce celku našeho rozdělena, postup vlastní byl by soustavným a výsledky, protože v každém odboru zasedali by činovníci v oboru svém znalí, vyniknutí a schopní na nejvyšší, co nejlepší, kdežto vlastní složení Výkonného Výboru, jako moci vrchní našeho ústředí by zůstalo.

Když při slavnosti Sokola Chicago viděli jsme k prostným vesele nastupovati 260 dětí — pak na to jen 32 sokolek a jen 25 sokolů, tu mimoděk pro-

blesklo nám hlavou: ejhle problem — životní otázka našich sborů. Dvě stě a šedesát dětí — pouze 32 sokolek a jen 25 sokolů! Čím to jest, že všechny naše tělocvičné školy jsou českými dětmi obého pohlaví téměř přeplněny a dospělých cvičenců a cvičenek je tak nepatrný počet? Kam ztrácí se nám těch 80, někdy až 90 procent dospívajících českých dětí? Čím to jest, že nejsme s to při praporu sokolském je udržeti? Od prvních počátků našeho působení při listu poukazovali jsme na tyto číslce, které nezdají se věstiti nám skvělou budoucnost — vyzývali jsme a stále vyzýváme, abychom již jednou o své práci počali vážně uvažovati a na shora uvedené otázky nejenom odpověď nalezli, ale pokusili se i o odstranění příčin, které nám ten dorost tak šmahem odcizují — leč marně. Zdá se, že většině našeho členstva jest vůbec lhostejno, jaká za panujících poměrů sokolským sborům kyne budoucnost, a několik jednotlivců, vidouce marnost své snahy, též po čase ochabnou a tu není k tomu zapotřebí zvláštního prorockého nadání, aby každý předpověditi mohl, co nás při takové netečnosti očekává! č.

Byla to svoboda tisku sokolského jedině, a pravíme s pýchou nemalou, jež umožnila cesty a cestičky ku PRAVDĚ vedoucí, jež první razila stezky sebekritiky, posudku volného a poetivého všude tam, kde bylo třeba očistit, slova rázného, varovného a účinného. Vždyť teprve od té doby, co list náš nepokrytě, s hledím otevřeným a poetivě vystupoval káraje nemilosrdně každý zlořád i vlastních řad, každý přechmat toho tak zvaného žití našeho národního, volného a pokrokového, vyskytla se tu i jinde náprava, kdežto opět jinde nadávka, hanobení a poškozování bylo naším údělem. My však šli svou cestou dále na prospěch věci naší a přivedli list náš na nynější úroveň. Láska k věci naší společné vedla nás a my dovedli si uvědomiti povinnosti stanovami nám za úkol dané. My učili ty řady své, nikoliv pro národ umírat, ale jakž Havlíček již radil pro národ pracovat a žiti pro českého člověka i Slovana bratra. My chtěli jsme být utužení vesměs na těle i v mysli, my pracovali o vyspělost lidu svého, poučení a volné rozumování, chtěli jsme, aby vedle zdravých, silných paží i silný měl mozek, silné nervy, zdravý rozum a šlechetná srdce. Jestli pak dnes hlavně to nadšení sokolské snažíme se přenést z kruhů našich trochu dále, jestli chceme hlavně o mládež a dorost se starati, získávajíce jej pro práci naši tělocvičnou, pro dobrovolnou kázeň naší, pro školy naše, kdož mohl by se diviti nám? Chceme starati se o to své budoucnost a jestli postaráme se o silného, utuženého a člověka pevného charakteru a volných zásad, pak poskytlí jsme mu pro život to nejlepší, protože zoceleného i ve zdraví jsme jej drželi.

Vykonej, milý čtenáři, dobrou věc. Uved' v život myšlenku, čelící ku prospěchu celku — obětuj sebe, jen aby dobrá věc zvítěziti mohla; odměnou za tvoji práci bude několikařádková zmínka, že oběan ten a ten vykonal to a ono — a druhý den již o tvé

práci, o tvém díle, o tvé obětavosti nebude se mluvíti. Lidé tu zmínku přečtou, pokrčí rameny — tu a tam pronesena bude poznámka "to je toho!" — nebo: "ti s tím nadělají komedií . . ." a dost. Ale, čtenáři milý, staň se hrdinou nějaké pohoršlivé aféry — hoj, jak ten náš dobrý lid bude s labužnickou rozkoší hltati každou zprávu o tobě — jak pátráno bude po všech podrobnostech — veřejnost zví hned, kde jsi se zrodil, kde žijí tvoji příbuzní, kolik máš dětí, jak staré jsou, kam chodí do školy . . . Že's vykonal věc dobrou, o tom před tvými příbuznými, před členy tvé rodiny nikdo mluvíti nebude — ale viz, s jakou ochotou ten dobrý lid tvým příbuzným, tvým dětem bude předhazovati tvoje špatnosti! Nechceme snad zastávati se těch, kdož za své špatné náklonnosti pykají — toho jsme dalecí — ale poukázati jsme chtěli jen na tu truchlivou skutečnost, jak netečně se často dovedeme chovati vůči zásluze a jak dovedeme se zajímati o člověka, na něhož pojednou propukne nějaká špatnost! A nejsme asi daleko pravdy, řekneme-li, že by ten zevlující, smějící se dav mžikem oka se ztenčil, kdybychom naň náhle zvolali: "Kdo z vás je bez viny, at' první zvedne kámen . . ." č.

A ještě k jinému závěrku přijítí musí pozorovatel, když tu a tam všimne si toho přísného soudu našeho lidu, jak nad mužem neb ženou vynáší svůj neúprosný ortel. Kráčejte tím rozezleným davem a sotva že ortel nad pobloudilem je vynesem, slyšíte již poznámky: "Hm—to bylo už dávno známo . . ." — "Vždyť to každý věděl . . ." — "O tom se mluvilo zcela veřejně . . ." atd. atd. Aj, tak tedy to bylo už dávno známo — každý to neb ono věděl — mluvilo se o tom veřejně — ale přec ti, o nichž se takto mluvilo, byli v středu našem stále vítanými hosty — my je zdravili až s otročskou netivostí, poněvač jsme na nich postřehli lesk blahobytu — my etili je, vážili si jich, zvali je mezi sebe, obdivovali je—až do té chvíle, kdy byli tak neprozřetelnými, že jejich pobloudilost vyšla na jevo! O, vy ošemetní, pokrytečtí soudcové! Vy neodsuzujete poklesek — vždyť vám byl již dříve znám — vy přivádění jste do mravního (!) rozhorčení jenom proto, že vinník byl tak neopatrný, že poklesek svůj nedovedl více zakrýt! č.

Bratři naši Poláci uspořádají si veliký kurs cvičební pro cvičitele i cvičitelky, jakž jsme již sdělili a k cíli tomu pošle jim Svaz polský z Haliče dobrou sílu učitelskou. Dále usilují, zachrániti mládež svou před odnárodněním a tu podle vzniklé myšlenky, posílají zámožnější budou syny a dcery své na vychování do starých vlastí. Nedá se upříti, že myšlenka tím velkolepější, čím více hnízda polských sokolů se starají o sdružení mládeže v sokolských jednotách, aby zde pěstovala mysl a tužila těla, kdežto v jednotě Związku Narodowego Polskiego w Stanach Zjednoczonych nalezla by pak ochrany v dalším žití svém. Jednota tato jest podpůrná a ve spojení se Sokolstvem pracující, jen na

členech, zdravých, utužených členech získává. U nás jest jináče. Jsouť sbory, jež leckde jen aby se stále o svou existenci rvaly s "bratry" některých organisací podpůrných.

Kdož z nás nezaradoval by se nad těmi hojnými a potěšitelnými zvěstmi sokolskými, jakž z řad našich dochází. V poslední době, jakoby byla ta ruka naše všude št'astnější, jakoby ty průkazy práce výchovné, tělocvičné se vykrystalizovaly a v neobyčejném úspěchu vyvrholy, znovu nabádaly k dalšímu napjetí sil. Nejvíce nás potěšily zprávy z Baltimore, kde statnost a výevik paží sokolských dokumentovaly se zdatně v zápolu našich s "The South Atlantic Association of the Amateur Athletic Union of the U. S." T. J. S. Blesk v Baltimore přibyl přičiněním pilných činovníků na vavřínech a borci její drželi se znamenitě, ba jeden z těch hochů dobrých br. August Novák získal bodů nejvíce, dostal cenu prvou. Není tu o pouhý odznak, nejde nám jen o lesk a frázi, ale o ten důkaz nepopíratelný, že česká soustava tělocvičná znovu a znovu obstála i před soudeci nejpřísnějšími. Dojista neradi jen athleti dali si vyrvat z devíti celých osm cen a předáctví, přebor na důkaz české síly a českého přičinění. Nám může být jen zadostiučiněním, pokud staráme se v naší jednotě i o to, aby soustava naše i v širší uvedena byla známost, jako těší nás nesmírně, když čteme, že tu drobotinu sokolskou vedli přičinliví cvičitelové sboru našich Plzeňáků, sboru Tábor a snad i jiných na hřiště, aby v Chicagu o velikém festivalu tělocvičném tak zvané "Play-ground Association of Chicago" v Ogden parku minule podaly se ukázky i práce sokolské. Veškeré listy anglické, denníky a listy odborné práci našich posuzující, jen schválily a následování doporučily. A přidáte-li ku všemu tomu výsledky veřejného o prvním sletu Sokola Chicago, zejména opět té drobotiny naší, jež vynikla nácvikem i kázní, společné vystoupení našich v Clevelandu, musíte se zaradovati, co zatím my Rapičáci těšíme se, že naši borci bratři Hašek a Novák rovněž dobře obstáli o závodech Župy Fugner-Tyrš. Jen více práce takové, jen více přičinění a dobré vůle.

Předejít nakažlivým a tajným nemocem závisí rozhodně od zlepšení mravů celé společnosti lidské, aby si však někdo myslel, že získá se pouhým uzavřením nevěstinců, ten by se šeredně zmýlil. Všeceký ten puritánský kazatel, oprávee a jiní, již myslí, že prostituci vyhubí zavřením dotyčných míst a zákazy "takového obchodu", sami kdo ví jaký život vedouce, záhy by se přesvědčili, že zlo tajně dále a hůře bují. Tak jest obyčejně s každým zákazem, prohibicí a jinými zákony osobní svobodu člověka omezujícími. Dejte lidu trochu více poučení, naučte mládež znáti své vlastní tělo a více dobře vykonáte nežli pouhými zákazy.

Uvarovati se neštěstí, uvarovati se škody lépe, nežli později naříkati. Tak také jest i s naším zdravím, největším to pokladem člověka. Jak mnohý by tisíce dal, kdyby jen uzdravit se mohl a co

zase tu klamu a šalby, nástrah všelikých jen, aby ti tisíce chorých nebožáků dostaly se do spárů různých "insertních pavouků". A co je ještě lidí hloupých, již jako mouchy v natažené síti, pavučině, uváznou, nedbajíce rad poctivých, lékařů pravidelných. Co vše možné ve dvacátém století! Dnes oznamuje se zmohutnění kyčlí a zaokrouhlení prsou pro ženy a dívky, elegantní, štíhlé boky a p., za tolik slibují se, kdežto zítra zcela nestoudně vám humbukářský "lékař" oznámí, že má nejlepší prostředek na vyléčení souchotin. A chlapík bohatne, jen což. Léčení jeho záleží v tom, že prý třením hrudníku po jedné straně a namazáním zvláštním olejem, co zatím pacient na protější straně mokřý hadr drží, vyvozuje se elektřina a ta ty potvůrky, bacilly tuberkulosní, z chorobných plíc vyhání. Na důkaz, že tomu tak ukáže vám takový a jiný zázračný "doktor", professor a d'as ví co vše najednou, trochu s těla vašeho seškrabané kůže povrchní, po případě trochu špíny pouhé a dá si od vás zaplatit 150 dollarů hotově a dalších \$150 — až budete vyléčení. Spůsobem tím dostal dosti pěknou částku a o druhou již starati se nemusí, nemůže protože takové "léčení" kozla pomůže. Chlap oznamuje dál a chytá jako pavouk mouchy denně do sítě své. Povídáme jen proto, aby naši aspoň znali, aby v každém případě onemocnění, choroby, úrazu atd. šli pouze a výhradně k lékaři pravidelnému, jenž neoznamuje, oznamovati nesmí, vyjma své adresy a speciality, neručí za uzdravení žádné, aniž léčí na kontrakt, na "dištanc", ale koná svou povinnost, léčí a pomáhá, pokud lze.

Bylo nám kdysi vykonati smutnou povinnost — účastniti se pohřbu české ženy. Byla to dobrá žena — vzorná matka — a přes to, že byla ve věku takovém, kdy člověk po klopotné cestě životní již jakž takž očekává, že co nejdřív povolán bude v kraje neznámé — přec veškerá filosofie ustoupiti musila přirozenému citu a ticho kol rakve zesnulé přerušováno bylo tichým štkáním. I tam, kde cítíme, že si zesnulý ten poklid již zaslouží — přec jen nejsme s to potlačit v hrudi pocity žalu u vědomí, že milovanou bytost tu nebude nám spatřiti více. Kol rakve seskupily se spolkové sestry. Jest to chvalitebné, že členkyně obyčejně přicházejí, aby se zesnulou sestrou naposledy se rozloučily. Ale tu pojednou posvátným tichem, rušeným jen potlačovaným štkáním, zavznělo vyvolávání jmen přítomných členkyň: "Sestra N.", četla jedna z nich. "Zde!" ozvalo se u nohou rakve. "Sestra X.", čtlo se dále. "Zde!" zavznělo to u hlavy zesnulé. Tak vyvoláno bylo odměřeným úředním tónem asi půl tuctu sester, které patrně ustanoveny byly k tomu, aby jménem spolku zesnulou k hrobu doprovodily a hlasitým vyvoláváním jmen nad její rakví, v středu plačících pozůstalých, odbývána byla zcela klidně tato úřední formule. Nevíme, u kterých spolků ženských zvyk tento panuje, ale těch, které nemístnému zvyku tomu hová, dovolíme se otázati se vši upřímností: "Milé dámy, nepovídá vám sám cit, že tato spolková ceremonie jest za takových okolností

— mírně řečeno — nemístnou? Není možno jiným způsobem přesvědčiti se, zda-li k pohřbu dostavily se ty, kterým to ve schůzi bylo uloženo? Nemyslíte, že tam, kde citlivý člověk ani kroku se neodvažuje, aby posvátné ticho, kol rakve panující, nerušil, kde každý svůj hlas tlumí z úcty k těm, kdož shromáždění jsou kol rakve zesnulé a ulevují bolu svému tichým pláčem, jest formální vyvolávání jmen s povinným "zde!" spíše profanací?"

č.

Povinností Sokolstva jest utužovati ten lid náš na duchu i těle. Kdyby nebylo, kdybychom jen chtěli utužovati jen sebe a vše jen pro sebe konali, pak by ta naše instituce výchovná věru mnoho významu neměla. Takto však vzhlíží se k nám trochu jináče, nežli k všelikým sobcům a prospěchářům, jež dnes před samým sjezdem naší veliké jednoty, nejen že by řady naše rádi viděli rozeštvané, ale naokovali by nám na ten zdravý peň zdravé práce nezištné lecjaký výhonek. Jestli bude zdravý a utužený každý jedinec, bude zdravá jeho rodina a v tom přirozený jest základ blaha společnosti celé. Sokolstvo tedy jest důležitou součástí ústrojí národů i státu. Kdy se pochopí nevíme, ale tolik víme, že dnes v práci tělocvičné značné jeví se pokroky. Chcete důkazy? Stačíť jíti dnes do tělocvičen všech možných sdružení, stačí podívati se na hřiště velikých měst a na plovárny, do veřejných tělocvičen, ústavů, do malých parků a všude, kde vedle mysle jaré i tuhý podává ob čas průkaz sval.

Kdo čte a chce rozuměti, pozastaví se jistě mnohdy nad tou či onou zprávou jednatele V. V. Ve zprávách těch ovšem mluví jen suché číslice, avšak právě tyto číslice jsou nám za všechno to pronásledování, hanobení, za všechny ty útoky různých trpaslíků, nejskvělejším zadostiučiněním. Jsou to číslice, jež mluví od měsíce k měsíci na kolik přijalo se předplatného na list náš z kruhů sokolských ze staré vlasti a kruhů jiných tu a tam i zde v Americe. A to vše bez jakékoliv agitace. Že mohlo by být ještě lépe? Víme, jako víme co zbylo v pilné dlani, co čeká nás, kdy vzhůru neseme hlavy své, kdy bijeme se za dílo české síly, pravdy. "Jen ten kdo ránu dává, dobude si práva," dí básník sokolský.

Když jsme kdys tvrdili, že nemáme ještě ani jedné české, opravdu svobodomyšlné školy ve Spojených Státech a to co dnes jest, že nikterak nevyhovuje po stránce volné a vyučování vůbec, nechtělo se nám věriti. Říkalo se, že jsme snad přestřelili. A přec jen přihledněme k věci trochu blíže. Máme české školy, ale tam se učí jen česky číst a psát, o tom proč jsme svobodomyšlní dětem ani slova se neřekne, doma také ne a kde pak? Již od útlého mládí dalo by se v ohledu tom mnoho udělat a na základě vhodných pomůcek pracovati a sice proto, že vlastně dítky, ano dítky, jsou většími nevěrci, nežli kdo jiný, nežli se do nich všeliké ty nesmysle různých věr začnou vtoukati. Tolik měli bychom

si uvědomiti, a chceme-li již něco dobrého podnikati zakládejme české školy svobodomyšlné, školy nižší, nižší školy odborné, řemeslnické, hospodářské, průmyslové a podobné, vedle škol našich tělocvičných. Musíme začítí od základů, tedy toho nejnižšího, nežli výš se odvážíme vůbec. Tam nasadíme páky upřímné, nezištné a poctivé snahy spíše, nežli dovolíme, aby na našich školkách učitelské síly byly pochybné jakosti, reverendi a jiní lidičky, již sotva naši mládež volně povedou. Volně pak dítě vésti se dá, protože náboženství učí se bez tak jen ze strachu, z přinucení obeuje různým obřadům a koná mnohé o čem ničeho nezná. A protože nezná dalo by se ji říci, vykládati, učiti, samostatně posuzovati a z vlastních názorů pozorovati co možné a co nemožné jesti. V městech větších, kde našich jest více také pro dorost dalo by se hodně učiniti, mohly by se proň zřizovati školy pokračovací, kursy dopisní těch kterých odborů a jiné vedle našich tělocvičen a výsledky záhy by se ukázaly. Vychovávat učený proletariát není tak těžko, jako pomoci těm velikým masám lidu nejchudšího, pomoci těm dětem, jež odborné schopnosti jeví, však protože musí pracovati nemají nikde příležitosti, nepodává se jim ruky pomocné, aby ve volných chvílích mohly se učiti, mohli pokračovati v čem na škole veřejné, protože předčasně museli do práce — zůstaly pozadu. Stále voláme, že se nám mládež odcizuje, že se nám v cizích kruzích ztrácí, dorost se kazí, toulá a po ulicích lelkuje. Dobrá, což ale dostati jej k nám do tělocvičny a pak se i oň dále starati, podle vzorů výše uvedených. Nešlo by? Stálo by za pokus?

K LETOŠNÍMU SJEZDU.

III.

Svého času zmínil jsem se o odbývání sjezdů cvičitelských, k nimž, nevím z jakých příčin, nebyli jsme s to posud se odhodlati. Jediné vysvětlení, jaké bych pro to měl, proč každá novota narazí mezi námi na chladnou nevšímavost, jest, že snad jsme příliš konservativními, anebo že otázku opravdové výchovy tělesné nepojímáme dosti vážně a držíme se mezi námi tak často opakované zásady: "K čemu takové novoty? Před 25 lety se cvičilo taky, aniž bychom si byli takovými věcmi hlavy lámali. A jak se cvičilo!" — Ovšem — a jak se cvičilo! — lítalo se na visutých hrazdách s galerie na jeviště a lid při tom trnul. — My ale chceme, aby se cvičilo jinak. Věřím, že cvičitelský sjezd, jednou za dva, za tři roky pořádaný, přinesl by nám mnoho dobrého. Několik dní věnováno by býti mohlo znázorňování různých eviků, neb jest mnoho cvičitelů, kteří psaná slova těžce chápou — a dva neb tři dny mohly by býti věnovány rokování, přednáškám a kdyby se zde technická část našeho združení důkladně projednala, byla by tím práce hlavního sjezdu velice zjednodušena. Jednoty naše odvádějí do ústřední pokladny své příspěvky — peněz takto sebraných má používáno býti k oživení činnosti, ší-

ření odborných vědomostí — a sjezdy cvičitelské by zajisté nám co celku prospěly. Aspoň na zkoušku měli bychom jeden neb dva sjezdy svolati a náležitý program proň vypracovati.

O rozdělení závodů na závody "na náradí" a "závody athletické" zmínil jsem se několikrát — a jelikož vážného důvodu proti náhledu tomu až posud podáno nebylo, nebudu se o tomto dávném přání svém šířeji rozepisovati. Výhody, které by nám toto rozdělení přineslo, jsou: nezmařili bychom zbytečně spoustu drahého času. — Závody odbyty by byly v mnohem kratší době. — Borec nebyl by honěn od náradí na závodní dráhu a zpět na náradí. — Získali bychom dorost, který vida, že nežli by se mohl s úspěchem účastnit cvičení na náradí, uplyne několik roků, řady naše opouští. Závodů athletických mohl by se s úspěchem účastniti již v prvním roce. — Jednostrannost cvičení byla by úplně vyloučena, kdyby přísně zachovávalo bylo pravidlo, že závodů na náradí účastniti se může jen ten, kdo pěstuje pilně veškeré vedlejší eviky a v atletice že závoditi opět může jen ten, kdo pilně na náradí cvičí, at' již pak na něm vyniká anebo ne. —

Jsem přesvědčen, že otázka soudců byla by u nás nejlépe rozluštěna tím, kdybychom zřídili stálý soudcovský sbor, pozůstávající z nejstarších a neschopnějších našich borec, bez ohledu na to, ku kterému sboru náleží. Víme, jak nedbale volby soudců jsou u nás odbývány. Navrhne a zvolí se ten neb onen ve schůzi přítomný, aniž by se o jeho spůsobilosti uvažovalo. Ve sjezdu omažském byl sbor soudcovský ustanoven a hned na to odbývány byly závody v Clevelandu, které odbyty byly k spokojenosti všeobecné. Záhy na to byl sbor soudcovský zrušen — a z následujících závodů zazněl stesk na nedostatek schopných soudců. Neměli bychom se ukvapovati s rušením usnesení sjezdových, pokud nejsme o neprospěšnosti jejich úplně přesvědčeni.

Co sjezd rozhodně učiniti by měl, jest, zrušiti závody sokolek. Tělocvik ženský nebyl určen pro veřejné závodistiště — tělocvik ženský má jiný, mnohem vyšší účel! Nemáme dosti schopných sil učitelských, které by věděly, jak správně pro ten neb onen závod cvičence připravovati, tím méně cvičenky! Do tělocvičen našich vstupují dívky tělesným evikům nezvyklé a mnohá z nich touze po vítězství jest s to obětovati i své zdraví. Tělocvičné krásno znázorněno býti má hlavně našimi ženskými odděly — a nikdo neodvážá se zajisté tvrditi, že skok neb běh dívek o přebor jest něčím krásným. Sokolky mají býti našich závodistišť ozdobou a ne přicházeti sem za tím účelem, aby jedna druhou v jiných cvicích překonala. Byl pronesen náhled, že by sokolky mohly závoditi aspoň v prostných. Ani zde bych závodění nedoporučoval. Nesmíme pustiti se zřetele, že dívka jest mnohem citlivější — a porážka bolestně se jí dotýká. Od té chvíle, kdy soudcové by oznámili své rozhodnutí, končí veškeré sesterské styky s ostatními — na vítězné družstvo jest pohlíženo s pocity uražené pýchy, a tyto pocity zabíhají až do nepřátelství. A před tím měli by-

chom naše sokolky ušetřiti. Druhá příčina, pro kterou se vyslovuji proti závodění sokolek v prostných, jest, že často působí nemilé nedorozumění rozhodnutí soudců. Že máme až posud opravdových odborníků počet velice skrovný, jest uznáváno všeobecně. Nemáme posud dosti schopných soudců pro eviky nárad'ové — kde nabrali bychom schopných sil, které by rozhodovati mohly spravedlivě o cvicích prostných, jaké sokolky provádějí? Jsou eviky, které na diváka velice příjemně působí, ale vypracovány jsou jen "pro oko" — vedle opět druhé cvičení není tak výpravné, ale veškeré svalstvo jest jím v činnost uvedeno. Jsou eviky, kde zřítí jest obratně vypracovaná osnova, a jsou na pohled pěkná cvičení, sestavená z jednotlivých pěkných eviků, kde však o nějaké souvislosti, o nějaké osnově nelze mluvit. A kde vzíti dostatečný počet soudců, již by o prostných sokolek mohli spravedlivě rozhodnouti? At' sletnou se naše sestry ze všech končin, podají ukázkou svých krásných eviků — at' navzájem radují se z úspěchu svého i jiných — a s těmito pocity radosti at' opět vracejí se domů! —

Jaké nesnáze měli jsme, že sjezd st.-louisský nerozhodl obeslati V. všesokolský slet, chováme všichni posud v živé paměti — a proto také obeslání sletu nebylo takové, jak si byli upřímní česko-američtí sokolové přáli. Toho by měli býti zástupci ve sjezdu letošním pamětlivi. Slyšel jsem námitku, že "jest těžko usnésti ve sjezdu, aby budoucí slet byl obeslán, když nelze předvídati, jaké poměry do r. 1912 budou zde panovat — bude-li pak možno neb žádoueno slet obeslat." I na to jsem vzpomněl — a proto není třeba, aby sjezd usnesení své ohledně obeslání VI. sletu činil pro Výk. Výbor závazným. At' udělí Výk. Výboru pouze právo slet obeslati. Uzná-li pak naše ústřední těleso, že veškeré okolnosti jsou obeslání sletu příznivé, at' vyšle pouze jedno vzorné osmičlenné družstvo s cvičitelem v čele. Členové družstva toho at' vybraní jsou zkouškami, které každý v některém západním a východním městě podstoupiti musí. Ke zkouškám těmto at' je připuštěn jen borec pověsti bezúhonné, za něhož jednota ručiti může, že jest nejenom borec, ale i gentlemanem — čili sokolem v pravém slova smyslu — borecem vyškoleným, a pověsti zachovalé. Kdo nemůže vykázati se vysvědčením bezúhonnosti, mravní zachovalosti, kteráž nám bude zárukou jeho důstojného chování — nebudíž ani ku zkoušce připuštěn, a byť by na náradí třeba divy konal. Tělesná zdatnost musí kráčet ruku v ruce s mravní zachovalostí, musí kráčet ruku v ruce s charakterem — jinak veškeré to naše volání o "tělesné a mravní výchově" zůstane před veřejností jen pouhou otřepanou, bezvýznamnou frází. ě.

— Mělo by se rozhodně zjistiti v těch kterých jednotlivých sborech naší N. J. S., kde mají i odděly sokolek, jaké tyto zaujímají stanovisko vůči sborům a hlavně N. J. S. a co by se na příštím sjezdu mělo státi, aby sokolky celku našeho se nevzdalovaly.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pofadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části lit. povídkové
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všechny dopisy pro "Sokola Amerického" buďteš saslány hlavněmu pofadatel:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Predplatné 75 centů ročně - - - - De Čech \$1.00

Kdo s Evropy saslá predplatné mezindrodné poštovní poukázkou, sdělí tak rovně i výpravěmu listu našeho, aneb jednateš V. V. Predplatné, jakolž oodmby do listu přijímá jednateš Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatešové sudištní.

JAN ČERNÝ, 487 E. 71st St. New York City, jednateš Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavněho pofadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla z číslu.

Přestěhování oznámí výpravěmu každý přisedlivši se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravěmu každý měsíc.

Tiskárna a výpravě listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

JAKÝ VÝZNAM MÁ MISTR JAN HUS PRO NÁS?

S otázkou tou nejednou se setkáte, kdežto živly zpátečnické namítají, že my lidé volní a svobodomyšní, lidé pokrokoví nemáme prý žádného práva uctívati památku tohoto velikého mučedníka českého, jenž byl tak pravdu zjevenou dovedl hájiti, že i za ni na hranici život položil. Pravda, slovo to tak často čtete v listech sokolských, ve všech našich shromážděních slyšíte i dozvídáte se, že i nám heslem jest jedním z prvních, jež zdobí čistý štít sokolský. V Husinci zlotřilá cháska, hierarchie a její pacholci římsťi myšleli, že pravdu zdolali a dnes po letech tato září jako dýmant nejčistší, jakoby na důkaz, že i jiné pravdy těžko poraziti lze, že ty pravdy ROZUMU, pravdy VĚD, pravdy PRAVD přírody, jejíž syny a deerami jsme, třeba namnoze ještě zcela nepochopeny, září nad spoustou dogmat všelikých věr, jako září nad veškerým dosavadním klamem a šalbou lidí prodajných. To vše na zřeteli majíce, jako výchovnou, osvětnou a utužující snahu našeho sdružení pochopíme ihned jaký vlasne vy-

znam má mistr Jan Hus pro nás, pochopíme proč říká a píše se:

"Hus dal první heslo k zápasu za osvobození lidského ducha. Jako první průkopník za svobodu svědomí a volnost duchovní má a bude vždy míti v dějinách lidského vývoje význam neobyčejný, vynikající a dalekosáhlý." V těch dobách Husových byl čin nanejvýš statečný, dokazovalo muže celého, mysle nejčistší, obětavého a nezištného, když vrhl se v zápas s mocnou a celou latinskou církví, jež chtěla býti světovládnou. Zápas byl pravda nerovný, ale právě proto o větším svěděl nadšení a horování upřímném po pravdě proti té církvi, jež nikterak nestarajíc se o to, jak člověk náboženský smýšlí a žije, dbala jen, aby se věřilo neomezeně, že všechny ty její obřady jsou svrchovaně účinné pro život a celý ten účinek nikým nechápaný, že v moci má výhradně církevní autorita, jež udílení oněch obřadů za poplatky určité si vymínjuje. A jako jiní před ním, tak i Hus takoveto zařízení nechápal, prohlašuje, že každý vlastním rozumem učení Kristovo by poznati měl, čili aby si každý svou vlastní víru vytvořil a tou věrou, aby se také řádně spravoval. V tom záležel jeho požadavek svobody svědomí, volného na svět i písmo nazírání, rozumování vlastní, v tom byl na jeho dobu pokrok přímo úžasný a v tom i jeho význam světový, protože svým působením, silou svého velikého, čistého charakteru, celým svým životním přesvědčením, svou láskou ku pravdě, stal se velikým reformátorem náboženství a mravu. Z nás nikdo neupírá, že Hus v boha svého věřil, však bůh ten jeho jak velice se lišil od toho, jehož "černé ptačtvo" ještě dnes nám maluje, nebe přislubuje dnes a pekla hrůzy zítra.

A čím více vnoříte se v ty práce Husovy, čím více jich čtete, tím větší v něm vidíte vzor i pro práci naši, pro práci uvolnění, uzdravení a utužení českého člověka. Pravda jím hlášaná nenacházela také pochopení hned najednou a jako každá pravda jen poznenáhlu cesty si razila. Co bylo tu překážek, co spílání a hanobení, jak ti nepřátelé Husovi poklesli, ve volbě zbraní nikterak nejspouze vybíravými.

A co vše to bylo platné. Husem počal nový věk v dějinách křesťanských, rozum hlásil se o svá práva, mysl jeho uvolněná, k novému vedly rozmachu, do tmy zalétlo světlo a dnes tak mnohé jsou výsledky prvních těchto záblesků svobody.

Svoboda, jaké slovo krásné a co vše znamená. Žel, i svobody tak mnohé i v zemi této nehodným se stává, mozku svého zaprodáváje, jen aby i ty pravdy nalezené na postupu jejich staviti pomáhal.

Bylo vždy a bude mezi námi, protože Čecha nepřitelem a věci české vždy byl nejdříve Čech, jenže ten bývalý Čech musel obětovati životy, krev nejlepších synů svých, aby k nápravě došlo zlořádů v církvi, ten národ český takřka vykřvácel za to, co na ten čas měl za čisté učení Kristovo, proti těm, kdož ho zneužívali — klerikálům.

Hus nadarmo se neobětoval, protože v oběti jeho za pravdu slavným se stal, slávu položil našim dějinám, svého národa, jenž vždy o postup a rozvoj usi-

loval, prvé poskytl símě novověké vzdělanosti, volného myšlení a rozumování.

Hus miloval svůj jazyk, o zvelebení a proniknutí jeho usiluje, miloval svůj lid i chtěl pouze jeho dobré. Jemu protivilo se řádění církve, která ve středověku nejhůře poklesla a dosadila na trůn papežský Jana XXIII., který býval kdysi — námořním loupežníkem. Za peníze tehdy dostal, kde kdo vše. Pak najednou byli tři papežové, jeden druhého proklínal, klatba následovala za klatbou a brzy byl proklat celý svět. Kupčilo se s vírou, přesvědčením, nemravný život vedlo kněžstvo, co zatím lid trpěl, úpěl pod tíhou všelikých poplatků, desátků atd. a k tomu byl — ohlupován.

Hus o všem tom kázal, že napravit se snažil a káral — byl upálen, kdežto papež Jan XXIII. pro smilství, vraždu, svatokrádež a jiné zločiny souzený touže skoro dobou, jaký trest dostal? Katolický kněz Zitte o věci té se zmiňuje takto: "Co se má soudit o kardinálech, kteří tohoto Jana volili a přísahali, že volili toho nejlepšího? Jací asi byli oni muži, když tohoto měli za nejlepšího? Čistý a mravný mistr Jan Hus, obháje pravdy, byl upálen — a co pak dostal onen zločinný papež za trest? Sám si ho diktoval: Měli mu dáti provincii Otolognu, hrabství avignonské, 30.000 dukátů ročně a prominutí všeho, co spáchal. Vyjednáváno s ním, že se vykoupí pokutou 30.000 dukátů a zůstane kardinálem v Tuskanu. . . Jací lidé soudili Husa, viděti z toho, že s hodnostáři církevními bylo v Kostnici — 1500 nevěstek!"

Že utratili jej, kdož může se diviti. Taková schátralá a zběsilá holota, nemravná a pokrytecká, jakž ta by mohla čeliti PRAVDĚ jinak, nežli na samé násilí zvyklá, opět násilím. . .

Hus otrásl osobivou mocí římskou, církve katolické a stavěl proti dogma právo svědomí, rozumu, volného bádání, právo člověka a proto právě jest nám i se všemi sledovníky svými první obětí za největší vymoženosti nové doby, svobodu veškeru, volnost i bratrství. "Vím," praví francouzský učenec a dějepisec českého národa, Arnošt Denis, "že jest zásluhou Husa Husitů, že dnes mohu svobodně projevit mínění své. . ."

A my, že nectili bychom velikána toho památku? Že jako lidé volní nemáme práva? Kdo tak blábolí? . . .

ČESKÉ UMĚNÍ A AMERICANĚ.

Nežije v svobodné zemi této druhého člověka, jemuž by zabušilo srdce větším nadšením, než srdce naše, kdykoliv uslyšíme, že české umění slavilo triumf v cizině — a to zejména zde v Americe. Přes dlouholetý život náš v cizině srdce naše bije pro vše české právě tak vrouně jako srdce toho, kdo včera teprv na půdu americkou vstoupil a jehož mysl stále zalétá tam k břehům Vltavy — k domovu.

Ale přece často s pocity traplivé tísně pohlížeti musíme na snahu mnohých našineců; přes to, že mají

vůli upřímnou, nejsme přece s to smířiti se s cestami, jaké oni často volí.

My trvali vždy na tom, že má-li podána býti cizině ukázka českého umění, českého hudebního krásna, aby umění to zaskvělo se v plné své kráse, neb jen tenkrát dosáhneme cíle svého.

Tanou nám na mysli mnohé události z našeho národního života, kdy jsme horlivostí svojí pověsti české tvorby spíše uškodili, nežli prospěli. Když jednalo se o výstavu českých výšivek na světové výstavě chicagské, varovali jsme před tím pokusem, poněvač jsme viděli, že to, co nám sem z milosti bylo posláno, bude příliš chudě vyjímati se před pracemi národů, kteří sem vyslali ty nejvzácnější skvosty ručních prací. Byli jsme zakřiknutí, že nejsme dosti národními, pro českou věc dosti nadšenými, a když prý nedostane se to, oč jsme žádali, vystaví se aspoň to, co máme — a tak se také stalo. A kdo z Čechů oddělení to pak navštívil, s pocity truchlivými rychle odcházel. Tenkrát poznali jsme, jak přílišný zápal spíše škodí, nežli prospívá.

V zápětí na to pochlubili jsme se naší národní operou "Prodanou nevěstou". A tu pronesli jsme opět náhled, že "nemůžeme-li tuto národní českou operu cizině ukázati v celé její neporušené kráse, bychom nezvali cizince k návštěvě." Ta nejkrásnější opera, neúčinkují-li v ní jen samí umělci prvního řádu, nemají své vyškolené sbory, svůj seecvičený orchestr, pozbuďte na své kráse. Ale nic naplat. My byli tak nadšením uneseni, že sezvali jsme veškerý anglický tisk, aby byl svědkem, jak Smetanovo dílo provedeno bylo částečně amatery, částečně nezpěváky a kde jen několik odborných sil zaměstnáno bylo. Byl nám tenkrát udělen ne právě příjemný úkol, anglické zástupce tisku s dějem opery seznámovati a co jsme od nich slyšeti musili, nezapomněli jsme po dnešní dobu. Bodne nás to po dnes, kdykoliv si na chvíli ty vzpomeneme.

Je pravda, že opera provedena byla za stávanajících okolností nad očekávání dobře. Ale to stačilo nám — to uvádělo v nadšení nás — a ne odborníky, kteří zvyklí jsou slyšeti opery od těch největších operních společností. A co myslíme, že stačí nám, k tomu není ještě třeba zváti cizinu — která je zvyklá na výkony v každém ohledu dokonalé.

Odvykněme si již jednou té myšlence, že to, co je nejlepší mezi námi — je také nejlepší v celém světě! I na to jsme si zde často zahřešili a v takové horlivosti své pověsti umění českého více škodíme, nežli prospíváme.

JÍZDNÍ ODBORY.

"Milý bratře! Nebylo by záhodno, pojednati v letošním sjezdu také o zřízení jízdních odborů? Viděl jsem jízdní odbor v Praze a velice se mi líbil. Ti, kdož vyhýbají se evičení na náradí, měli by tak aspoň nějakou příležitost k pohybu tělesnému. . ."

Tak píše nám upřímný bratr, sokol. Leč my měli

s těmi různými odbory takové zkušenosti, že na všechny ty stávající a zakládající se odbory naučili jsme se pohlížeti s podezřením. Přistupovali k sokolským jednotám lidé, jimž ani ve snu nenapadlo cvičit a aby se neřeklo, že ničeho nedělají, založili si "odbor". Ty četné odbory časem přilákaly k sobě i mladíky, kteří by jinak byli zůstali pilnými cvičenci — ale náhodou se jim zalíbilo něco při tom neb onom odboru a jelikož u nás ještě necvičí se z potřeby, nýbrž více pro zábavu, tíhlo členstvo obyčejně k tomu, co je více bavilo, co bylo nové. Když vyslovili jsme se kdysi proti sokolským odborům dramatickým, zakřikovali nás voláním: "Což nemá Sokolstvo též pečovati o vzdělání lidu? Není divadlo druhou školou?" Ale že vzděláván byl ten ubohý náš lid často škváry, oplývajícími sprostotou, škváry, které by na slušném divadle ani trpěny býti neměly — o tom se opatrně mlčelo.

Leč, vrat' me se k tomu odboru jízdnímu. V Praze — tak dalece, pokud můžeme souditi — má jízdní odbor svůj význam. Členové odboru provádějí na živém koni různé tělesné cviky — tedy cvičí — a nám jest jedno, v jakém cvičení si kdo libuje, jen když nehoví tělesné rozmařilosti. A komu se nezamlouvá cvičení na koni vycpaném, a může si dopřáti toho, že může cvičiti pravidelně na koni živém, bud' si. Jen když tělesné cviky pěstuje. U nás by jízdní odbor mohl míti význam u některé jednoty venkovské, kde obyčejně bývá nedostatek tělocvičného nářadí a kde členové mají více času a spůsoblosti k cvičení na živém koni. Zde též jest možno, že si členstvo může chovati pěkné jízdecké koně, pravidelně v jízdě se cvičiti a příležitostně svoji obratnost v jízdě na koních osvědčiti. Jest to také část cviků tělocvičných.

Ale jaký význam by měli jízdní odbory v našich větších městech? Kolik sokolů by bylo s to cvikům na koni živém se věnovati? Pochybujeme, že by u toho nejsilnějšího sboru sehnali družstvo.

Jediné, čeho bychom jízdními odbory v městech docílili, jest, že při nějakém slavnostním průvodu vyjelo by si v čele několik sokolů na tažných koních a zoufalé pokusy jejich o udržení rovnováhy byly by tím jediným jejich cvičením v roce. Dělal bychom lacinou parádu na unavených koních, jimž obyčejně po celotýdní práci je nedělní odpočinek milejší, nežli ty spousty mašlí, jimiž jsou ověšeni a nežli ta nejhlušnější paráda!

č.

DEN SOKOLA "CHICAGO".

Dávno již nebylo nám bráti do ruky péro s takovými pocity radosti, jako dnes, kdy podati máme zprávu o tak zvané "lidové slavnosti" Sokola "Chicago", která odbývána byla v neděli 14. června v zahradě Plzeňského pivovaru. A proč? bude se snad tázati mnohý — vždyť neviděli jsme v pořadu žádných parádních cvičení — bylo to jen několik čísel — co na tom zvláštního? A právě těch ně-

kolik čísel to bylo, která nám ukázala kus rozumné práce na poli sokolském — těch několik čísel nám povědělo, že naši cvičitelé neobětují touze po "parádních číslech" účel, jaký výchova tělesná míti má — v těch několika málo číslech postřehli jsme veliký pokrok — a to nás těší. My viděli před sebou řadu cviků jednoduchých sice, ale přec tak sestavených, že cvičení lahoditi musilo oku diváka a při tom uspokojilo i odborníka, který nedává se unášeti spleťtými sestavami, ale při pozorování každého cvičení klade si vždy otázku: jaké dobro z cvičení tohoto cvičicím vyplynulo? Nebyl čas, nacvičení těchto cviků obětovaný, zmařen? Není jedностранost cvičení útlým cvičencům spíše na škodu? Klademe hlavní důraz na slovo jedностранnost — poněvač v témž parku krátce před tím viděli jsme jiné cvičení — cvičení dětí — a tu tázati jsme se musili sami sebe: Možno mluviti o všestranném cvičení těla tam, kde veškeré cviky jen v jednu stranu jsou prováděny? Či jest ko-ordinace u těch dětí tak chybně vypěstována, že cvičitel bojí odvážiti se jedno a totéž cvičení provést v pravo a v levo? — Tyto otázky nebyli jsme nuceni sobě klásti při cvičení Sokola "Chicago" a proto odeházeli jsme z něho tak uspokojeni. — Prvním číslem bylo cvičení žáků a žákyň — celkem 260 — což je počet slušný na jeden sbor. Jak jsme již byli poznamenali, provedli jednoduchá — prostná hladce, až na nějaké to malé nedopatření útlejších chlapců a dívek, jimž to ovšem každý odpustí. — Cvičení kůželi sokolek bylo ovšem — jako obyčejně — nejlepším číslem programu a provedeno bylo některými dívkami s elegancí až překvapující. — Kdyby sokolové naši mohli sami sebe viděti, jak krásně jim sluší, když silácké postavy jejich hbitě přechází z jedné polohy do druhé, jak při cvičeních prostných tělesná krása vyniká, jak rytmické ty pohyby tolika svalnatých těl dovedou diváka v nadšení přiváděti, pěstovali by prostná s větší chutí a potom by se jim při "veřejných" také lépe dařila. Takto, cheeme-li dáti pravdě průchod, musíme prozraditi, že někteří borei ani zde nedali si ujíti příležitost, aby opět dokázali, že prostná nenáleží k jejich nejoblíbenějším cvičením. — Po prostných cvičeno bylo na bradlech a skoky. — Litujeme ale, že i zde, kde tolik lidí se sešlo, nebyla podána ukázka cvičení elementárních, cvičení, která by každého přesvědčiti musila hned na místě, že "cviky takové by také prováděti mohl." Podáváme-li ukázky cvičení nejvyspělejších boreů a cvičení lidu přístupná ponecháváme si jen pro zavřenou tělocvičnu, tu utvrzujeme v lidu to mylné domnění, že tělocvik jest jen pro ty mladé, kteří jsou s to naučit se chodit a stát o rukou. Cheeme-li získati lid, ukazujme tomu lidu, že i na tom nářadí, na němž vyspělí borei provádějí obtížné výkony, máme též spoustu cviků, které prováděti může i ten, kdo nikdy před tím necvičil, a jen tak podaří se nám lid získati. — Sokol "Chicago" může si k svému dnu gratulovati a cvičitel J. Jiroušek zasluhuje za svoji poetivou snahu plné uznání. Na zdar!

č.

Dějiny Sokolstva Amerického.

(Pokračování.)

Přikvačil rok památné první hromadné výpravy sokolské do staré vlasti se závody v New Yorku dne 30. a 31. května 1887. Bylo tu vedle všech št'astnějších do vlasti jedoucích bratrů a sester pouze 41 boreů. V ústředním výboru sokolské výpravy, jež vedena byla z Chicaga, zasedali tehdy bratři následující: Aug. Volenský, předseda, J. Čermák, tajemník, J. Pecha, J. Churaň, Fr. Kašpar, J. Čížkovský, F. Engelthaler a F. Chmatal, zastupující veškeré místní sbory N. J. S. Boreů, již vedením K. Štulíka a Jos. Čermáka, do Prahy jeli, bylo celkem 24 a sice bratři: Dr. Fr. Patera, J. Píša, A. Patera, J. Nádr, K. Tríska, J. Primus, A. Moravec, Fr. Pecival, R. Hurt, J. Kulíček, V. Horák, A. Kreml, E. Chrudimský, P. Šmídl, S. Kostlán, J. Moravec, J. Drobník, Fr. Vinický, J. Celer, J. Brodil, J. Kadlec, Fr. Hroch a A. Tesar s nimiž ještě dnes po letech činnosti a práci těch kterých sborů naší N. J. S. se shledáte, co zatím druhé neúprosná smrt z řad našich již vyrvala.

Výprava uvítána byla v Čechách ovšem jen s radostí, třeba po cestě a na lodi, jakž u nás již bývá, došlo k nechutným sporům a tam doma závod v Praze byl zakázán. Borei naši však nedbali i nedali se nikterak zraditi, když v Čes. Brodě na rychlo uspořádány závody za veliké účasti Sokolstva veškerého. Výprava z počátku vzbudila také u nás větší úsilí a činnost tělocvičná se šířila, co zatím jinde borei z Prahy se navrátilí zaspali na vydobytém lístku lípovém. Po letech námahy, skrovném jen postupu a tolika zjevných ještě nedostatech, zejména pokud se týkalo sil evičitelských, odborných, po letech i mnohého ohnivého nadšení jednotlivců, však nepochopení vlastního lidu, který spíše na zlatý fábor, kus pestré trásně a boucharonskou frází, nějakou tu dupandu a pak zas podporu si potrpěl, nežli na vážné pojímání sokolských úkolů, nadešla znovu doba tuhé práce a přímého, věcného posudku i důkladné přehlídky našich řad, jakž svědomitě dělo se v tom listě našem. Nadešel sjezd v Cedar Rapids, Ia. zahájený, dnem 10. září 1888. Podpora sice tu odstraněna byla, však místo jedné skvrny na jednotě naší hned pořízena druhá nepěkným a nebratrským jednáním zástupců 15 sborů, jež měly tehdy již 858 členů, vedle sokolek a žactva obého pohlaví. Povstal tu spor o sídlo V. V., tahal se New York s Chicagem a obě místa trvala na svém zvolení a s takovou se bratři rozešli. Těch dob smutných v řadách našich jen neradi vzpomínáme, protože jednota naše tehdy ve dva sporné tábory se rozdělila. dva Výkonné Výbory jsme měli a dle toho i ten boj nastalý pak dopadal, že přímo hnusno bylo mu jen přihlížeti, neřkuli nastavit prsa svá těm střelám mnohým, ne zrovna vybraným. Tou dobou jsme měli i dva orgány. Mýlil by se však, kdo by myslel si jen na okamžik, že snad úpadek nějaký proto v tělocvičných našich byl, naopak tam to jádro zůstalo na štěstí zdravé a neporušené. Rok již trval spor, když tu péro Čermákovu znovu se ozvalo a volalo k rozumnému rozluštění na sjezdu mimořádném do Clevelandu svolaném. 7. července 1890 sjezd byl zahájen a po celé tři dni svého trvání pilně, svědomitě a svorně pracoval, zachrániv jednotu tím, že sídlo V. V. ustanovil do Milwaukee, Wis. Redaktorem "Sokola Amerického" zvolen Karel Štulík, čímž znovu, ba i pevněji, než kdy jindy jednota zabezpečila si budoucnost svou a v práci opravdové se počalo. Pohroma ve sdružení našem největší byla odvrácena a nejen my, ale i bratři naši v Čechách s námi se radovali, znajíce neblahý vliv takových a podobných sporů nemístných na kázeň sokolskou, která bez tak od té doby, až na časy nynější ještě hodně veliké u nás jeví trhliny, aniž by se na některém sjezdu byly ty určité meze její vytkly a porušení jejich vyznačilo.

Jest zrovna ku podivu, že po tolika mnohých nezdarech znovu a znovu šlo se dál, třeba ten vlastní duch sokolský v těch našich tělocvičných nikterak nepřevládá, ba zdálo by se snad mnohemu bystřejšímu pozorovateli, že ten náš zápas o to bytí, o tu naši českost není veden duchem vzájemného zápolu členstva, v mládeži že není toho pochopení, toho našeho Sokolství, protože kde jen trochu mohla, hovořila si anglicky, at' již se evičiteli líbilo, či nie, kdežto o pravé kázni nikde ani potuchy v tělocvičných a ve sborech tím méně. A přec na kolik set vchovaly ty naše tělocvičny dobrých junáků českých, děvušek dobrých i v té Americe, na kolik se v řadách našich zocelilo charakterů, co mužů celých vyšlo z řad sokolských a dnes v životě veřejném, národním i společenském vyniká, aneb v obchodě, professi, různých odborech práce a průmyslu s hrdostí k Sokolstvu se hlásí, k svému původu. Tak bylo všude, vedle i jiných obětí nezištných, kde tělocvičnou výchovu opřeli jsme o správnou výchovu mravní, učíce ta svá kánata statečnosti s tělesnou zdatností, silou a krásou člověka, pořádnému a správnému žití, mravnosti a volnému rozumování na základech zásad našich sokolských. Na kolik se vykonalo a na kolik ještě vykonati zbývá? Však od sjezdu clevelandského již hlásí se k jednotě 24 sborů s 2033 členy a na všech stranách čilý zdá se, že panuje ruch. K závodům 1891 v Milwaukee konají se již přípravy, pod vlivem všesokolského sletu v Praze v červnu odbývaného, však na naše zastoupení tam žel nedošlo, pokud vyslání boreů se týče, ač 9 bratrů tak zvané výpravy Matiční se účastnilo. Závody odbývaly se 20. až do 24. srpna a 123 boreů zastupovalo 18 sborů naší jednoty. Byly slavné dny Sokolstva amerického, manifestace rozhodně prvního řádu, jakoby na důkaz, že snad i těch našich šiků zmocňuje se již již i ten duch, o němž výše jsme psali, a ne-li jindy, tož vždy o těch našich vystoupeních veřejných,

kdy skoro vždy a všude mohli jsme jako naši bratři v Čechách počítati na výmluvné projevy přízně lidu svého, účinnou jeho pomoc, oddanost výchovné věci naší, zejména, když ukázali jsme mu i vzory výchovy té naší drobotiny, těch žen a dívek našich, spolu se zocelenými svaly, boreců, jaré myslí....

Počátkem roku 1892 druhý **společný cvičitel N. J. S. Petr Straka** zahájil svou činnost, však nikoli s úspěchem žádoucím a otázka **cvičitelského kursu**, jakž dávno již listem doporučovaná byla, znovu se vynořila a **na sjezdu chicagském** o světové výstavě také náležitě pozornosti doznala. O "**českém dnu**" výstavním, 12. srpna 1893 bylo opět Sokolstvo v řadách prvních a **české Chicago dokázalo** co společným úsilím docíliti se dá tam, kde marně až do dnes se volá ku sražení se všech šiků sokolských bez rozdílu kroje a smýšlení, jen když pokrokového, pod jeden krov moderního domu sokolského. Nešlo tam a jinde sotva bude tak hned. Závody odbývaly se hned po "**českém dnu**" a bylo tu již 194 junáků našich ze 23 sborů, kdežto výevik po stránce technické překonal i očekávání nejlepších našich odborníků. **Sjezdu** pak účastnilo se již **49 zástupců z 35 sborů majících 3,500 členů**. "**Sokol Americký**" byl zvětšen a v pořadatelsví uvázal se Fr. Lier, co zatím pořádání kursu se přijalo, když i **župní rozdělení** po vzoru českém skutkem se stalo a **V. V. New Yorku** ponechán. Tak měli jsme **Župu Východní, Střední a Západní** sídlem v New Yorku, Chicagu a Omaze.

Rozdíl kroje, jakž výše podotknuto dává se hlavně od roku 1890, kdy v Chicagu založen byl **Sokol Slávský** a sice ze dvou jednot **Sokola Linhy a Fuegner**, kteréžto sbory měly český stejnokroj. Odtud pak název byl pro ně "**červení**" a pro nás "**modří**", když se v té či oné sporné otázce ta nevraživost mnohdy nemístná měla zdůrazniti. A jak to již bývá čím více se "**červeným**" kladl odpor, tím více se tužili a dnes již mají **deset sborů a pět odborů sokolek** sdružených v samostatné **Župě Fuegner-Tyrš v Chicagu**. List jejich "**Borec**" má již deset let práce za sebou a vedou jej Fr. Martínek a Jar. Košar. Poslednější činovník zvláště pilný zejména o Svaz spolu s námi se v době nedávné přičiňoval, však o tom jinde.

Č. O. S. poslala N. J. S. věnec stříbrný lípových listů na uznání práce o "**českém dnu**" v Chicagu. Tak Praha uznala snahy naše a my v listě svém i jiným směrem zatočili, vyslovující ob čas sympatie jako dělníci dělnickému hnutí; bylo tak za opětného pořadatelsví Štulíkova, kde zejména Haller směrem tím psal i jiní o snahách vzdělavatelných, práci tělocvičné atd. jako Dibelka, Pecival, Kroužilka, Tesař, a konečně **nový společný cvičitel z Čech J. Mendík**.

Společný cvičitel, jevě snahu i vlohy získal si i jinak pro milou a bodrou svou povahu lásku všech nás, s nimiž jen přišel v užší styk a to zejména měrou značnou platilo o veškerém členstvu cvičícím, sokolkách a té naší drobotině. Mendík i mnohou technickou prací obohatil list náš, vydal nákladem V. V. **Česko-anglický slovníček tělocviční** a dovedl mnohé práci pilnou v jednotlivých sborech, společnými cvičeními veřejnými, vzájemným stykem našich ve větších městech, úradami cvičitelskými, **společným kursem sborů chicagských**, kde pomáhal zatím již lékařem stavší se K. Štulík, čili sloužil jednotnému postupu, což mělo za následek zjevné zvýšení činnosti a povznesení celé věci naší v celé N. J. S., třeba nedělní cvičitelský běh nebyl se těšil té pozornosti, jakž od Chicaga dalo by se očekávati, vzhledem na počet stávajících tam již sborů sdružených i jiných. Že byla by tu bývala posluchačkou také některá sestra sokolka, že byl by se i v tom směru pokus stal, musíme odpověditi záporně, tak jako se i při velikém kursu celé N. J. S. později nestalo a povedlo teprv letos cvičiteli Slavětinskému v Omaze.

Chystané závody na rok 1896 v St. Louisu odpadly následkem pohromy stihnuvší tamní sbor, jakož i vlivem stísněných poměrů vůbec a smutnému tomu stavu ještě zasažena mnohá zcela nezasloužená rána, věci naší odsuzování, jak Sokolstva doma v Čechách, tak i v zemi této a to proto snad jen, že to Sokolstvo nikdy a nikde nedalo se ve vlek žádné strany a odvolávajíc se na práci a činnost let předešlých vzdorovalo mdlobě a nečinnosti, způsobené tak často u nás rozervalostí, stranicstvím a osobními choutkami novinářskými. List náš tu stál znovu na stráž, zde posuzuje, tam o nápravy usiluje a háje přísně ten čistý štít Sokolství, které v zemi této na zcela jiném stavěti musí materiál, jinou se musí bráti cestou volnější, za to však daleko obtížnější, nemajíc té opory potřebné v inteligenci, již u nás nikdy mnoho nebylo. Za to však byla ruka prostého dělníka, utužená jeho páž, jež dlaní mohlou třímajíc u nás prapor sokolský, nedala zapomenouti nám, že i myslí třeba stopovati kulturní život i jiných národů a sledovati myšlenkový kvas, který pod povrchem i nad ním se jevil i v té jinak svobodné zemi, nové vlasti naší.

Sjezd omažský odložen na rok 1898 a sice k vůli výstavě zamississippské. Zájmu o sjezd vlastní ani tak mnoho nebylo, snad i proto, že znovu ta nešťastná podpora začala strašiti v řadách našich, jsouc i v některých sborech mimořádnou, aneb i proto, že celkem poměry životní panovaly přímo stísněné. Však, přičiněním horlivých činovníků na **sjezdu v Omaze** mnohé přec vykonáno. Bylo po velikolepé manifestaci výstavní, po **českém dni**, 28. srpna, kdy o zdar přičinilo se i Sokolstvo veškeré, 1. září 1898 a následující dva dny. Zastoupeno bylo tu 21 sborů 41 bratry, co zatím k N. J. S. náleželo

již 46 sborů, s členstvem 2,947, tedy o 245 méně, nejlepší to důkaz, jak sbory mnohdy seslabeny, síly roztrženy býti mohou, když vedle úkolů našich tělocvičných a výchovných nehledí se také na hmotné zabezpečení na jedné straně, kdežto na straně druhé opět až příliš jen na zábavy a výdělek z těch se spolehá, místo osobní obětavosti a přičinění členstva veškerého. Péči sjezdu **zavedení kursu** se usneslo, jednotné vystupování a schopnost soudců se probrala a sbor soudcovský založil, zvýšen dozor nad činností veškerou a pořad tělocvičný rozšířen i o hry pro mládež atd. Sborům, jež měly hodně žactva mělo se dáti nejen povzbuzení z ústředí, ale i hmotné odměny a sjezd příští položen do Milwaukee. Zajímavé, že bylo tomu 20 let právě co první sjezd N. J. S. se odbyl a Al. Wokal jako tehdy i tentokrát předsedal.

Netrvalo dlouho a **kurs v Chicagu** již byl vedením Dr. K. Štulíka, J. Čermáka a F. Pecivala v plném proudu. Začal 3. července a trval až do 20. srpna 1899. Žel všechny sbory tu své cvičence pilné neměly, jakž se právem jen očekávalo, bylo jich posluchačů celkem 23, jako ještě větší žel, že výsledky kursu nikterak nevyrovnaly se vlastnímu nákladu, protože mnohý ten posluchač domu pak se navrátil nedal sboru svému co se od něho čekalo a přestal cvičit na dobro, vlivem poměrů všelijak se utvářivších, anebo jinde zase nebylo pro práci jeho pochopení. V celku však kurs sám po stránce učební se vyvedl a učitelům jen chvála. Vliv však veliký nezdál se míti nikterak ani na **příští závody**, jež místo v **St. Louisu** pořádati se musely v **Clevelandu** a to za dobu celých osm let. Bylo tu 124 boreů ze 22 sborů. Mezi tím Milwaukee odstoupilo od N. J. S. a **sjezd** proto **přeložen do St. Louisu, Mo.**

Tou dobou N. J. S. rozdělena byla na nynější **čtyři Župy***) a vynořila se **otázka svobodomyšlnosti našich řad přímo na povrch**, kde tak často shledáte se s lidmi nemastnými, neslanými, lidmi, již dovedli nositi na obou ramenou, ohebné byli páteře a přidávali se do řad našich jen s úmysly všelikými, jen nikoliv proto, aby cvičili, aneb starší jsouce pomáhali osvětovné, vzdělavatelné práci pokrokové. Dr. K. Štulík se vzdal pořadatelsví a Fr. Lier znovu nastoupil, aby ty šiky volné přehledl a uspořádal, tím spíše, čím více z Čech se nám vyprávělo, co tam se rozumí "svobodomyšlností" a co vše jest dovoleno i pod rudou košilí demokratických řad. Tu a tam z vlasti staré zavítal k nám nějaký ten sokolský také pracovník, jenž ale špatným byl vzorem, protože uměl klidně a bez uzardění prodat toho trošku mozku svého za každý mizerný kus chleba, dovedl podřídit snahy naše dollarům a veden mnohými články listů českých a jiných plachet "neustranných" i v zemi této, nedovedl se osměliti a poměry seznávat, učiti se, chápati, působiv tak mimoděk mnohou nesnáz i činovníkům našim nejlepším. Od dávna vědělo se, že šiky sokolské v Americe co do práce svobodomyšlné rozhodně předěly šiky tam doma v zemi útisku, nástrah všelikých a vlivům klerikalismu namnoze podléhající. Ale přímo se neřeklo, a proto radovali jsme se jen, když na **jubilejním sjezdu** naší N. J. S., 30. srpna až do 6. září 1903 v **St. Louisu, Mo.** svobodomyšlné prohlášení zásad našich přijato bylo po návrhu našem až do písmeny poslední.

*) Župa Východní sídlem v New Yorku, Severo-Východní v Clevelandu, Střední v St. Louisu a Západní v Omaze.

(Pokračování.)

TISÍC-MÍLOVÝ BĚH.

Organisace, známá pod jménem Y. M. C. A. (Young Men Christian Association — společnost křesťanských mladíků), která pečuje hlavně o tělesný vývin americké mládeže, uspořádá tento měsíční 1.000-mílový "výměnný běh" a stee z New Yorku do Chicaga. Mayor města New Yorku vloží do stříbrného pouzdra zdravici pro chicagského mayora a odevzdá ji prvnímu atletu, který na dané znamení vyrazí a odevzdá pouzdro druhému, tento třetímu, atd. Vzdálenost mezi New Yorkem a Chicagem drahou jest 900 angl. mil — ale silnicí, kterou atleti voliti musí, jest vzdálenost ta zvětšena o 100 mil, takže musí mladiství atleti přeběhnouti dráhu 1.000 angl. mil. Běhu účastní se 2.000 vybraných atletů, takže každý běžeti musí půl míle. Běh tento jest pouze pro tak zvané juniory, t. j. mladíky

mezi 15 a 18. rokem a ve všech velkých městech po dva měsíce byli pro tento zápas mladiství borci vybíráni, aby účastníci byli jen takoví, kteří jsou pro tento druh atletiky nejspůsobivějšími. I na zevnějšek brán jest zřetel, neboť sdružení Y. M. C. A. chce se takto zároveň pochlubit, že chová v středu svém skutečný výkvět amerického dorostu. Běh zahájen bude 15. července z radnice new-yorské a očekává se, že poslední běhoun dorazí s depeší do radnice chicagské asi 20. července. Athleti běžeti budou pouze v době denní. Nikdy prý v tělocvičnách sdružení těchto nepanoval takový čilý ruch, jako před tímto během — neboť každý mladík chce býti jedním z oněch vyvolených, kteří se běhu účastní.

Američané vědí, že mládež, která není s to chá-

pati potřebu a tu pravou důležitost výchovy tělesné, musí být k této vábena — že tělocvičny musí být učiněny pro ni přitažlivými. A když ji získají, pak opět snahou jejich jest, mládež tu udržeti a tento 1.000-mílový běh jest jednou z oněch četných přitažlivostí. A co činíme my, abychom si dorost zachovali? Stěžujeme si, že "cvičitelé stojí moc peněz", stavíme tančírny místo tělocvičen — o návrzích na nějaké změny, opravy, ani neporokujeme — dřeme na starém nářadí staré cviky, jaké jsme cvičovali před 20 roky — a jediná věc, co ještě mezi námi jakýsi zájem neb rozruch vyvolá, jest, když se počnem hádati o to, kdo je lepší sokol — zda-li ten "červený" nebo ten "modrý". A při tom, co se o tuto veledůležitou věc hádáme, nepozorujeme, že cizí proud odnáší nám půdu pod nohama a snad až tenkrát padnou si "modří" s "červenými" do bratrských náručí, až zmizí jim půda pod nohama, nebudou mít vůbec oč se opřít a svalí se společně na jednu hromadu!

SVĚTEM.

Cestopisné črty A. Přástky na válečné lodi Strýčka Sama.

V těch Athénách, jakž Neruda kdys psal: "Bohové by se mohli stydět. Žádný národ ve světě nedal si záležet tak na bozích svých jako národ řecký. Vychoval je nejsouměrnějším rozumem a nejzvučnější harmonií, opěvoval je nejvznešenějšími hymnami, ubytoval v nejskvostnějších chrámech — přec opustili otce i matku svou, národ i zemi a nechali je uhynout v bídě nahé a porobě!" —

Jaký rozdíl dnes a jindy v těch Athénách, tu nahoře samá rozvalina a památka — v museum, zachovalé sochy i poškozené a v černých slujích pod Akropolí národ vrátil se ke kolébce své, v níž před třemi tisíciletími vyrostl na odív celého světa, poesie jeho dnes jest sotva v pastušské chýši, hrdinové nosí uniformy podle vzoru německého, a když třeba dají si Turkem naflákat. Vše se tu zvrhlo a jen ten pohled za svitu měsíce dolů na město moderní jest přímo báječný...

Město nynější leží severo-východně od Akropole a má obyvatel as 130.000. Lázeňské místo na pobřeží Phaleron, při zálivu jest spojeno s Athénou dráhou elektrickou, totéž platí o Pireu.

Paláce králův, jeho synů, princů korunních a jiné jsou vesměs z mramoru, jehož zde všude zdá se nadbytek, starého i nového.

Rozumí se samo sebou, že jsem se také podíval do Stadia, kde se velké hry olympické byly nedávno odbývaly, a kde také sokol, bratr náš Honzátka, nejen cen dosáhl, ale ukázal, seč jest práce soustavná, tělocvičná. Řekové i zde podlehl, ba i ten běh marathonský jim již nezůstal. Naši Američané odnesli i tu cenu. Nenít' Řek co býval! Na Akropolis pokloníte se dějinám, velikým cnostem občanským, nedostižitelnému umění a zde ve Stadiu poznáte co vše tomu lidu, kdys tak statečnému chybí. Do Stadia se vejde 60.000. O hrách olympických bylo vše obsazeno, však co to vše v pořadu i vlastním provedení jest proti té veliké Olympiádě československého Sokolstva o pátém sletu v Praze a závodech mezinárodních! Co dnes atleti velikého kdys Řeka proti malé Čechii?

Sedadla ve Stadiu, jež jest reprodukcí Stadia bývalého, jsou vesměs z mramoru a dojem celkový jest jen pěkný.

Athénská sněmovna vypadala tak jako některá naše síň, nevelká a ne zrovna moc pěkná. Králova podobizna na zaprášené stěně, jest jen malounká, nikde žádné okrasy, však za to za těmi trochu novějšími stolky nesedí tu nikdy žádný kněz, kazatel, protože žádný nesmí být volen a také tu není šlecht, protože jí není v Řecku vůbec. A člověk by ani nevěřil, že ten národ sám jest dosti svobodným, třeba ulice a tržiště dosti pestré, nevykazovaly nijaký toho větší doklad. Jen ten rozdíl mezi Italem a Řekem jest tu patrný, poslednější jest čistější a lépe oblečený, ano uvidíte zde již cilind, francouzskou uniformu, frak, moderní obleky nového střihu a ty paní, děvušky a "krásotinky", jako někde v Paříži, jenže málo již hezounkých, to již ty Řekyně ve Smyrně jsou prý hezčí...

Však pozor, nemusím přec prozraditi na sebe všecko, neboť jak víte po holkách se tak často nekoukám, jako spíše pozoruji, jak tam ubohý mezek docela klidně jde vedle pěkného koníčka jízdního důstojníka, dosti vyšňořeného, co zatím v "kafeneionu", některá ta panička spíše koketuje, nežli prostá děvushka s fesem na černých copech. Žebráků tu není jako v Italii v každém koutě a také lecos zde lze koupit, jenže ty krámy moc nepoutají. Nynější řecký lid jest smíšený a také jazyka smíšeného, pověst jeho není zrovna nejlepší a ti co k nám přijedou dělat někde na dráze, sotva nějaký dollar uchrání se navrací, aby zde u pobřeží z malého kapitálku přivezeného dělali více a spůsobu ne vždy poctivými. Bankrot obchodníka není zvláštností, obchodních záruk není mnoho a podle toho obchod celý vypadá, co zatím Řeka divokého, jízlivého a nepoctivého předělá jen Maltezák. Řek kupit dovede hůře žida ruského a chytří jsou na pořád, ano dovedou sehnat situaci v záležitostech veřejných, občanských a jiných od venkovana vzhůru k mnohemu vyššímu úředníku. K ženským jsou šetrní, k cizině úlisní, ale při tom stateční. Opilce nikde nevidíš, pije se střídavě víno, víno santo, vína helikonská, ale pro nás jest buď trpké příliš, aneb ostré. Jídla jsou chutná a dost levná, zejména úhoř, sladké "konservy", sýr ovčí, kozí, atd.

Děti jest všude dost, uličníků ovšem také a ti nás cizince dost často napálili. Jeden kluk prohnáná ukázal nám jakž snadno lze si zahrát na slepce a dostal z nás po čtvrtáku, hned však jakmile se dostal na dištanc vysmál se nám a běžel jen což.

Také nám povídali, že Athéňanky jsou nešťastné nemají-li dítěte, protože prý nechť, aby malý jejich, kdys tak slavný národ, vyhnul.

A víte co dělaly před lety a snad i dosud. Tak se aspoň povídá. Na jižním svahu Areopágu jest hladký kámen, je to balvan skalní. Která ta panička — jenže v kroji pramátí Evy a bez fíkového listu, se po tomto kameni třikrát seveze, nepotřebuje chuděrka jezdit ani do lázní, ani se dát nějak kurýrovat a stane se matkou, třeba byla i trochu "připostarší".

Pravda já sám tohle to všecko neviděl, ale viděl jsem ten kámen a ten na mou kuši jest hladký již jako sklo...

Dnes ovšem národní kroj řecký již mizí, ale někdy přece spatříte a nemusí to být na nějaké jen světové výstavě na "Midway", aneb někde na Cooney Islandu v New Yorku.

Sám viděl jsem v kavárně, kde si jich těch pánů pár pokuřovalo z nargileh. Nezdáli se být zdejší, ale pěkně jim slušelo. Kazajky měly tmavo-zelené, vesta bez rukávů, napřed se to nedá dopnout a v zadu od dolejška až ke krku jest roztržena. Bílá košile má široké rukávy, hodně záhybů, kolem boku ovinuta jest šálem a pak jest sukně, samá říza, samý záhyb a jde jen nad kolena. Pak punčochy, nízké střevíce, špičaté, napřed s kokardou velikou, čím větší tím svátečnější. Celek doplňuje houně, samá říza a lepší uher-

ského pláště. Po šatu a vestě jest plno knoflíků, ozdůbek a jiných titěrek. Holky mají bílé, černými obrubami kráslenné, zcela hladké suknice, na prsou mají spony, samý penízek a fez na hlavě, jenže dnes vidíte je v šatě jen již moderním, podle vzoru paní mody z Paříže. A pověřivé jsou, jako každá ženská. Po bývalých vlastnostech bohů mnoho není památky, ba spíše zbožňuje ženský svět zvláště svatého Fanuria. Chlapík namalován jest jako švarný jinoch a v nebi, jakž věrohodně zprávy pánů popů dokazují, stará se výhradně o ženské záležitosti. Tento úkol připadá prý na něho zvláště v noci a dívkám udílí radu ve všech vážných věcech. Kolik za to dostává na chlup nevím, ale bez obětě nějakého toho koláče a láhve oleje prý to nejde, někdy také nějaký ten frank čili "drachmé" se obětuje, jen aby se spanilá dozvěděla všecko o svém mužičkovi aneb milenci.

Úkol dojista důležitý. A svatý pomáhá i jinak, zejména za peníze. Máť ten patron kostelíček svůj v předměstí Pan-kraciu a každého 9. září dělá se tu dobrý oběhod. Holky, děvčátka, paničky i slečinky všechny se tam tlačí, jen aby zvíděly co ji kterou čeká. Dárek se položí před obraz, tento se políbí, nějaká svíce vosková se rozsvítí a popové při tom odříkávají evangelium, dávajíce si bedlivý pozor, aby svatému Fanuriovi, někdo tu mnohé a různé dárky neodnesl. Po kostele od obrazu svatého visí svatební věnce, mohy umělé, ruce, uši a všechny údy těla lidského, stříbrné i postříbřené, drahé i lacinější.

Od popa se koupí malé dět'átko stříbrné; jestli se chce panička státi matkou, obětuje sošku u obrazu, hluchý nebo plechový, němý jazyk atd. a pobožnost všech končí sbírkou pro patrona, který navzdor svému mládí musí chudák ještě vydržovat prý svou matku v nebi, kde finance pána boha jsou v době přítomné asi v tak mizerném stavu, jako těch chudáků tam našich někde na Wall Street, aneb ještě chudších sluhů páně různých těch denominací.

Všichni moji soudruzi se tomu smáli, co a jak ti popové udělají až ty koláče budou muset všechny do nebe posílat, ale sami zatím tvářili se náramně moc vážně, když nám pan kaplan na lodi modlil se a četl z bible každou neděli. Hlouposti těch žen se smáli a sami? . . .

Však dosti již. Právě přijela loď naše Glacier, jedouc nazpět do New Yorku z Manily, kamž byla dotáhla Dry Dock Dewey. Dali jsme ji bezdrátovou depeši, aby se stavila a poslali jsme pak po ní pár těch hochů nešťastných, již buď porušili kázeň, aneb něco vyvedli. 6. října v 8 hodin ráno, po čtyřdenním pobytu, vydán rozkaz na cestu další k Port Said, v Egyptě, vzdálenost to as 600 mil. Dorazili jsme tam dne 8. října. O tom však příště.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Přípravný výbor sjezdu N. J. S. v Detroit, Mich., sestává z následujících bratrů: Fryš Jan, před., 104 Tillman Ave., Bojas Franta, taj., 348 Magnolia St., Červený Martin, pokladník, Hradecký Jos., Janeček J., Kos Ant., Medlín Jan, Třeška Václav, Rada Jan, Šusterka Ant.

— Sjezd N. J. S. jest obvykle tam kde se právě od-
bývá udalostí významnou, pro nás pak ovšem svátkem sokolským. Letos bude tak trojnásob, povážíme-li, že N. J. S. bude právě třicet let. Jaká to doba, co práce nezištné, co přičinění a dobré vůle těch našich řad! Na kolik to Sokolstvo naše vychovalo zocelených paží, na kolik zachránilo národu našemu synů a deť? Již za to mělo by se mu do-
stati více pochopení v kruzích nejširších lidu našeho, jako více podpory ve všech snahách jeho šlechtitných na povzne-
sení jména českého pak zvláště. Tělocvičné školy měly by těšiti se přízni našinec, kde sbory naše jsou a odbory so-

kolek rovněž měly by prospívati, jako všechny podniky sokolské doznávati uznání lidu vůbec. Na každém sjezdu N. J. S. snažili se činovníci sokolští vykonati co nejvíce na prospěch jednoty, na utužení lidu svého v mysli i těle, pečující hlavně o výchovu mládeže a dorostu. V tom ohledu i na sjezdu, který odbývá se tentokrát v Detroit, Mich., a sice počínaje dnem 23. srpna až do 29. bude dosti práce, podle všech těch již nyní podaných návrhů jednotlivých sborů a podle toho všeho o co v listě našem jsme usilovali, starající se především o vyšší úroveň toho listu a rozšíření vlastního pořadu, postup jednotný. Jako těleso volné a pokrokové již v samých počátcích těch sborů našich, té mo-
hutné dnes organisace N. J. S., máme mnohé úkoly, jež ovšem práce tělocvičná rozhodně předčí. Podle toho také bude se asi na sjezdu jednati, kde co chybí napravovati, však vše to s dobrou vůlí, nadšením a opravdovou prací pod velkým, však čistým štítem sokolským. Jména zástupců zvolených, činovníků to vesměs pilných ručí nám za zdar sjezdu již nyní. Jsou bratři, mužové to celí, již nikomu se nepropůjčí, nezadají si rozhodně a nepřipustí, aby těm řadám našim naočkovaly se snahy nezdramé, aby u nás mohly mít vliv živly nežádoucí vůbec. My jen se ženeme v před a zase v před, zpátky ani krok! Nás nikdo nezastaví a naše instituce výchovná i na dále musí být tou, jakou po celých třicet let upřímných snah se jevila.

— V sobotu 20. m. m. měla mládež obojího pohlaví v Ogden parku v Chicagu pravé hody, jež ukázaly pokud soustavná práce tělocvičná a hry mládeži prospívají. Byl tu odbýván festival jednoty zvané Playground Association of Chicago. Různé národní tance se předváděly, cvičilo se a hrálo o vše pryč vedením mnohých učitelů a cvičitelů. Pořád trval od rána do večera a při zakončení téhož jen potřeba malých parků a hřišť se dokázala pro větší města pak zvláště. Asi 7,000 bylo tu diváků, kdežto účinkujících dítek, učitelek, učitelů, cvičitelů, rodičů atd. bylo skoro 1500. Mládež ovšem těšila se pozornosti největší a hry její se zálibou byly sledovány, tak jako národní tance ruské a jiné. Plzeňské sokolky vedením br. Hallera ukázaly cvičení kroků, kdežto děvčata Sokola Tábor tančily, cvičily kroužky atd. Pokorný vedl junáky sokolské, co zatím turnéři a jiné spolky tělocvičné podávaly ukázky svých řad. Přítomní byli mnozí odborníci, znalci tělocvičky, profesoři univer-
sitní, vynikající lékaři, vychovatelé, učitelové a učitelky, cvičitelové a jiní hosté, již výsledku tomuto se těšili, slibivše si, že festival takový častěji se pořádati bude.

— "The Baltimore Preparatory School" v Baltimore, Md., pořádala minule své athletické závody a sice v Patterson parku. Několik cen si odnesl žák téže školy a sokolík František Český.

— V Chicagu čtverec pozemku, měřící as 10 akrů, ohra-
ničený 20., 21., May a Fisk ul., tedy v naší Plzni přeměněn byl v park, kde nalezá se pěkné hřiště pro mládež a plo-
várna. Park minule byl odevzdán veřejnosti, a že stalo se tak záhy i vhodným způsobem o to zásluhu má hlavně nový parkovní komisař br. W. Koláček.

— Patronát České Síně Sokol v Clevelandu pořádati bude v zahradě své, na Clark ave. řadu soukromých večírků přátelských. Jen zvaní budou míti přístup a členové, však v celku přispívati se má k zvýšení úrovně pěkných zábav, čili pravých besed.

— Výzva Župy Střední, vlastně jejího bratra náčelníka, aby jednotlivé sbory naše, odbory sokolek, bratří a sestry vůbec v počtu co možná nejhojnějším se účastnili veliké manifestace sokolské u příležitosti 20letí T. J. S. Praha v Town of Lake, v Chicagu, Ill., v Dexter pavillonu, jest jen na místě. Jest dnes na nás všech, aby tento nový pří-
kaz práce sokolské se povedl, aby i po stránce mravní uká-
zali jsme, seč jsme s to. Nadšení dle souhlasných zpráv

z Chicaga i odjinud nás docházejících pro tento velkolepý podnik denně stoupá, všude konají se již pilné přípravy a v tělocvičnách některých sborů netušený panuje ruch. A jestli by se nepodařilo vyvolat více, již okolnost ta zasluhuje zmínky zvláštní, jako těšíme se, že v ohromné té místnosti najaté a dnes již pokud návštěvy se týče zajištěné, budeme znovu svědky co utužené páže dovedou, co dobrovolná kázeň zmůže při dobré vůli nadšených činovníků. Pořád vlastní bude jen bohatý, pravý vzor všeho toho co u nás se koná v našich školách tělocvičných. Od nejsnazších prvků mládeže půjde se k práci tuhé junáků našich a cvičenek, ano i mnohá novinka se i připojí. Dnes již nic nám nepřekáží, abychom se sešli ku společnému dílu bez rozdílu kroje. Právě takováto veliká a společná vystupování nejlepším jsou důkazem co vše dalo by se vykonati, kdybychom jen požitka společného dbali i v každé jiné práci. Spoleháme na sbory naše chicagské pak zvláště, spoleháme na české Chicaga a jsme jisti, že manifestace tato bude velkolepou. Také do průvodu již celé řady spolků našich se hlásí, podpůrných i jiných, jen aby spolu se Sokolem ukázati mohly jak zmožněla česká osada v Town of Lake, jak prospívala a co průběhem dvaceti let vedením sokolským se vykonalo. Z toho ohledu slavnostní tento den jaksi na vlastní význam ještě více získává. Pamatujeme se na to naše Coliseum, pamatujeme se jakoby bylo dnes, kdy ty tisícové lidu jásaly a radovaly se ze všeho toho co Sokolstvo spojené tu poskytovalo za obrazy mužné síly, sebevědomí mládeže, pilnosti dorostu a hbitosti jaré sokolek. Na kolik psalo nám pak činovníků vzdálených, již litujíce, že nemohli býti svědky velikého toho divadla sokolského, s nadšením promlouvali o dalších podobných podnicích. Dnes pak nová tu příležitost k práci, tož chopmež se ji všichni, aby zdar byl úplný.

— Sotva se dali bratři naši v Ravenna, Neb. k N. J. S., již dokazují co se v tělocvičce při dobré vůli zmoci dá, jakž na jiném místě se dočtete. A nyní docela chtí si zříditi jízdní odbor. Takový odbor byl své doby u Sokola Rolník ve Western, Ia. i vedl si statečně, jen žel že, když "starší" odešli sbor padl. Na našem venkově jízdní odbory všude spíše by stávat mohly, nežli ve městech a mládeži naší věc sokolská stala by se přitažlivější, již proto že cvičení na živém koni a v přírodě jest nanejvýš výdatné.

— Obč. Fr. Kříž věnoval svůj lot na Coldspring ave. v Milwaukee, Wis., městu a síce na hřiště pro mládež. Dobrý čin jen co je pravda.

— T. J. Miroslav Tyrš oslavila minule své pětileté trvání v české Kalifornii v Chicagu. Mluvil tu prof. Jaroslav Zmrhal a slova jeho dokazovala jen jak upřímně smýšlí s věcí naší sokolskou vůbec.

— Dne 29. m. m. u přítomnosti asi 10,000 lidí, přátel tělocvičce a turnérstva odevzdány byly dobyté ceny borecům v závodech dotyčného okrsku Bundu v Davenport, Ia. Byli tu borci ze státu Iowa, Illinois, Minnesota a Wisconsin a zápol v celku byl tuhý. Zdaru ovšem turnéři se neminuli již proto že Davenport jest německým městem a pohostinností svou známý. Také naši Rapičáci jsou tu v dobré paměti, ba i k závodům těmto byli pozváni, jenže z ohledů finančních jeti se nemohlo. H. Peitsch byl prvním na nářadí a J. Duha druhým, prvý jest z Milwaukee a druhý, jakž známo z Chicaga a člen našich Plzeňáků, jenž za turnéry již v Němečích sklízěl vavříny. — Družstvo Davenport bylo prvé, pak Milwaukee a třetí Chicaga.

— Sjezd německého Turnerbundu amerického odbyval se v Chicagu, dne 28. m. m. až do 1. t. m. Turnéři přijali různé resoluce pokrokových sdružení jen hodné a učinili mnohé na povznesení práce tělocvičné, hlavně ale na zachráně své mládeže a dorostu. Také zvelebili a rozšířili opět list svůj "Amerikanische Turnzeitung", týdeník

odborný, jakým hned tak jiné sdružení pochlubit se sotva může. Vědět' dobře co vlastním, volným tiskem se docíliti dá, na kolik v širších vrstvách pracovati lze, zejména když ještě mají k dispozici vlastní měsíčník anglický "Mind and Body."

— Závody Zupy Západní odbývati se budou v Omaze, Neb. ve dnech 31. července až do 2. srpna. Br. Slavětinský, společný cvičitel všemožně se namáhá, aby i zde podán byl obraz všeho toho co to naše Sokolství skytá mužů, ženě i dítěti. Příhlášek boreců jest poměrně více, nežli kdy před tím a výsledky za pomoci sborů místního a bratří našich v South Omaze zvláště budou asi dobré. Tomuto ruchu na Západě musíme se jen těšiti již proto že i po stránce technické všude pokrok se jeví a po trochu toho povzbuzení i borci budou z míst dávné píle, přičinění a práce sokolské. Jestli nebudou tu hoši naši ze sborů, kde podle zpráv by činnost nějaká se jevit měla, není věru chybou pořadatelstva výboru župního a my jen očekáváme dychtivě výsledky, o nichž ovšem jen rádi budeme referovati. Tak ta činnost tělocvičná, jakoby před samým sjezdem i po něm letos hlásila se k právům svým prvním, nezadatelným a nejvyšším. —

— Nezapomínejme na cvičení v přírodě. Baltimore a jinde, kde mají letní cvičírny jsou naši ovšem u výhodě, jenže jinde opět místo pro skok také se upravit dá, a běh, dále vrhání koulí, kamenem, diskem pěstovati lze. A když jinak nelze, tož dejte se v neděli na pochod do nádherně rozkvetlé přírody spíše, nežli, aby jste někde v místnostech tmařech, jinde pokoutních, vlhkých a uzavřených mazali "šišku", aneb hráli karty. Společné výlety se snadno pořádají, jinde opět jen když několik na cestu se vydá jedinců, aby společně učili se znáti přírodu, okolí a jiné, zejména z květeny. V organizaci sokolské dosáhnouti lze více, nežli ve spolku jiném, protože takovéto výlety a vycházky spojití lze se zábavným, zitra užitečným a vždy s nějakým tím volným evikem, plaváním, závodem atd.

— Měli bychom rozšířiti to své sokolské zpravodajství, práci našich písmáků z listu svého trochu dále a to nejen do kruhů cizích, amerických, německých a jiných. Máme tu na zřeteli zařízení rubrik sokolských ve větších českých listech, polských, slovenských a chorvátských. Kdyby se všude našli tací ochotní a dobrovolní horečníci pro věc sokolskou slovem tištěným, jsme jisti, že mnohé listy by zprávy sokolské rády přijímaly, ano někdy by byly za ně jen vděčny. Muselo by se psát ovšem jen listům přátelským.

— O našich v Baltimore, Md. čtli jsme jen zprávy příznivé v době poslední, však tam kde i cizí tisk sám třeba nerad přiznává, že soustava naše nad jiné vyniká, hoši naši se cvičení jsou znamenitě, radujeme se. O poslední, důkladné práci našich v Baltimore čteme v New Yorkských Listech, jak následuje: "Baltimorští sokolci, členové Sokolské Jednoty Blesk, účastnili se v neděli závodů "The South Atlantic Association of the Amateur Athletic Union of the U. S." a odnesli z nich palmu vítězství, dopracovavše se výsledku téměř neočekávaného — aspoň to nečekaly ony veličiny, které se závodů těchto účastnily a které byly vesměs vybranými silami, jež měly vítězství a ceny takřka jisté, napolo v kapse. Čeští sokolové odnesli zkrátka z devíti ustanovených cen, jež skládaly se ze zlatých, stříbrných a bronzových medailí, osm a to mimo ceny, kterou k závodům daroval baltimorský mayor Mahool pro závodníka s nejvyšším počtem bodů a již získal br. August Novák; cenou tou jest velký krásný medál s přiměřeným věnováním. Vůči faktu nemohly ovšem anglické listy zprávu svou o vítězství českém zkomolit — vzdor tomu však jeden z nich napsal aspoň, že hlavní vítěz August Novák pochází z — Washingtonu. Inu ovšem, doznáním, že vítězem jest baltimorský Čech, mohl by snad prasknout papír!

Jak podotknuto, byly čtvrté výroční závody tyto dostaveníčkem všech tělocviku milovných veličin a četné kluby a university vyslaly k nim své zástupce, aby navzájem měřili své síly. Také Češi se přihlásili obvyklým svým způsobem — po sokolsku skromně, ale mužně a důstojně. Celkem bylo 21 přihlášek; mužstva university Virginské a John Hopkins, dva turnerské spolky a ostatní samé atletické kluby s předními borci svými. Čestným rozhodčím byl mayor Mahool, rozhodčím major Washington Bowie a mezi soudci zasedal jako zástupce S. J. Blesk br. Antonín Šykora. Družstva i jednotlivci závodili v běhu, skoku, ve vzpírání břemen, házení kladivem, na bradlech, na hrazdě a na koni. Naši hoši osvědčili se nepřekonatelnými mistry na těchto třech posledních máradích. Na bradlech byl prvním August Novák, který docílil 25 bodů; druhým byl J. Primus, třetím Stelzer. Mezi dalšími přihlášenými nalezali se Pokorný, Čermák, E. Novák, F. Kadan a A. Primus. Na hrazdě byl August Novák opět prvním, docílil 26 a jednu třetinu bodů; druhým byl Frank Kadan a třetím E. Novák. A do třetice všeho dobrého — August Novák dobyl také první ceny na koni se 24 a jednou třetinou bodu; druhým byl Ed. Novák a třetím A. Primus. Odněsť tudíž August Novák tři ceny zlaté jako první borec a jednu cenu od mayora baltimorského za to, že udělal nejvíce bodů. Druhové jeho ze Sokolské Jednoty Blesk dobyli celkem pět cen v mezinárodních těchto atletických závodech! Zasloužilé toto vítězství potěší zajisté každého upřímného sokola po celé Americe. Na zdar!”

— Co jest ještě osad, o nichž jde přec jeden hlas, že jsou nejen svobodomyšlné, ale rozhodně pokročilé. A co najdete osad právě z těchto tak zvaných pokročilých, kde spolků, jednot a klubů všelikých mají jen což a sboru sokolského není. Jestli nedaleko stává však sbor sokolský, jestli vůbec někde na blízku jest bývalý činovník sokolský, neví co jest jeho povinnost? Neví jak nasadit páky, aby pomohl založení sboru, aby pomohl k výchově mládeže nejlepší, uzdravení téže a posilu, ba co záchranu pro národnost naší. Proto s radostí jen zvidáme o založení sboru sokolského v Iowa City, Ia., kde přihlásilo se již as 35 členů. Br. B. Trefný, cvičitel místního sboru, jemuž nedávno povedlo se založit sbor v Solonu, Ia. pracoval i v Iowa City a to rovněž s výsledkem. Tak jest ve státu Iowa, jak ale jinde? I u nás ještě celá řada osad, kde sbory naše by býti mohly, ba býti měly. A což na Jihu? V Texasu přec tolik řádů podpůrných, tolik materiálů svobodomyšlného a vše to nechá se jako role nejlepší, role sokolské myšlenky výchovné — ladem. Tam mělo by se zájit, pracovat, propagovat a působit tiskem i slovem živým. Mínilo ovšem našim tiskem sokolským. Snad sjezd najde i v této věci vhodná východiště.

— Pokud známo nám zvolení jsou až dosud jako zástupci na sjezd N. J. S. v Detroit, Mich. bratři následující, kdežto sestry sokolky z New Yorku patrně tu také budou: Tak za Plzeňský Sokol v Chicagu jsou bratři A. Haller a Jan Šiman. Sokol Cleveland, Cleveland, O., Jakub Vačík; Sokol Tyrš, Newburg, O., Ant. Novotný; Těl. Jed. Sokol Praha, Chicago, Ill., Tom. Vonásek; Praha, Prague, Okla., Cyr. Sádlo; Ord, Neb., Ant. Bartůněk; Horník, Dillonvale, O., Jan Chejstovský; Chicago, Chicago, Ill., Ant. Červenka a Josef Z. Uhlíř; Mt. Pleasant, St. Louis, Mo., Fr. Široký; Wilber, Neb., B. J. Vašák; Žižka, Bruno, Neb., Vác. Blatný; Tábor, Chicago, Ill., Jos. Šlauf; Plattsouth, Neb., Em. Pták; East St. Louis, Ill., Fr. Burian; Fugner, L. I. City, N. Y., Štěp. Kostka a Mat. Truneček; T. a P. J. Budívoje, Detroit, Mich., A. Jelínek a J. Štěpánek, T. J. S. Milwaukee, Wis., V. Novotný; Č. A. S. Manitowoc, Wis., A. Kostlivý; T. J. S. Čechie, Chicago, Fr. Chmatal; S. J. Blesk, Baltimore, Md., Sylv. Stiegler a Fr. Štětka; T. J. S. So. Omaha, Neb.,

Josef Štěrba; Crete, Neb., Ant. Kubiček; Schnyler, Neb., Kar. Mastný; Tyrš, Cedar Rapids, Ia., Dr. J. Rudiš-Jičinský; Český Lev, Brainard, Neb., J. G. Dobrý; Philadelphia, Pa., Em. Abeles; Č. Sl. T. J. S. Haverstraw, N. Y., Vác. Svatý; T. J. S. Omaha, Neb., Jos. J. Mík a Fr. Říha; Prague, Neb., Tom. Vlasák, Dodge, Neb., Fr. Slavětinský; St. Louis, Mo., F. J. Holman a Aug. Tesaf; Nová Vlast, Cleveland, O., Fr. Cais; Podlipný, Detroit, Mich., Jan Fryš, J. Vozka, Václav Suda a Fr. Fučík; Timken, Kans., Jan Vesecký; Sok. Čech, Cleveland, O., Jos. Štíbr a A. C. Petráš; T. J. S. Svornost, N. Y., Max Grabenstein; Newark, N. J., Ad. Pitterman; New York, N. Y., Ferd. Martyny a Kar. E. Hrbek; Oklahoma City, Okla., Fr. D. Novák; T. J. S. Lorain, O., Jan Homolka; T. J. S. Clarkson, Neb., J. D. Wolf; T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., F. Oslislo a Little Ferry, N. J.

— Bratři naši T. J. S. Podlipný otevřeli minule letní tělocvičnu svou způsobem ovšem přiměřeným. Místo jest vhodné na nejvyšší a sboru toho chloubou. Br. Fryš praví, že “něco podobného nevlastní žádná jiná jednota sokolská v Americe.” Tím lépe a tím více Detroit, Mich. přejeme, protože známe činovníky tamní a pili jejich. Sjezdový výbor pracuje svědomitě, aby se postaral o zástupce N. J. S., jež ubytuje v hotelu a hosty jejich též. Na uvítanou připravuje se velký banket a sice večer 23. srpna, pak následovati bude práce a zase práce, o jejíž rozměrech může si učit každý pojem, kdo zná tu příčinlivou chasu sokolskou, činovníky její a ten, kdo nahlédne pozorněji v tu řadu návrhů dnes uveřejněných. Co tu myšlenek, co snah prospěti tomu celku našemu i lidu veškerému.

— Dne 23. m. m. přednášeli jsme na universitě v Iowa City, Ia. v tamní laboratoři o vlastním svém vynálezu, toho druhu prvním, radiografii v přirozených barvách. Dělo se tak před Iowa Union Medical Society, jednota to již od roku 1864 stávající. Demonstrace o možnosti takové fotografie neviditelného v těle lidském za živa, se nám zcela povedla.

— Podle našeho soudu měl by se článek našich stanov N. J. S. třeba ještě před sjezdem, uvést ve skutek, míníme totiž článek týkající se organizátora nových sborů. Jsme skoro jisti, že kdyby získala se dobrá síla, cvičitel a znatel věci sokolské pak zvláště, že by hodně vykonati mohla, zejména v Texasu a jinde. Br. Tesaf své doby ze St. Louisu, Mo. jen malý učinil pokus, protože ku většímu rozmachu mu nynější práce nikterak nedovolí, a pochopil dosti dobře. Zakládání nových sborů zejména kde mládež svobodomyšlná žádného nemá střediska, získala by nejen naše jednota, ale vše naše pronikla by trochu dále, zejména kdyby se dalo i organizátorovi takovému právo na rozšíření tolika a tolika výtisků našeho listu. Zkusit by se mohlo, zejména když síla vhodná náhodou jest po ruce, pokud víme.

— Okrskové slety a závody pořádali ve dnech 4. července, 5. až 7. bratři naši Poláci a sice ve Wilmington, Del., v St. Louis, Mo., New Kensington, Pa., Union City, Conn. a Black Rock, N. Y. Poláci mají celkem 3,050 členů a z těch 800 eviří, poměr s našim dojista jen pěkný. U nich jest přes sto hnízd a jen sedm odborů sokolek. V Seranton, Pa., okrsek zřizují a budou mít slet v Nantickoeke, Pa., 19. srpna. Nejzajímavější, že Sokol polský založen byl minule i v Brazílii a sice v Kurytybie. Valný sjezd odbýváti se bude v Clevelandu.

— Těší nás, že skoro ve všech sborech vzpomělo se památky mučedníka kostnického mistra Jana Husa. Kde nepořádaly se trýzny zvláštní, vzpoměl náčelník před šikem.

— Sokolstvo slovenské vydá co nevidět “Sborník” a sice pořadatelstvím br. Milana Gettinga v Allegheny, Pa. V knížce té, kalendářního formátu, pěkné úpravy vyjdou práce nejlepších písmáků sokolských slovenských a jiných. Kniha bude mít as 160 stran a pěkné ilustrace.

Návrhy na opravy stanov pro příští sjezd N. J. S.

Od Těl Jed. Sokol v New Yorku.

Závody bud'těž rozděleny na 2 oddělení: 1. cvičení gymnastická, 2. cvičení atletická.

1. Cvičení gymnastická na následujícím nářadí: 1. hrazda (pevná), 2. bradla, 3. kůň na šíř, 4. kůň na dél.

2. Cvičení atletická: 1. skok daleký, 2. skok vysoký, 3. skok o tyči, 4. skok potrojný; běhy o 50ti a 100 yardecch mimořádné, a běh výměnný četový závod. Závody atletické bud'těž souzeny dle stanov A. A. U. Jen ten závodník budiž připuštěn k závodům atletickým, který se účastnil závodů gymnastických na veškerém nářadí.

Závody sokolek necht' sestávají ze cvičení společných a ukázkových, totiž: cvičení stanovená pořadatelem závodů a cvičení vlastní.

Skok o tyči: vrchní plocha můstku se má s podlahou scházeti a zadní strana nemá býti vyšší než 2 palce.

Kůň na dél: výkon má býti prováděn pokos, a nikoli pobok; závodník, jenž by prováděl výkon pobok, nemá tento býti počítán.

Soudcové k závodům N. J. S. i k župním necht' voleni jsou výhradně Výk. Výb. N. J. S., a to jen z nejlepších sil cvičitelských, neb ze starých sil cvičitelských, které mají za sebou jistou práci tělocvičnou i praktickou. Kdyby případně v závodech župních nebyl dostatek takových sil soudcovských, necht' Výk. Výb. přivolí určitý počet z nejbližší Župy. Soudcové bud'těž vybráni V. V. bez ohledu na to, z které jednoty jsou, zdali dotyčná jednotka vysílala závodníky neb ne.

Soudcovské sbory při závodech hlavních i župních bud'těž rozděleny na skupiny po 2 členech, a každý jednotlivě at' známkuje provedení; na výkonech volných pak po oba- polném dohodnutí se.

Volný výkon necht' se soudí do pěti stupňů, a provedení na deset stupňů s použitím desetin.

Při mimořádných závodech uděleny býti mají 1. a 2. vítězi znaky místo diplomu.

Při každých závodech bud'těž zaznamenány rekordy (body na náčiní, délka neb výška skoku a čas v běhu a šplhání). Každý závodník, který překoná stávající rekord, budiž zvláště odměněn.

Technický sbor N. J. S. jest povinen obstarávati a stále uveřejňovati technické zprávy o tělocviku vůbec v časopise Sokol Americký.

Náčelník N. J. S. nemusí však býti zároveň technickým pořadatelem.

Hlavní pořadatel S. A. má býti volen na sjezdu a své spolupracovníky at' si vybere a určí sám, za které je pak zodpověden. Kdyby se vyskytly neshody mezi pořadatelem a V. V., má V. V. právo, za souhlasu většiny jednot, pořadatele odvolat a jiného do toho úřadu zvolit.

Redaktor S. A. má vždy uvéstí není-li pisatel do časopisu toho členem N. J. S.

Redakční vydání nemá přesahovat výše než \$60 měsíčně. V pádu, že by se nahromadilo mnoho látky technické do tisku některý měsíc, má mítí redaktor právo časopis o dva listy, a ne více, zvětšiti.

Každá sokolka jako člen N. J. S. má dostávati časopis S. A., nemá-li totiž žádného v rodině kdo S. A. dostává.

Čl. "Sokolky" 7. hlava 14. má býti vyškrtnut ze stanov.

Kurs tělocvičný. V každé Župě necht' uspořádán jest cvičitelský běh nejméně každé dva roky, po dobu dvou do čtyř týdnů trvajících, dle účasti posluchačů. V. V. N. J. S.

jest povinnen obstarati potřebné učitele, a zároveň hraditi výlohy s kursem spojené.

Každá jednotka, patřící k Župě, u níž jest kurs pořádán, jest povinna vyslati nejméně jednoho posluchače. Kdyby některá jednotka dokázala, že není finančně schopna posluchače vyslati, necht' Župa společně s V. V. ztrátu času posluchači nahradí, když se tento čestným slovem zaváže, že po ukončení běhu bude zastávati místo cvičitele po dobu jednoho roku.

Návrhy T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.

Oprava článku a dodatek. Jinak, aby zůstal nezměněný:

HLAVA XI.

Odstavec 4. Časopis budiž nepolitickým, rozhodně sobodomyslným a řízen v každém směru tak, aby vyhovoval především všem potřebám věci sokolské, snahám osvětovým, vzdělávacím a pokrokovým, jsa přístupným tak i širším vrstvám lidu našeho. Pořadatelství svěřeno budiž třem silám a sice z těch jest vrchní pořadatel v oboru novinářském zkušený a za časopis zodpovědný, druhý vede výhradně část technickou, třetí část povšechnou. Vrchní pořadatel za list zodpovědný musí složití potřebnou záruku, podle ustanovení V. V. N. J. S., tak aby zodpovědnost jeho před veřejností i zákonem mohla býti dokumentována.

Časopis má obsahovati mimo volných prací a článků redakčních a odborných, úvah časových a posudků. vše co děje se na poli tělocvičném po stránce výchovné, zejména v Sokolstvu a Slovanstvu, jakož i cizích organizací tělocvičných nám přátelských. Důležité zvěsti z národního života Čechů amerických, Čechů a Slovanů vůbec s připojením případných úvah. Zprávy o úspěchu Čechů amerických na poli vědy, umění a průmyslu i práce, nové objevy, o věcech přírodních, hlavně ale lidové rozpravy o zdravotnictví, snadno pochopitelné články o ochraně a předejití nemocem nakažlivým pak zvláště, vedle všeho toho co k uzdravení sloužit by mohlo českého člověka, jeho utužení, posile a uvědomění. Užitečné pokyny pro domácnost. Zajímavé cestopisy a črty s ilustracemi i bez. Pěkná belletrie předních našich spisovatelů, našich sokolských písmáků, básně naší vlastní tvorby i jiné, dobré překlady ze světové literatury atd., podle dobrozdání vrchního pořadatele, jenž tuto a jinou práci s dohodnutím se se svými druhými dvěma pořadatelé od čísla k číslu rozdělí a určuje vůbec. Zprávy ze závodů místních, župních a N. J. S., jakož i jiných sletů a sjezdů, zvěsti z jednotlivých sborů, dopisy ze Žup a N. J. S., jakož i úřední zápisy uveřejňují se na místě zvláště vyhrazeném, čili příloze, jež podle návalu látky se určuje, aby nebylo na úkor vlastní látky časopisu.

Pro dorost a mládež necht' zřízena jest zvláštní rubrika do které by hlavně mládež a dorost samy si přispívali. Část tato má býti dle potřeby a náhledu vrchního pořadatele rovněž ilustrována.

Technická část má se tisknout tak, aby skládati se dala do knížky příruční pro cvičitele. Ilustrace do této části pořídí se jen po vzájemném dohodnutí pořadatele technického s pořadatelem vrchním. V pádu potřeby mohou tito vydati práce nové a vlastní tvorby vlastních našich lidí ve formě knižkové a to po dohodnutí s Výkonným Výborem.

List čtyřikrát do roka, aneb u zvláště významných příležitostí sokolských, ve dny pamětní a p. vydati se má ve větším nákladu a s obsahem zvláště vybraným, aby snáze rozdati se mohl za účeli agitačními pro věc naši sokolskou širším kruhům českým. Takováta čísla slavnostní, aneb pří-

ležitostní obsahovala by různé práce všech našich sokolských písmáků česko-amerických i z vlasti, jichž péro získati by bylo lze. Práce do listů takových zvláště se honorují po vzájemné úmluvě spisovatele s vrchním pořadatelem a se schválením V. V. Honorář za práce technické a jiné příspěvky odborné, psané výhradně do listu našeho vůbec, zejména však za dopisování z vlasti a jiných zemí slovanských o věcech sokolských určuje výhradně V. V. a to po dohodě s vrchním pořadatelem. O tom co pro list se hodí a co nikoliv rozhoduje ovšem pouze vrchní pořadatel, tak jako při nedostatku místa pořad vlastní veškeré látky určuje, dáváje věcem pilným a časovým přednost.

Sensační zprávy, osobní polemiky, ohlášky závadné, patentních léků, loterií, všelikých lákavých podniků na rychlé zbohatnutí a p. a jiných humbuků v listě býti nesmí. Oznámková část listu přináležej pod dozor jednatele V. V. a také veškerá placená Zaslána k účtování odkazuje vrchní pořadatel na jednatele a po případě jeho oznámkové jednatele těch kterých míst.

staral. Vypracuje, aneb vypracovati dá vhodné cwiky, přijímá a rozhoduje o návrzích na téže, dle potřeby honoruje v souhlasu s V. V., vydává technické práce vůbec, uveřejňuje v listě našem za souhlasu vrchního pořadatele, aneb ve zvláštních brožurách, knížkách příručních pro cvičitele, jakž se právě hodí a dotyčné práce vyžadují. Před závody vydává pokyny a pravidla pro závodníky i soudce, jakož i řád závodní opraví, jestli potřeba káže, poměry, a okolí, kde se cvičiti má, aneb zápoliti se sdruženími jinými a cizími. K velikým slavnostem tělocvičným, sletům a závodům cizím a jiných sdružení vysílají se zvláštní zpravodajové, odborníci naši jako zástupcové naší N. J. S. Zpravodaje ty pak odporučuje Výkonnému Výboru, a ten schválí, či nie. Odbor má na starosti i sbírá statistiku N. J. S. a záznamy ty uveřejňuje jednou ročně se zprávou jednatele. Členy odboru toho jsou: Pět místních sil, cvičitelů, učitelů, možno-li jeden lékař a znalec tělocviku vůbec, náčelníci Žup, kdežto vrchní náčelník N. J. S. jest silou vůdčí. Veškeré odbory V. V. odbývají schůze své dle potřeby, jednou měsíčně však

Slet Sokola Chicago: Žáci a žákyně, prostná.

Oznámkový jednatel, dopisovatel a technický dopisovatel volí se vždy na rok v každém sboru naší jednoty. Povinností jejich jest pracovati pro každé číslo listu a nedovolují-li poměry, aneb okolí oznámek získati a není-li činnosti podati o tom vždy jednou měsíčně zprávu pořadatelstvu tak jako tak. Pro zvláště pilné V. V. určuje zvláštní odměny.

1. Vedle pětičlenných odborů Výkonného Výboru a sice odboru stížního, kde každé porušení kázně a stanov vůbec by se probralo, stížnosti jedinců, členů, sborů i celku uvažovaly, odboru stavebního, jenž na stavbu tělocvičen by radou i plány byl nápomocen a odboru vzdělávacího, jenž osvětnou práci, pokrokovou a volnou by zorganizoval, podle požadavků našich sokolských, necht' zařízení jest hlavně i odbor technický N. J. S. Odboru tomu bylo by pečovati hlavně o tělocvičnou práci vůbec, měl by dozor na postup téže v celé jednotě, pořádání kursů tělocvičných k výchově cvičitelů i cvičitelek, kursů místních, župních i celku našeho podle určitých rozvrhů, slety, závody, veřejná vystoupení atd., k čemuž potřebný materiál technický by ob-

jistě a to před vlastní schůzí V. V., kamž zprávy své a usnesení dodají k posouzení a rozhodnutí. Tak postup práce veškeré byl by odborný, soustavný a jednotný.

Ve Výkonném Výboru bud'tež dále:

2. Odbor přednáškový a vzdělávací. Odboru toho jest povinností uspořádati přednáškovou a vzdělávací činnost po celé jednotě a sice soustavně, tak aby vysílání byli řečníci, odborníci, přednášeči a učitelové věci naší, svobodomyšlní harcovníci a hosté z Čech k nám zavítavší, pakli sdružení našemu jsou přízniví vůbec, k jednotlivým sborům a na útraty N. J. S. Odbor zároveň dodává a obstarává na požádání těch kterých sborů knihy tělocvičné, pomůcky učitelské, cvičitelské, knihy a dobré čtení pro knihovny, časopisy a jiné, vhodné přednášky, náčrty k nim a návody pro sbory menší a vzdálenější, práce odborné, pokrokové, osvětné a svobodomyšlné, návrhy k místním závodům, pořadům různého druhu a ušlechtilým zábavám. Odbor takový V. V. má pět členů, v případě potřeby však může si i jinde vhodné síly jmenovati a ku provedení organizace zajistiti.

3. Odbor stízní. Odbor tento vyšetřuje veškeré spory povstale v jednotlivých sborech, Župách a v jednotě vůbec, jakož i projednává každou stížnost jedince, členů, každé porušení kázně. Z rozhodnutí jeho jest odvolání pouze ku sjezdu. Výbor stízní vypracuje podrobně co vlastně vyrozumívá se porušením kázně, již u nás dobrovolně jsme na se vzali, pokud se týče zachování stanov našich, domácích řádů jednotlivých sborů a hlavně zásad sokolských každého jedince, každého sboru a každé Župy, jak v životě spolko-
vém, tak i soukromém, veřejném a ovšem sokolském zvláště. Stízní výbor V. V. podle nálezů svých, vyšetření a vyslyšení vždy obou sporných stran, zavede potřeby-li káze šetření i na místě k cíli tomu zvláštní výbor vyšetřující jmenuje a usnáší se i na trestu: za první přečin lehčího rázu důtka, za druhý přečin suspendování na tolik a tolik měsíců, vyloučení na čas a vyloučení jednou pro vždy od případu k případu.

4. Odbor stavební. — Odbor stará se a pečuje o to, aby veškeré tělocvičny sborů našich vyhovovaly co možná všem moderním požadavkům a požadavkům doby vůbec i pořizovaly se i při menším nákladu se všemi těmi ohledy nutnými, jakž ústav výchovný si žádá. Aby se tak státi mohlo pořizuje návrhy ku plánům, poskytuje radu odbornou, jakž získati se dá od stavitele, architekta, odborníka, jenž na výboru buď zasedá, aneb získati se dá k poradě. Sbory, jež stavěti míní nové Sokolny, opravy podnikají, přestavují s odborem tímto mají vejíti ve spojení a raditi se na dobro své vlastní i toho celku našeho, jemuž jednotný postup i v tomto ohledu hlavním jest vodítkem.

V. V. má právo vypisovati ceny, aneb vydávati poehvalné diplomy i za práce písemní, sokolské pak zvláště. Informační články dorostu psané do tisku cizího, anglického pak zvláště, měsíčníků, velkých denníků a týdeníků, listů odborných a jiných, zejména i slovanských, o věci sokolské, věcech českých a slovanských buď též odměňovány, jakž odbor vzdělávací, aneb přednáškový navrhne V. V. Soustavná práce v tom ohledu řízená vždy za účelem tím jmenovaným činovníkem toho kterého sboru rovněž vede se z ústředí na obhajobu jména českého, Sokolstva a lidu našeho a našich snah v zemi této zvláště.

Sbory snažte se ve svém nejbližším okolí o zavedení tělocviku na školách veřejných s učiteli sokoli, aneb učiteli sokolskami. Kde již takového opatření stává, pečujte o práci soustavnou, zařizování veřejných plováren, koupelen, hřišť, ve větších městech malých parků a odbočky české veřejných knihoven, čítáren a jiných ústavů lidových a ochranných, zdravotních a poučných.

Sbory měly by usilovati a samy příkladem předcházeti, pečovati o zvýšení úrovně lidových zábav vůbec. Proti dupandám, hazardním hrám a podnikům rázu pochybného, trdlení a znepravňující činnosti některých tak zvaných klubů, kloubečků a spolků vředlkářských pracovati honěvnatě a činnost jejich paralizovati dle možnosti.

Přijímání členů děje se podmíněčně a sice s lhůtou 6 měsíců, do kteréžto doby ku sboru přihlášený svým řádným chováním a plněním povinností sokolských se prokázati musí, aby členem byl vůbec.

Zpráva náčelníka měla by být ve čtvrtletní zprávě, již každý sbor povinen jest zasílati V. V. N. J. S.

Sbory neměly se zváti jmény osob živoucích.

O hlavních závodech N. J. S. a po případě i Žup, necht' uspořádají se i závody řečnické, přednáškové k poučení lidu o věci naší, snahách výchovných, volných a osvětových. Soudec tohoto turnaje jmenuje V. V. N. J. S. Odměny jako pro borce a tu evičiči mají přednost pokud výběru látky se týče a předmětu, o němž přednáseti se hodlá. Pro druhé V. V. čili jeho odbor vzdělávací stanoví thema-
ta sám.

Sbor, který chce od N. J. S. odstoupit, musí se napřed vyrovnat s jednotou i dotyčnou Župou, kdežto sbor vyloučený může k vyrovnání se cestou soudní donucen býti a v případě, není-li ničeho více, hlavně nářadí budiž zabaveno. Kde movitý aneb nemovitý majetek, rovněž tak.

Rozpadlého sboru nářadí připadá nejbližšímu sboru N. J. S. až do rozhodnutí V. V. N. J. S., aneb sboru, jenž vlivem N. J. S. v nejbližším okolí se tvoří.

Navázat bratrské styky s Č. O. S. v Praze. Za tím účelem má se na její doporučení zajistit v Praze dobrá dopisovatelská síla pro list náš a V. V. i odtud ze středu našich písmáků zvoliti má pravidelného dopisovatele pro pražský "Sokol". Práce ty buď též honorovány, dle poměrů a potřeby.

Těl. Jed. "Svornost" v Morrisania, N. Y., doporučuje následující k příštímu sjezdu N. J. S.: Aby byl N. J. S. zaopatřen společný evičitel, který by v každé Župě dle potřeby a dobrozdání V. V. účinkoval a podával každý měsíc zprávu o své činnosti a zároveň o pokroku jednot, u kterých evičil. Dále, aby hleděl uspořádati přednášky v jednotách těch, kde by toho potřeba nejvíce vyžadovala. M. Grabenstein, starosta, J. Holman, tajemník.

Těl. Jed. Sokol "Říp" v Allegheny, Pa.

Jelikož se nejednou při evičeních stalo, že sokolové přišli k úrazu a to mnohdy k dosti povážlivému, takže pracovati nemohli a přišli tím následkem promeškání aneb snad dokonce i ztracením práce o značné obnosy peněz, které jim nikdy nahrazeny nebyly, dovoluje si Tělocvičná Jednota Sokol "Říp" v Allegheny, Pa., podati následující, bratrem náčelníkem Aloisem Přikrylem podaný návrh:

1. Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech necht' založí pro své členstvo úrazovou pojišťovnu.

2. Aby byl zaveden na všechny členy Národní Jednoty Sokolské roční poplatek 20 centů, jenž by se měl spláceti čtvrtletně Národní Jednotě Sokolské. Jednota čítá nyní 4650 členů, takže by dohromady platili ročně \$930.00, čili měsíčně \$77.50.

3. Týdenní podpora v pádu úrazu pouze v tělocvičně při evičení necht' obnáší týdně \$7.00 a sice hned od prvního dne úrazu.

4. Že se člen skutečně poranil při evičení, musí býti potvrzeno náčelníkem aneb evičitelem a nejméně 2 svědky.

5. Že by poplatek 20 centů ročně stačil, odůvodňuje se následovně:

Česká Obec Sokolská má 13.000 evičičích členů a měla dle statistiky doposud nanejvýše 5 úrazů měsíčně. Jelikož u Národní Jednoty Sokolské necvičí ani polovice tolik členů, jako u České Obce Sokolské, měli bychom nanejvýše 2½ aneb 3 úrazy měsíčně, což by po \$7.00 týdně na každého poraněného obnášelo teprve \$74.00, čili 4 × \$28.00 = \$74.00 a \$77.50 bychom měli k dispozici.

Poplatek 5 centů čtvrtletně není pro jednotlivého člena zajisté mnoho a prosím tudíž ctěné bratry zástupce na sjezdu, aby návrh tento důkladně projednali. Zabezpečili bychom si tím nejen mnohého člena, který snad právě následkem úrazu odstoupil a možná, že bychom si získali mnoho jiných, kdybychom se o své poraněné podobným způsobem starali.

Původně chtěli jsme podati návrh na 40centový poplatek ročně, jelikož však i 20 centů ročně stačí, změnili jsme jej.

S bratrským pozdravem: Na zdar!

Adolf G. Tvrdý, náměstek starosty,
Jan Aubrecht, tajemník,
Lojza Přikryl, návrhovač.

Východní Župna Nár. Jed. Sokolské. — Zde zasíláme nové články do stanov N. J. S.:

1. Každý závodník platí 25 centů jakožto vstupné na závody.

2. Každý náčelník, který nezašle náčelnické zprávy 14 dní po každém 1/4letí k župnímu náčelníku, by byl nucen platit pokutu ústřednímu výboru své Župy, jakž sama ustanoví.

2. Župní náčelník při závodech župních neb mimořádných oprávněn jest ku platu \$5 denně během dnů závodních.

4. Při mimořádném závodě sokolek, sbor, který provede novinku ve svém cvičení, jest oprávněn ku 5 bodům mimo těch, jež získal za provedení.

Za Vých. Župu N. J. S.

Vojt. Filip, jednatel.

Těl. Jed. Sokol Fugner v Long Island City doporučuje následující dodatky, opravy a nové články stanov:

Hlava II. — Článek 2.—Vyloučení členů: dodatek k odstavci 3. — a podrobit se musí stanovám svého sboru.

Hlava III. — Článek C. — Mimo závodů těchto atd. v roce závodů hlavních, dodatek: V. V. jest povinen držeti seznam vyniknuších členů na takovýto závodě a závodník, který nikdy nezávodil a obdržel cenu v takovýto mimořádných závodech, aby nebyl připuštěn do hlavních závodů neb pravidelných župních závodů do oddělení třetího.

Nový návrh:— V. V. aby byl povinen udržovati seznam (čili rekord) všech hlavních závodníků ze závodů hlavních i župních, kteří největší počet bodů obdrželi jak v závodech povinných, tak i v závodech mimořádných.

Nový návrh:— Za soudece do závodů hlavních neb župních aby nebyl volen žádný člen zasedající ve Výkonném Výboru N. J. S.

Hlava III.—Odměny.—Odstavec 8.—Písmena b.)—Změnit tento odstavec, aby stálo: Jsou tři a záleží: první cena stříbrná, druhá cena bronzová, a třetí cena diplom.

Nový návrh:— Při závodech hlavních neb župních: V hlavních, kde cvičí Župa proti Župě; v župních, kde cvičí čtyři jednotlivých sborů proti sobě, cvičení společná (cvičení ukázková), prostná neb s nářadím, aby cvičitel, jenž při závodech hlavních neb župních takovéto cvičení s četou provádí, aby byl povinen den před závodem toto cvičení stručně na listině vypsané odevzdati soudeckému sboru, jenž cvičení prozkoumá, které je složitější. Pro sbory sokolek totéž.

Nový návrh:— Při souzení čet ve cvičení společných (neb ukázkových), prostných neb s nářadím, aby bylo 6 souců. Pro čtyř sokolek totéž.

Výbor: Truneček Matěj, Vančura Václav, Wokal Ed., Kostka Štěpán st., Sádlo Antonín.

Župa Severo-východní.—Návrh br. Jos. Jílka, Cleveland, O.:

Soudecové bud'tež voleni následovně: Každý závodník neb soudec, který se účastní příštích hlavních závodů a přeje si býti soudcem opět, necht' se ohlásí u V. V. co čekatel soudece na příště. V. V. necht' na příštích hlavních závodech z hlavního náčelníka a náměstka a z přítomných souců, totiž uznávaných odborníků, jmenuje technickým výborem. Technický onen výbor necht' si upraví jakousi látku neb osnovu, podle které všichni přihlášení čekanci podrobí se zkoušce.

Zkouška ona necht' se odbývá po odbytých závodech a výsledek zkoušky se zašle V. V., aby uveřejnil v "Sokole Americkém". V. V. pro příští závody jmenuje jen ty souce, kteří obstáli nejlépe v této zkoušce.

Při župních závodech, není-li v oné Župě dosti schopných souců, necht' V. V. jmenuje souce z nejbližší Župy. Soudecové ti bud'tež voleni jenom k nářadí a prostným. Soucové skoků volí se z místa, kde se závody odbývají.

Na zdar!

Josef Jílek, návrhovač.

Emil Šlapák, jednatel.

NÁVRHY T. J. S. MILWAUKEE, WIS.

Hlava III.—Tělocvik a cvičitelský kurs.— 1. Uznáváme za lépe místo uspořádání hlavního kursu, který jest spojen s velkými výlohami, zaměstnávati schopného společného cvičitele celoročně, který by v postupu všechny jednoty navštívil, které by o to žádaly.

Hlava VIII.—O povinnostech a právech sborů k N. J. S. patřících.

1. Na běžné výlohy N. J. S. přispívá každý sbor za každého člena 5c. měsíčně (místo 10c.)

2. Za každého nově přijatého člena platí sbor k N. J. S. 25c. zápisného (místo 50c.).

Hlava XI. — 1. Úřední časopis N. J. S. bud' pod jménem "S. A." a bud' vydáván ve formátu čtvrtkovém a 24 stran (místo 32) atd.

Hlava XV. — 4. Každá žádost od jakéhokoliv sboru o podporu má býti dříve odkázána Výkonnému Výboru N. J. S. k potvrzení, než jednotlivé jednoty sokolské o ní hlasují.

Jménem T. J. Sokol v Milwaukee, Wis.,

A. Pittner, starosta.

Cvičící sbor Sokola Cleveland odbýval několik zvláštních schůzí za účelem oprav stanov a unesl se následovně:

1.) Aby soudecové všichni procvičili prostná členů, též sokolek, před náčelníkem a podnáčelníky před závody, tedy nežli závody započnou. (Stalo se, že soudecové byli někdy pohodlní a prostná neznali dosti dobře a pak mají soudit jiného.)

2.) Aby soudecové oznámili na hlas cvičence, mnoho-li bodů obdržel za výkon provedený na nářadí. (Proč má být tajně cvičence souzen na nářadí a ve skoku ne? Tam, když jsme si skok odbyli, víme, mnoho-li bodů jsme získali a na nářadí musíme čekat, až 2—3 měsíce, než se uveřejní.) Jsme proti tajemnému známkování vůbec!

3.) Aby závodili pouze vyšší a nižší oddělení na hlavních závodech. Vyšší, nižší a třetí oddělení na župních závodech.

4.) Aby se zakoupily dvě krásné četové první ceny, jedna pro vyšší oddělení a jedna pro nižší oddělení, o které by se závodilo vícekrát a sice: Který sbor by tuto první cenu si 3krát dobyl, byl by oprávněn navždy si ji ponechat, at' si ji dobyl 3krát po sobě neb ne. Mimo těchto cen, by další čtyři mohly být odměněny diplomy, či jak

by se usneslo. Ku příkladu: prvně by tuto první cenu dobyl New York a na druhých závodech by ji nechtěl opustit, musel by se zase řádně připravit, aby ji dobyl podruhé, atd. Druhé sbory by se zase tužily (ku příkladu Chicago neb Rapičáci), snažice se odníti onu cenu New Yorku, a tak bychom měli závod tužší a zajímavější.

5.) Při cvičení prostných, nemá-li cvičenec úbor, jak předespán byl sjezdem, necht' se sráží tolika tolik bodů dle usnesení. (Viděli jsme rozdíl i v obuvi.)

6.) Kůň na šíf by se evičil bez můstku, též bradla. Můstek jest někdy nebezpečný, obzvlášť na koni na šíf, odskočíbe-li na zad, musíme klopit hlavu, bychom viděli ostré hrany můstku, a někdy ani nezbyvá času se nejistému odskoku ubránit.

7.) Můstek na koni na dél by byl pokryt gumou. Pak jest jistý odraz.

8.) Aby byl zařaděn běh 100 yardů do povinného závodu na jistý čas.

Při skoku jak vysokém, tak dalekém, též o tyči, aby cvičenec měl pouze 3 skoky a 1 volný. Každý borec by měl 3 skoky a 1 zkušební do výšky, totiž se skokem dalekým a skokem o tyči. Největší skok se počítá.

Podáváme toto proto, že se zdá, jako by se borec ony skoky teprve až na závodisti učil, a pak by se ušetřilo mnoho času.

Každý borec zná svůj "rekord" a pak za druhé má být na závody připraven.

Návrhy tyto byly sborem schváleny v řádné schůzi. Na zdar! Emil Šlapák, náčelník.

HLAVA III.

Článek 1., 2. a 4. úplně vyškrtnout.

Článek 5. a 6. zůstaň jak jest, ale pro kurs župní.

Pozn. (Neb jsme pro pořádání župního kursu, ne pro hlavní kurs.)

Článek 7., 8., 9. a 10. v pořádku.

HLAVA III.

Odstavec c), článek 1. Hlavní závody do města New York; župní závody r. 1911 do Philadelphia, Pa.

Odstavec c), článek 5. Skok o tyči budiž vřaděn do závodů mimořádných.

Odstavec d). Odměny: článek 5.: Ceny jednotlivců. Na jednotlivém nářadí bud' tež ve vyšším oddělení oprávnění na jednu cenu, závodí-li méně závodníků než jedno družstvo (6).

Závodní pravidla: Povinné závody: Článek c). Skok o tyči do mimořádných závodů vřadit.

Hlava III. Závody sokolek: Nový článek přidat. Článek 5. (nový). Zvláštní cvičení sokolek budiž vřaděno do mimořádných závodů a bud' tež uděleny zvláštní ceny.

Dodatky pro soudce: Každý soudce, jenž o závodech přídelen jest ku cvičení prostnému musí toho náležitě znát, již předem než závody jsou. — Jmenování bodů bud' oznámeno borec ihned při odstoupení z nářadí, jakmile svůj výkon dokončil.

Za Těl. Jed. Sokol, Newark, N. J.

Václav Ptáček, starosta.

Alois Rovenský, tajemník.

ČERVENEC.

1. První tělocvičný kurs N. J. S. v Chicagu, Ill. 1899
Čtvrtý všesokolský slet v Praze 1901
Zakončení pátého sletu všesokolského šachovým turnajem 1907
2. Mezinárodní těl. závody v St. Louis, Mo. 1904
President Garfield smrtelně postřelen 1881

3. Závody Župy Severovýchodní v Detroit, Mich. 1905
Prvé styky, poselstvo čes. Sokolstva, s gymnasty v Bruselu 1899
4. Prohlášení neodvislosti Spojených Států 1776
Slet Sokolstva slovenského v Pennsylvania, Pa. 1906
Slet Sokolstva polského v Detroit, Mich. 1907
6. Upálení mistra Jana Husa v Kostnici 1415
Zemřel Dr. J. Fetter, těl. spisovatel 1884
Spojení T. J. S. a Č. A. S. ve Slovanskou Lípou v Chicagu 1892
Založena T. J. S. Blesk v Baltimore, Md. 1872
8. Odhalení pamětní desky Tyršovy na Zbraslavi. 1888
10. Narozen Jan Neruda, básník a spis. v Praze 1834
11. Zemřel dram. spis. a buditel nár. Jos. Kajetán Tyl v Plzni 1856
13. T. J. S. Plzeňský Sokol v Chicagu, Ill., zal. 1879
Olympické hry v Londýně, Č. O. S. zastoupena. 1908
14. Žižkův den, porážka křižáků na Vítkově, nyní Žižkov 1420
Těl. kongres v Bernu, Č. O. S. zastoupena. 1906
16. Sokolstvo české v Lublani 1904
Nar. Jos. Jungman, v Hudlicích, spis. a buditel národní 1773
18. Odhalen pomník Fugnerův na hřbitově Olšanském. 1869
20. Zemřel Jaroslav Stýblo, vzorný sokol a čestný člen T. J. S. New York. 1887
22. Sokol Česko Zábavný, Cleveland, O., založen. 1892
25. Zemřel B. Basedov, něm. filantrop, Děčín. 1790
27. Založen Sokol v Lublani 1863
28. Čtvrté závody N. J. S. v New Yorku 1887

VÝSLEDKY PRÁCE SPOL. CVIČITELE ŽUPY ZÁPADNÍ.

Dle usnesení župního výboru mám navštívit všechny jednoty v Župě v tomto roce — ovšem, že jen ty, kde práce naše byla uznána a požadavkům a povinnostem k Župě učiněno zadost. K těm také, zdali čas stačí před závody zajedu.

Z venkovských jednot prvé příležitosti dostalo se jednotám Dodge a Howells — prvním to, jež po So. Omaze, Omaha a Plattsmouth poplatek na vydržování cvičitele zapravily. Důkaz, že i tam dbá se o to naše Sokolství — práce župního výboru uznává — o rozšíření a pokrok Sokolstva se pracuje.

Tak jako tyto dvě jednoty pokračují a prospívají — tak Sokol Clarkson as 7 mil od Howells v čase posledním ztrácí činnost veškeru. Na minulé závody vyslali závodníka jednoho, ač když jsem byl mezi nimi měli cvičících až 14. Pochybují, že letos k závodům se přihlásili a pakli ano, jsem jist, že připraven nebude žádný.

Málo dbá se v některých jednotách, jestli mluví se o nich, co o pilném sboru, neb řekne-li se, tam nekoná se nic — jsou to lemoši. Škoda toho krásného jména "Sokol" pro některé ty spolky. Tak schází nám dosud účast na příštích závodech od některého sboru z Kansas. Až s podivným hledím na to — odbývali se v květnu závody státní tam, se v listu našem o nich ani zmínka — od jednoty Black Wolf, Kans., protest pro poplatek na cvičitele zaslán byl až k Národní Jednotě Sokolské. Vše to by svědčilo o činnosti a spoléhání na vlastní síly těch sborů. Pokud mně se týče, vidím v tom jen ignorování výboru Župy Západní, práce jeho a příštích závodů.

Však nebylo mým úmyslem vypisovati ty chyby, tu lhostejnost některých jednot k tomu Sokolství — vím, že práce by neprospero. Neb kde není lásky pro věc tak vznešenou a pochopení té pravé myšlenky sokolské — tam, kde lidé naši staví Sokola na roveň spolkům jiným, aneb i pod, a sokolové naši lhostejně k tomu přihlíží a sami svou nečinností podnět k přirovnání takému dají — tam věru sbor podobný

není ničím, živoří — zahyne. Tak stalo se v době poslední sboru Milligan, Neb. Za celého 1 a půl roku co na Západě meškám, o nějaké činnosti u nich (vyjma zábav, z nichž peníze se hromadily) ani slychu. Věřte, že hřeší se velmi u mnohých na to jméno Sokol a dělá se mu ostuda. Neostýchal bych se v příštím sjezdu podati návrh, aby sbory, jež vinou vlastní nemohou se vykázati činností žádnou, než planou zábavou a šatem svým (ač ten málo kde se najde), byly bez milosti z Nár. Jed. vyloučeny. Tak jako suché větve strom hyzdí, tak i jednoty nečinné hyzdí tu velkou organizaci naší.

Vrátím se však ku popsání pobytu u jednot Dodge, Howells a Ord. 4. května přijel jsem z Omahy do Dodge. Přijetí sokoly dostalo se mi upřímného. Večer započal jsem se cvičením. Nářadí nalezl jsem ve stavu porouchaném — místnost cvičební ne příliš čistou — však na žádost moji uvedeno vše do pořádku. Cvičících členů 9, sokolek 6, žáky 13, žákyň 12. Slušný dojísta počet na jednotu, čítající 32 členů. Cvičení rozvrhl jsem si následovně: od 4 hod. do 5½

a případných prosloveh matky praporu, pí. Vlachové, náměstka br. Kovářka a br. praporečníka proveden hlavní slavnostní akt odhalení praporu. Po provedení tohoto představil mne br. Kovářik jako slavnostního řečníka. Ve své řeči objasnil jsem ten úkol náš, snahy a práci naší. Vysvětlil důležitost tělocviku pro lidstvo a odsoudil jednání a nepochopení téhož u mnohých. Na den 7. června připravovali jsme veřejné cvičení sokolů, sokolek a žactva. Však příroda ukázala nám, že ona je tím všemohoucí pánem a jakoby rozhněvala se na nás — překazila nám vše. Smutný byl kol pohled toho dne, voda tekla všady — místo výletní pod vodou — pršelo celý den. Odložili jsme jakož i v Howells na dobu pozdější. Ovšem, že neradi činili jsme tak, uvážíme-li, co práce a příprav stálo nás; však, kdo zná náš venkov, snadno uvěří, že jinak při té nepohodě jednati jsme nemohli. V tak roztrpčené náladě rozloučil jsem se s Dodge a Howells a 8. června odejel do Omahy. 10. června nastoupil jsem cestu po dráze Union Pacific z Omahy, matky to všech západních jednot do Ord, Neb., nejzápadnějšího sídla sokolů

Slet Sokola Chicago: Žáci a žákyň, prostná.

odpol. žáci, od 6 do 7 hod. žáčky, od 7 do 8 hod. sokolky, a od 8 hodin sokolové. Následující den zajel jsem ke druhému sboru v Howells. Taktéž i zde bratři očekávali již příjezd můj. (Jak vyčetl jsem z jednoho dopisu, že neprijedou-li k nim před závody, že na ně nepojedou.) A také nesklamal jsem se — nářadí i místnost cvičební nalezl jsem v pořádku a čistotě — pokrok ve cvičení též znamenati mohu. Žel, že odjezdem br. Balabána žactvo ztratilo cvičitele — proto také musel jsem znovu tu mládež organisovati, s tou podmínkou, že jeden z bratrů po mém odjezdu cvičení jich se věnuje.

Návštěva členů ve cvičení kolísala mezi 6 až 9, žáků průměr 10. Cvičení odbýval jsem denně, vždy jeden den v Dodge a druhý v Howells.

Dne 23. května odbýváno odhalení praporu Těl. Jed. Sok. Dodge. Účast obecnost, a celý den pršelo, byla dosti četná. Pořad zahájen byl ouverturou (směs národních písní) hudbou sokola Srba. Na to starosta sok. Srb přivítal jménem sboru všechny účastníky slavnosti, představil zástupce městského mayor, jenž v řeči anglické promluvil. Pak při hudbě

v Nebrasce. O ½ šesté večer očekávali mně br. Černík a Dvořák na místním nádraží. Potřásl jsem pravici boдрým těm hochům a ihned cítil jsem se mezi nimi jako doma. Po večeri u rodiny obě. Černíka, kde jsem vždy ubytován, zavedl mě br. Bartůněk prohlédnouti stavbu "Národní Síně". Místnost, jež dosud jest nedostavěna, bude velikosti 100x40 střešních a majetkem Z. Č. B. J. Pro hochy naše sňi velmi vítána, uvážíme-li, že dosud byli nuceni stěhovati se z místa na místo, odkázáni na vůli pánů majitelů. Pamatuje se již nyní na zadělání kruhů, visuté hrazdy, koupelny, atd. V tom viděti, že pomoc pro Sokol bude jen vhodná. Nyní cvičí se v místnosti, ač obtočné, přece jen nevyhovující požadavkům tělocvičny, v bývalém štoru. Jednota, ač jinak čilá, nemůže vykázati se velkým počtem cvičících — nedostatkem mladého členstva. Tak nalezl jsem jen 6 členů, již věnují čas večerní cvičení. Pilní hoši, však málo jich. Sbor sokolek rok již existující podařilo se mi přivesti k životu. Věnovaly se ty děvušky cvičení s pilí nevšední a zachovávaly si cit a lásku k tomu Sokolství, bude jen ku pokroku a prospěchu jich a chloubě naší.

A tak jako všady jinde zdá se mi sbor sokolský neúplným, není-li žactva. I zde pozoroval jsem, že nekoná se nic na prospěch té mládeže — o škole tělocvičné, ba ani české, ani slechu. Upozornil jsem mnohé z našich na chybu tu a vybídnul je, aby děti své poslali do cvičení. Tak zavedl jsem i zde cvičení dorostu. Zda nevychováme si z té mládeže budoucí sokoly — těžko potom ty řady naše doplňovat jen z těch dorostlých.

Na den 29. června připravili jsme veřejné s následujícím pořadem: 1. Hudba, 2. Řeč spol. evi. Záp. Župy, 3. Ukázka prostných jednoho cvičebního večera, žáci; 4. Cvičení prostná činkami, sokolky; 5. Cvičení prostná (závodní), sokolové. Po přestávce přikročeno ku cvičení sokolů na hrazdách, bradlech, koni na šíř i dél. Jednotlivá čísla programu provedena k úplné mé spokojenosti. Byly to hlavně sokolky, jež vzbudily obecenstva i můj obdiv a zaslouženou pochvalu za krásné provedené cvičení činkami. Úspěch tohoto cvičení, jak morální, tak i hmotný byl znamenitý. Toho docíliti možno i v osadě malé — jen když sbor předchází pověstí činnosti a práce.

Tímto veřejným ukončena práce má u sboru Ord, Neb. Dalším místem bude Rawenna, Neb., nový to sbor naší N. J. S., kamž zítra odjíždím.

Na zdar!

Franta Slavětinský.

OSLAVA 20-LETÉHO TRVÁNÍ T. J. S. PRAHA, TOWN OF LAKE, CHICAGO.

Rychleji než jsem očekával, blíží se den, kdy sokolové mají na jižní straně města Chicaga, v obrovském Dexter Park Pavillionu ukázat obraz své práce. Jaký bude? Na tu otázku nechám odpovědět den 6. září, na nějž je položena oslava 20letého trvání sboru našeho. V den ten ukáže se naše zorganizovanost, ukáže se tu naše připravenost, ochota, sebezapírání a různé jiné vlastnosti, které mají být sokolu vlastními. Jak jsem v minulém dopisu pravil, pomýšleli jsme před rokem již na uspořádání velkolepého vystoupení. Nalézti vhodné místo, trvalo však déle, nežli jsme očekávali a proto teprv koncem dubna t. r., kdy siň věru prostraná a obecenstvu přístupná nalezena a pronajmuta byla, mohli jsme se na bratrské sbory obrátit se žádostí o pomoc. Na pozvání odpověděly nám dosud následující sbory: Tábor, Čechie, Chicago, Plzeňský, Česko-Americký, Česko-Americký Dělnický a Sokol Havlíček. Jak a v jakém počtu sbory ty zastoupeny budou, není mi známo. Co se týče zaplnění hlediště, to mohu skoro zaručit. Loží je již více jak polovina vyprodaných a výbor chce je mít všechny rozprodány do konce července, aby měl vydání s nájmem ze síně spojené zabezpečeno. I na prodeji lístků mimoložových pracuje se úsilovně a musím říci, že mile nás překvapila v tom ohledu ochota sborů Čechie a Tábor. Od obou sborů požádán byl výbor o lístky, aby příznivci a známí jejich zabezpečena měli dobrá sedadla. Průvod, který uspořádán bude před cvičením českou zdejší osadou, slibuje být velkolepým. Celkově účastenství na něm slíbily řady: Vlastene, a Pokrok, Chicago, Č. S. P. S., řád Horymír Č. S. B. P. J., Spolek řezníků "Nové Město". Deputaci v kočárech zastoupeny budou dámské sbory: Vlast č. 41. J. Č. D., Hvězda Vlasti č. 39. J. Č. D., Martha Washington č. 67. J. Č. D., Pomněnka č. 114 J. Č. D., Věnceslava Lužická, S. P. J.; Přemyslovna č. 51 S. P. J.; klub Svoboda Českých žen a dívek. Jak vidět, vážné spolky svobodomyšlné nenechaly se odpovídati na sebe čekat a pomohou učinit českou demonstraci, jakou naše vystoupení bude toho dne, velkou a důstojnou. Program není dosud sestaven, ale jakmile se tak stane, neopomenu též sdělit, což bude jistě v příštím čísle, posledním to před cvičením. Abych sestram a bratřím, čtoucím tento dopis, ukázal, jaké mínění o našem podniku mají někteří z jednotliv-

ců, dovolím si uvést dopis tajemnice lože Kralovice, Českých Rytířů a Dam. Zní: "Váš dopis přijat a uzavřeno poslat deputaci v kočáře. Přejeme vám mnoho zdaru ku slavnosti vašeho 20letého trvání v naší české osadě T. of L. Při psaní těchto řádek, věřte, chvěje se mi ruka. Vždyť jsem byla jako vaše matka, sestra a vše tak ráda jsem pro vás konala. Já vždy byla tak hrda na naše sokolíky a tak těch 20 roků uplynulo! Mnoho se změnilo, zakladatelé se stárli, jiní jsou v krajích neznámých, z nichž není návratu. Ale sbor zůstal a hrdě hlásat bude svou sílu v nejlepší věku 20 let. Vy směle můžete poukázat na minulost, neb mnoho dobra jste vykonali a doufám, že vaše omladina bude pracovat ve vašich šlépějích. Volám vám z upřímného srdce: Na zdar!! Julie Loulová, tajemnice lože Kralovice." Dopis tento mne mile dojal. Není tomu dávno, co jsem pracoval na Památníku, který vydáme také dne 6. září a tu setká se čtenář jeho s jménem paní Loulové velmi často. Paní tato má o sbor náš zásluhy mnohé, potkala se také s neuznáním a potom i proti sboru pracovala, ale když se jedná o uznání práce sboru, když se jedná o oslavu sboru, který v její síni byl založen a téměř z nejhoršího vyveden, tu jako upřímná matka, nadšená vlastenka, vystoupí a netají se city svými. A nejen to, ona pomáhá ku zdaru slavnosti, jak může, tak jak dělávala, když sbor v začátcích živil. S kolika tak ryzími povahami se dnes scházíme? Protože se rozházíme v náhledech, máme si být nesmířitelnými nepřáteli? Tak se nejen nenapomáhá k úspěchu celku, ale podtrhává žebřík, po němž by se druh vyšplhal výš nejen ku cti své, ale i ku cti jeho samého, ku cti národnosti celé. Přes takové tahy se jde však dále s útrpným úsměvem. — Ke konci dopisu tohoto dovoluji si použít k bratrům chicažským slov br. Čermáka: "At' vystoupení sokolů v Dexter Park Pavillionu tvoří jednu z nejkrásnějších kapitol v dějinách Sokolstva chicagského!"

Na zdar!

T. Vonásek.

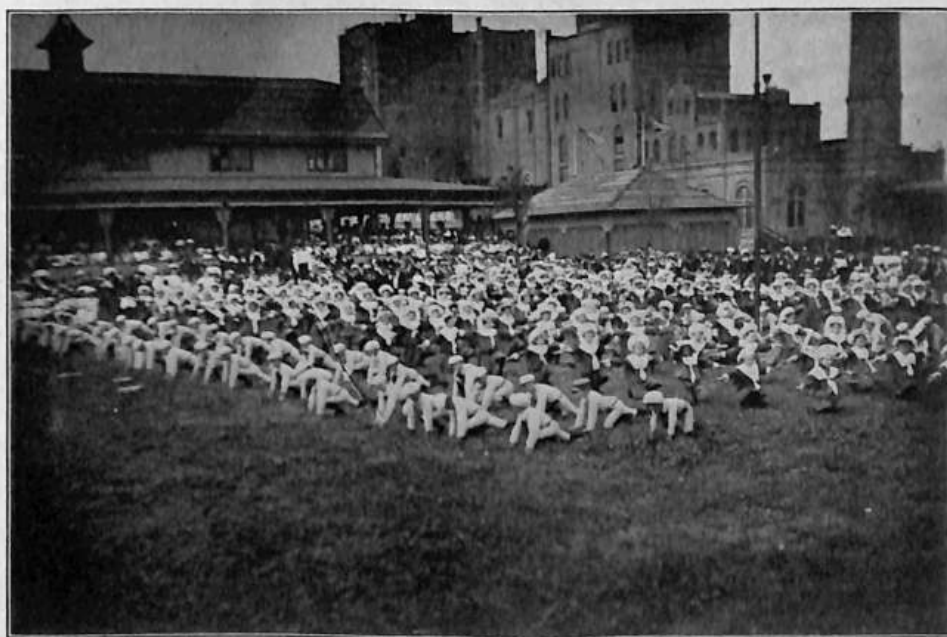

NĚCO Z MĚ CESTY DO RAVENNA, NEB.

Před krátkým časem obdržel jsem od přesídlivšího se člena našeho sboru, br. Dom. Hlávky, dopis, že krajané v Ravenna hodlají založit sbor sokolský a míní se připojit k naší Nár. Jednotě Sokolské a v zápětí na to došel mne dopis od nynějšího br. tajemníka Franty Skočdopole v téže smyslu se žádostí, abych jim v práci té pokud možno byl nápomocen. Tot' se rozumí, že milerád jsem tak učinil a dal jsem jim několik pokynů a jak jsem v krátce seznal, šlo to u našich boдрých občanů ravennských jako jak se říká na drátkách. V neděli 5. dubna t. r. sbor byl založen a zvoleni činovníci a brzy na to obdržel jsem žádost o přijetí do N. J. S. podepsanou 24 členy s patřičným vkladným, abych obě zaslal Výk. Výboru. Záhy po odeslání obdržel jsem další přihlášené, tak že počet zakládajících dostoupil na 37 a nový sbor do N. J. S. ve schůzi květnové Výkonným Výborem přijat. Jelikož si bratři ravenští přáli, abych je 7. června navštívil a do jednoty uvedl, vypravil jsem se odpoledním vlakem v sobotu 6. června a netrpklivě očekával jsem konduktérovo: Ravenna!, kterého jsem se konečně as o půl jedenácté v noci šťastně dočkal. Při vystupování z vlaku přivítalo mne srdečně Na zdar! našeho bývalého člena br. Vác. Herverta (přítomně jest členem sboru v Howells). Týž představil mi pak br. náčelníka Jos. Brta a br. starostu Fr. Fialu, kteří mne společně s Václavem očekávali a mne velmi srdečně přivítali — nu, jistě jako bratra, který by s nimi společně byl vyrostl. (Myslím, že to dělá to naše důvěrné "Ty".) Po čas mého pobytu mezi milými bratry ravennskými uvázal si mne na krk bratr Brt a myslím, že jsem toho využítkoval tak, že as manželka

jeho i on byli rádi, když mne zase setřásl. Druhý den, v neděli odpoledne, odbývána sborová schůze v síni Řádu Žižkův Paleát Z. Č. B. J., při kteréž příležitosti jsem nový sbor jménem Výkonného a župního výboru do naší milé jednoty uvítal a členský diplom pro sbor br. starostovi odevzdal. Sbor ravennský může si k svému starostovi gratulovati. — Pětašedesátník, dosud statné postavy, povahy přímé a ryzé a jistě každý z vás se do něho zamiluje jakmile jej spatří. Z každého jeho slova při přijímání diplomu dýchala srdečnost a vřelý cit pro věc sokolskou. A máte vidět jak mu šedé oko jeho jiskří, když vypravuje, jak s naším nezapomenutelným Tyršem "vyšlapoval" na první týdenní výlet Pražského Sokola. — Dosud junák! — Po schůzi odbýván býti měl výlet do háje br. Ernesta Skořodopole, však následkem zakaboněné oblohy výlet odložen a hoši ubírali se do cvičírny, aby si místo výletu protáhli údy na zcela novém nářadí. Po cestě ptám se br. Brta: "Poslechni, brácho náčelníku, jak pokračuje cvičení?" — "No, víš, zamýšlíme poslati dvě čety na závody," zní odpověď. —

49. Vůbec počíná si ta nová naše ratolest statně, ovšem že vedením těch starších bráchů. Pomýšlí již na vlastní tělocvičnu a právě v min. dnech objednával jsem pro ně koně a tu budou nejnutežším nářadím opatření. Že snaha sboru jest po zásluze krajany ravennskými oceňována, toho důkazem jest, že Řád Žižkův Paleát Z. Č. B. J. věnoval sboru \$50.00 jako příspěvek na zakoupení nářadí tělocvičného a hodlá i na dále dle možnosti vypomoci. Jest to řídký úkaz a svědčí zároveň o tom jak se krajané v Ravenna mezi sebou snášejí. Po většině dostává se našim sborům za to, že snážíme se vyehovati pro naše přední podpůrné organizace členstvo silnější a zdravější, ústrků; proto jest pro nás přímým pocitem, vidíme-li že někde nalezá se výjimka, kde spolek podpůrný hledí sboru našemu všemožně vypomoci v přesvědčení, že to co na prospěch sokolského sboru vykoná, i jemu prospěje. Doufejme, že toto vzájemné porozumění mezi krajany ravennskými potrvá a jinde si z nich příklad vezmou. Že dařilo se mi mezi upřímnými bratry dobře, netřeba podotýkati. Pokud počasí dovolovalo, podíval

Slet Sokola Chicago: Žáci a zákyně, prostná.

Podívám se na něho a ptám se: "Na které závody, snad ne na župní za 2 měsíce v Omaze?" — "Tot', že ano! — "A prosím tě, kolik máte cvičenců?" — Nu, asi 38; z těch je čtyřiatřicet členů a čtyři žáci od 14 let. Ostatně ukáži ti knihu." — Tu jsem na něho zůstal hledět přece trochu hloupě a podotýkám: "Tohle aby přec už kozel vzal! Hled', tak starý sbor jako náš — slaví dvacetileté trvání — čítá na chlup 88 členů a nemohu na závody zbudnovat četu! Co tomu říkáš?!" Mezi tím dorazili jsme do cvičírny. Sbor právě před několika dny obdržel hrazdu, bradla, tyč ku skoku, činky a nějaké kůžele. Hoši před tím cvičili na nářadí doma zhotoveném na farmě jednoho z bratrů. Na povel cvičitele br. Jos. Muchy, člena sboru so. omažského, nastoupili cvičenci téměř v plném počtu do řady. Cvičilo se na hrazdách a bradlech, a jak jsem pozoroval, budou mítí závodníci leckterých starších sborů s ravennskými hochy dosti brzy tuhou práci. Jelikož jsem se zdržel v Ravenna do čtvrtka, navštívil jsem cvičení opět v úterý, kdež z cvičenců nescházel ani jediný. Naopak, nyní po třech týdnech oznamuje mi br. náčelník, že počet cvičenců dostoupil na

jsem se též do okolí (ty zpropadené lijáky), i na lov ryb mne zatáhli a pak mi je naložili, abych prý si je vzal s sebou. S br. Fialou zajel jsem se též podívati na hřbitovy ravennské, kdež poznal jsem druhý důkaz snášenlivosti tamních občanů. Hřbitovy všeobecný i katolický splývají v jedno, jsouce rozděleny pouhým plotem, přes který vedou schody. Prvý jest upraven velmi pěkně a poskytuje pěkný obraz a mohu směle říci, že takového místečka odpočinku posledního jsem neviděl. Katolický jest však méně hleděn a nenechá se s prvním srovnati. Z domova nového našeho bratrského sboru odnesl jsem si ty nejlepší dojmy a přesvědčení, že sbor tam zasazen jest v půdu dobrou a při trošce povzbuzení bude jedním z nejlepších v Župě. Chutě tedy, bratři, ku předu na roli sokolské; vytrvejte a nedejte se v práci pro dobro své i veškerého lidu našeho nikým zvyklati. Ku konci přeji Sokolu Ravennskému plného zdaru a všem bratrům, zvláště pak br. Brtovi a Fialovi a jich manželkám vzdávám vřelý dík za pohostění jehož se mi tam dostalo. Na shledanou o závodech!

Jos. Štěrba, náč. Záp. Župy.

DOPISY.

Ve Slovanské Praze, dne 5. června 1908.

Bratrský "Sokol Americký".

Drahý bratře!

Předsednictvo "České Obce Sokolské" děkuje Ti, milý bratře, za milou a vzácnou Tvoji vzpomínku nám do archivu všesokolského publikace "Dějinami Sokola Amerického" připsané "České Obci Sokolské".

Dílo toto pečlivě vypravené nejlépe dosvědčuje, jak Sokolstvo Americké vzrostlo a jak početně Vaše organizace po celé Americe se sesilují při nadšené a horlivé práci Vás všech zdatných a osvědčených to pracovníků a vyznavačů myšlenky sokolské.

Přejeme rozvoji Vašemu krásných úspěchů a dalšího nového rozmachu věci sokolské v Americe a trváme s bratrským Na zdar! za předsednictvo "České Obce Sokolské" v Praze

Dr. Scheiner, starosta.

Dr. Urban, jednatel.

Br. Dr. J. Rudiš-Jičínský, Cedar Rapids, Ia.

Chicago, 8. června.

Myslím, že jest již čas, aby čtenáři "Sokola" zvěděli, jak pokračuje sbor náš. Jest tomu několik měsíců, co byla poslána do listu poslední naše zpráva. Není dlouho, co sbor jest rozmnožen, asi rok a půl, a jak vidím, sestry vesměs se dost činí, aby sesílili. Za ten čas přibýlo ku sboru 48 členkyň pořádaly dva plesy, totiž "májový věneček" a maškarní ples. Výtěžek vždy byl velmi pěkný, poněvadž se postaraly sokolky o to, aby se vše podařilo. Je to dost pracovat pro sbor, když vše se tak dobře daří.

Mladší členkyň potřebují více odvahy, jelikož některé se bojí nějaký těžký výbor konat, ale vedle starších sester, jež v práci sokolské jsou zkušené se brzy přinaučí. Vše se vždycky lépe vykoná, když jsou ochotny býti nápomocny všechny bez rozdílu, kdežto zkušenost se ocení. Jsou mnohé, které by rády něco učinily pro sbor, ale myslí si, že nikdy takový a jiný výbor neměly, nerady se zeptají, aby si druhé nemyslely, že niče neznají, a raději výbor přenechají jiným, aby přý žádné mýlky neudělaly. Mýlkám se však žádný nevyhne a právě z těch se všichni učíme.

Musím též podotknouti, že se odbývalo veřejné cvičení dne 3. května a jako obyčejně se také vydařilo. Každý z přítomných se vždycky těší na cvičení malých děvčátek. Myslím, že mívají rok od roku těžší cvičení, ale také se dobře naučí; naeviči znamenitě. Hoši nejsou tak pozorni a pamětliví, aby se jim výkony tak vydařily. Aby učitelé jejich věděli, že dívky uznávají, že si s nimi vezmou tolik času a práce podarovali je, a sice: cvičitel žaček br. J. Pokorný dostal diamantovou jehlici a cvičitel br. J. Novotný krásnou kytici. Též byly darovány dva sokolské zlaté odznaky dvěma malým žačkám sboru sokolek za příčinou odjezdu jejich z Chicago.

Nyní se každý těší na venkovní zábavu a bude-li možno, bude jejich přání vyhověno. Zpráva o výletu sboru Sok. Tábor, který se bude odbývat 28. června, bude zaslána příště.

Na zdar!

Alžběta Vlková.

San Francisco, Cal., dne 9. června.

Bleskem rozšířila se zpráva nejen po luzích českých, ale i zámořských o úmrtí našeho slavného, nezapomenutelného básníka Svatopluka Čecha. Stejně jak celý český národ tak i sokolové američtí pocítují bol nad ztrátou muže tak zasluhlého o národ český. Přiznat musím, že většina Čechů amerických nevěděla a někteří dosud neví, kdo vlastně Svat. Čech byl a nezná jeho skvostné, ba světové básně, které mu získali jména nesmrtelného, nejen u národa českého a Slovanů vůbec, ale i u národů cizích.

Řídíc se dle svých citů a dle příkladů bratří v milené naší vlasti staré, utíla Těl. Jed. Sokol San Francisco památku Svat. Čecha dne 19. dubna vhodným večírkem, který se nad veškeré očekávání pořádacího výboru vydařil. V den večírku chodili výboři po sále, jako kdyby něco hledali, aneb vybíhali na ulici a dívali se na vše strany, zdali přece nějaká bludná dušička na tento večírek zabloudí. Avšak vše bylo marno, neboť sál vyjma několika bratrů a výborů byl prázdným. Již jsem se obával, že mé předtuchy se vyplní, a že bratři účinkující budou nuceni přednášet svá čísla prázdným lavičím, neboť tentokrát nebyla po programu žádná taneční zábava. Tato trapná nejistota byla zažehnána teprve hodinu po ustanoveném čase začátku večírku. Na štěstí některé české rodiny nevěděly o tom, že tato nejdůležitější část pořadu — za kterou zde v Americe jest počítán tanec — byla z programu vypuštěna. Též s radostí přiznat musím, že přišlo mnoho bratrů s rodinami na tento večírek s porozuměním. Nieméně celý pořad byl sledován s velkou účastí a jak jsem pozoroval velmi se zamlouval. Různými okolnostmi byl program změněn a zvláště dlužno litovati, že veškerá hudební čísla odpadla.

Br. Václav Štorek několika krátkými, ale upřímnými slovy naznačil za jakým účelem se tento večírek pořádá. Na to br. Rudolf Kepka velmi pěkně přednesl výňatek z básně "Písně otroka". Třetím číslem byl hlavní bod celého večírku, kterého zhostil se br. Josef Belza velmi čestně. Nejprve vysvětlil, kdo vlastně Svat. Čech byl, pak podal stručný jeho životopis, načež popsal jeho literární činnost a ku konci své řeči velmi krásně vyřčil, jak ohromnou cenu mají jeho básně pro národ český. Řeč br. Jos. Belzy vyvolala živou účast a doufám, že jeho vřelá slova zůstanou navždy vryta v mysl našich krajanů. Pro osvěžení mysle přednesl v dalším programu br. Vojtěch Šmolík "Baladu o duši Nerudově". Toto číslo bylo s vděkem od obecnstva přijato. Dále přišel na řadu br. František Ryzner, který na sebe vzal těžkou úlohu, totiž přednesení básně "Lešetínský kovář". Přednes krásné básně byl zdařilý, neboť bratr přednášející s malými výpustkami přednesl tuto báseň s procítěním každé jednotlivé části, takže ačkoliv velmi dlouhá přece byla shromážděním sledována s velkým napjetím. Dále velmi se zamlouvala časová báseň slovenská, přednesená br. Juliusem Ivanem. Posledním číslem programu byl doslov, který připadl pisateli tohoto. Týž nejprve poděkoval obecnstvu za účast, s jakou sledovalo celý program, načež nastínil, jak nejlépe by samotní naši krajané utílili památku Svat. Čecha. Kladl totiž rodičům na srdce, aby své děti vychovávali jako pravé Čechy, aby je hleděli seznámit s dějinami národa českého a naučili je ctít a znát řeč mateřskou. Potom zajiště by nebyly tyto děti, tak jako skoro všechny děti přistěhovačů evropských, které na vše americké pohlížejí s hrdostí a na vše evropské s opovržením. Na to všichni společně zazpívali "Bývali Čechové", "Kde domov můj" a "Hej Slované", čímž celý večírek byl ukončen. Z toho, jak celek byl sledován, totiž s velkou účastí, je vidno, že podobné večírky, které by prospívaly vzdělání našich krajanů, by se záhy ujaly. Protož kladu na srdce zábavnímu výboru, aby nesložil ruce v klín, nýbrž aby pokračoval v této blahodárné činnosti a tak prospíval v uvědomění národní myšlenky. K této další činnosti přeji mnoho zdaru. Vláda Jirsák.

Ve Slovanské Praze, dne 12. června 1908.

Drahý bratře!

Předsednictvo "České Obce Sokolské" překvapeno krásným darem Tvým, který jsi v těchto dnech poslal, povinováno jest ještě jedenkrát vysloviti Ti své díky sokolské za nádhernou tuto pamětní publikaci, která bude vždy ozdobou našeho archivu všesokolského.

Pročítáme-li Dějiny Sokolstva Amerického, tu shledá-

váme, jak mocně vyrostla zde naše myšlénka sokolská a jak velké dílo Fugnerovo a Tyršovo našlo zde v Americe tisíce vyznavačů myšlénky sokolské—.

Dějiny tyto nejlépe dokazují, jak společnému úsilí Vás všech organizace Vaše stále mohutněla a rostla, až došla k zařizování župního a vybudování "Národní Jednoty Sokolské", která vzala si za úkol starati se o duševní a tělesný vývin mládeže, mužů i žen a dle zásad občanských a svobodomyšlných pracovati na pokroku a vzdělání lidu svého v Americe.

Díky Vám, drazí bratři, za tyto úspěchy, jichž Jste za dobu svého horlivého úsilí, práce a nadšení docílili, aby "Národní Jednota Sokolská" v Americe stále mohutněla, rostla, i šiky a sbory Vaše stále rostly pro svoji sílu a moc.

Děkujeme Vám všem drazí bratři za tuto krásnou Vaši pozornost vůči Č. O. S. a českému Sokolstvu a trváme s bratrským Na zdar!

Za předsednictvo "České Obce Sokolské"

Dr. Scheiner, starosta.

Dr. Urban, jednatel.

příspěvek \$2.00, které nám br. Urbanec odevzdal. Za Těl. Jed. Sokol Horník
Jos. Švare, starosta.

Baltimore, Md., 25. června.

Kdyby náš sbor měl technického dopisovatele a ten měl dosti dobré vůle dopisovati, zajisté že by měl i dosti vděčné látky pro své dopisy, ba zprávy, že by mohl býti na ně hrdým. V posledním čísle "Sokola Amerického" psal bratr Ed. Novák o našem veřejném cvičení první neděli v květnu, již zajisté má velký význam pro sbor náš, neboť členstvo a hlavně cvičenci jsou tak pobádáni ku zvýšené činnosti a pak takové veřejné vystoupení získává nám cvičících členů vůbec, jichž pak stále v naší cvičárně přibývá. V sobotu dne 20. t. m. účastnili se naši sokolové závodu "South Atlantic Association of the Amateur Athletic Union" a dobyli z devíti cen osm. Tot' nejlepší důkaz, že se statečně drželi zvláště br. August Novák, který dobyl tři první ceny a sice na hrazdě, na koni a na bradlech, dále obdržel první cenu, kterou daroval mayor města Baltimore

Slet Sokola Chicago: Sokolky, kroužení kůželi.

Dillonvale, O., 21. června.

Jelikož jest můj dopis vždy v S. A. uveřejněn a žádný se v koši neoctnul, ačkoliv toho mnoho není, ani ne vždy snad zajímavé, píšu opět. Dne 8. června jsme odbývali první malé domácí veřejné cvičení pod šírou oblohou, a mohu říci, že s dobrým úspěchem, jak jsem mohl na obecenstvu vypořádat. Ostatně může dosvědčiti též bratr Urbanec, člen výboru Župy Sev.-Východní. Týž sbor náš vzletnou řečí sokolskou pod prapor Nár. Jed. Sokolské uvedl a zároveň krásný diplom N. J. S. nám odevzdal, za čez jemu i V. V. děkujeme a všem voláme vřelý Na zdar!

Cvičení zahájeno bylo o 2. hod. odpolední a to číslo prvé: Prostná se 20 žáky s tyčemi při hudbě; cvičitelem byl br. Chejstovský. — Druhý: Prostná se 9 členy s činkami dle vyobrazení čís. 4. "Sok. Amer.", vedením cvičitele br. Fr. Švarce. — Třetí: Zápas o ceny žáků cvič. Chejstovského. — Čtvrtý: Cvičení na nářadí 9 členů vedením náčelníka Jos. Kasla. Můžeme říci, že ten den náš sbor sklidil dosti vavříků, neboť jsme měli o prvním veřejném četnou návštěvu. Také večer při tanečním vínků bylo dosti příznivců našich, ačkoliv jsou moc špatné poměry finanční, zlé časy.

Též vzdáváme dík Sokolu Nová Vlast v Clevelandu za

Mr. Mahool pro cvičence, jenž získá nejvíce bodů. Nechei se dále rozepisovati o cvičení neb zároveň zasílám výstřižek z novin anglických i českých, jak prvnější soudí o našich cvičencích a jak neradi přiřknou cenu Čechům. Zdejší "American" když někde nějaký Polák nebo Slovák něco vyvede tak má v docela krátké zprávě desetkrát "Bohemian", ale když čeští sokolové zvítězí nad těmi nejlepšími cvičenci americkými nepoznamená ani jednou, že to byli "Bohemians", a když již nemůže upřít vítězství tak aspoň napíše že jsou z Washingtonu.

Když se rozhlednem trochu do minulosti tu musíme uznat jak veliký pokrok byl v naší cvičárně učiněn za ten čas co sbor vlastní svoji sílu a členové mohou v prostorné cvičárně cvičiti. Když zde před šesti roky byly župní závody naše hoši byli ze všech nejslabší, neboť kromě dvou nepatrných cen nedostali ničeho, ale to je neodstrašilo, naopak jejich porážka byla pro ně povzbuzením a oni s plnou úsilovnou cvičili. Když pak o dva roky později jeli na závody do St. Louis, Mo., tam již měřili síly své a zápasili o palmu vítězství s nejlepšími borci a dokázali co při trochu dobré vůli a vytrvalosti se dokáže. A od té doby stále se zdokonalují, což opět dokázali při posledních závodech

Východní Župy v Newarku, kde byli za svou práci odměněni první cenou přebornickou. Že velkou zásluhu o ten pokrok má náš neúnavný cvičitel br. Fr. Štětka jest všeobecně uznáváno a bratr cvičitel dojísta jen právem může být hrdým na úspěchy svěřených mu sokolů.

Letošního roku většina sborů sokolských oslavila památku našich velikánů, skoro všechny sbory věnovaly vzpomínku našemu velikému básníku Svat. Čechovi, ale u nás se na něco podobného ani nevzpomene. Ne snad proto, že bychom neměli nikoho, kdo by ve schůzi na něco podobného vzpomněl, neopak, jest dosti našich sokolů, kteří podobné návrhy přetřásají již před schůzí, ale ve schůzi není možné něco takového projednat, neboť není času. Do každé naší schůze se nažene halda dopisů a ty přece projednány býti musí, což již mnoho času zabere, zvláště když někdy o dopise, který jen málo, aneb docela důležitý není, rozpře se půlhodinová debata. A tak, nežli se vyřídí dopisy a výslednou se zprávy činovníků a výboru bývá síň skoro prázdná a tu bylo by marné jednati o něčem důležitém. V tom ohledu měla by být učiněna změna, buďto změnit jednací pořádek a ponechat zprávy činovníků a výboru až naposled a projednati dříve návrhy pro dobro sboru, aneb míti zvláštní schůze, které by byly pouze pro zábavu a poučení. Bratři by měli o tomto náhledu přemýšlet a v příští sborové schůzi se usnésti co by nám nejvíce prospělo. Každý zajisté uzná, že schůze naše jsou suchopárné a odkázané jen na úřední povinnosti a proto chceme-li pokračovati s duchem času musíme učinit nějakou změnu a to změnu k lepší činnosti. Asi před třemi roky sbor pořádal několik poučných přednášek, ale jak by nebyla jedna přednáška dosti četně navštívena hned se od dalších přednášek upustilo a není naděje, že opět nějaké pořádky budou sborem naším. Však vyskytl se nám zde nový činitel. Naši mladí sokolci a sokolky založili klub Omladiny a účelem klubu jest pořádati ušlechtilé zábavy, poučné přednášky, hráti divadla, pěstovati zpěv, a hlavně starati se o věc českou a sokolskou. Chtějí se vzdělávati, aby připraveni byli až někdy budou muset starati se o to co našimi zakladateli jim v opatrování svěřeno bude, program zajisté mají krásný a budou-li se dle něho řídit jistě že se jim podpory a uznání všech upřímných sokolů dostane.

Od sjezdu dělí nás pouze několik týdnů, ale u nás jest jen velmi malý zájem o tento sněm sokolský a nějaké opravy. Byl sice zvolen výbor na opravu stanov a ten po přehlédnutí našich stanov doporučil změny pouze dvou článků, které ovšem moc důležité nejsou a o nějakém novém návrhu jsem ještě neslyšel. Mám za to, že náš příští sjezd by měl učinit něco pro naši mládež, mám na mysli naši mládež, která ještě není připuštěna do sboru a v neděli jest odkázána pouze sama na sebe a tu by zajisté bylo velmi dobré, kdyby sbory sokolské zařizovaly a vydržovaly nedělní školy, besídky, kde by naše omladina se mohla scházeti pro svoji nedělní zábavu a poučení a tak chráněná byla od špatné společnosti, jež často mnohého českého mladíka přivedla ve zkázu. Dne 6. července pořádá místní Sdružení Svazu Svobodomyslných Husovu slavnost. Jest to první Husova slavnost zde pořádaná za dlouhou řadu let a doufejme, že podobných chvil bude více, neboť jest jen vždy povzbuzením i pro druhé národní spolky ku zvýšené a lepší činnosti na poli pokroku a osvěty.

Na zdar!

Frank Elsnié.

Cedar Rapids, Ia., 27. června.

Inu, již jsem "to" napsal! Mám ale za to, že bylo by lépe "Cedar Rapids" vynechat, aby na konec některý z bratří čtenářů úžasem, že rapidský dopisovatel jest ještě živ, snad neomětl, aneb ještě něco horšího se mu nestalo. — Myslím si však vždy: Lépe třeba pozdě, nežli nikdy! A

pak čekal jsem stále, že druhý zdejší dopisovatel — "technický" — dá o sobě a jednotě vědět. — Neučiní-li tak ani tento měsíc sloužíž následující za důkaz, že nejen jsme zde dosud živi, ale i dosti čile si vedeme.

Že započali jsme se stavbou nové Sokolovny, o tom byla podána zpráva br. Filipem v čísle minulém. Dosavadní najatá místnost nám nížádným způsobem, at' již v ohledu cvičení zákyň a žáků, či dospělých, nevyhovuje. Kdo místnost onu zná a viděl té naší drobtiny cvičení s obruči a činkami, jež 14. června o "veřejném" v Sokolském parku provedeno bylo, tomu bylo zajisté s podivením jak mohl cvičitel Trefný cos podobného v takové místnosti nacvičiti. Cvičení samo, jež přítomným četným obecenstvem s vděkem i obdivem přijato a až na malé chybičky správně provedeno bylo, jest mistrovským dílem br. Trefného, který je na tempo hudby z "Besedy" vytvořil a s — dětmi provedl. Na to následovalo cvičení dospělých. Novinkou bylo vystoupení cvičících členů dne 4. června t. r. v Soloně založené jednoty. Jen co je pravda, byla to radost pohlédnouti na bujaré ty mladíky s jakou chutí i pochopením prováděli mnohé dosti nesnadné výkony. Nebylo snad jediného z diváků, který nebyl by se tázal: "Jest to možné, aby v tak krátkém čase cos podobného nacvičeno bylo?" — Z toho viděti nejlépe, čeho možno docíliti pevnou vůlí a pilným cvičením na jedné a schopným vedením na druhé straně. Jen tak dále bratři solonští a není pochyby, že stanete se obávanými soupeři při příštích závodech. — Při ustavení se sboru tohoto navštívilo několik bratří a sester našich Solon, kde provedeno rovněž veřejné cvičení, které se solonským nemálo líbilo.

Dne 7. června odpoledne pořádána oslava věnčení hrobů. Průvodu účastnil se slušný počet sokolů a zákyň a žáků naší těl. školy v stejnojmenné. Večer téhož dne pak slavena v síni Č. S. P. S. památka 35letého trvání sboru. Vedle vhodné řeči oblíbeného řečníka br. Paldy vykazoval program několik skutečně krásných zpěvních i hudebních čísel a proslovu br. Fr. Haška jménem zakladatelů. Návštěva byla velmi četná a "živý obraz", jímž program zakončen, přijat veškerým obecenstvem s nadšením.

Dne 18. června pořádá cvičitel br. Trefný s dětmi těl. školy výlet. Súčastnilo se jej 65 žáků a zákyň a dle souhlasného tvrzení všech vydařil se jim znamenitě. A ještě něco: Příčiněním několika bratří, hlavně br. cvičitele, pomýšlí i uvědomělejší Češi v sousední Iowa City založiti sokolský sbor a možno až budete toto čísti, že úmysl bude již skutkem. Aby se tak stalo a obě nové jednoty solonská i iowacitká zdárně a čile pokračovaly, tomu volá upřímně

J. Halq.

Prague, Okla., 27. června.

Dnes píšu s velkou radostí do našeho milého "Sokola Amerického". V dubnové schůzi usnesl se náš sbor postavit si svoji vlastní Sokolovnu. Za tím účelem byl zvolen stavební výbor a ten našel pěknou budovu ve středu města. Jest to rohové stavení dosti velké pro cvičení a cena obstojná. K cíli tomu vydal náš sbor dluhopisy (akcie) i rozeslali jsme na všechny české spolky, aby byly tak laskavy a nějaké ty podíly odkoupily. Náš sbor je třetí rok teprve založen a tak jsme dosti chudí ještě. První dar byl od zdejších našich sester sokolek, darovaly nám \$50, za to jim vzdáváme jen srdečný dík. Také několik bratří darovalo po \$5 a bratr Jirí Šesták zapůjčil nám \$100 bez úroků na tři měsíce a též daroval \$3. Ostatní milodary a kdo odkoupil akcie bude uveřejněno později v listě tomto. Dne 16. května uspořádal náš sbor přednášku s obě. Karlem Pelantem z Prahy. Týž řečnil o "Tajnosti spolku a účelu Sokolstva" a po přednášce byla taneční zábava. Naše sestry sokolky uspořádaly 30. května večírek, který se zna-

menitě vydařil. Dne 31. května se evičilo ponejprv v našem vlastním stánku, neboť až do té doby poskytovala nám Z. Č. B. J. síň její bezplatně ku evičením. Také jim patří vřelý dík náš. Bratři je nyní na vás, aby jste navštěvovali pilně evičení i schůze a ty vaše děti posílali do školy naši tělocvičné, sokolské. Není tak daleko jako dříve, a je přímo ve městě.

Dne 21. června uspořádal náš sbor výlet.

Týž znamenitě se vydařil, jen návštěva mohla být větší, ký div však, právě byly žně. Bratři sokolové je na nás, abychom pokračovali v započatém díle i přispěj kdo můžeš, at' je sebe menší dárek na Sokolnu. Přispěj hmotně i mravně k většímu rozmachu sboru našeho.

Na zdar!

Frank Škola.

Bruno, Neb., 30. června.

Již za měsíc máme závody Župy Západní. Budou se pořádati v zahradě T. J. S. v Omaha, Neb., tedy vedle tělocvičny téhož sboru, na 13. ul. u Dorcas. Závody samy budou udalostí významnou, pokud se týče průkazu po stránce tělocvičné i není divu, že poutají již nyní zaslouženou pozornost i širších kruhů vůbec. Pokud vím česky promluví tu br. J. Rosický a anglicky mayor města Omahy J. C. Dahlman. Bude ovšem i ples a druhého večera divadelní představení. Pokud mně se týče jsem jen dychtiv, jak asi budou zastoupeni staří borei. O závodech ve Schuyler jsem mluvil do těch starších dost a dost, i slibovali jen což, že letos celá jich bude četa. Již po dvě leta nebyl žádný ze starších boreů na závodech vůbec, pouze já sám. Očekávám tentokrát na jisto, že aspoň četu seženeme, jednu četu veteránů, abych tu nebyl opět sám. Aspoň br. Štěrba a br. Pilný měli by se účastnit a bráti podílu ve vlastním zápolu, tak abychom dali příklad těm mladším i dokázali, že i my dosud dovedeme střítnouti se a na stará kolena pracovat pro tu věc naši sokolskou. Jen s chutí do toho bratři, at' nás jest třeba malá řádka, posílíme tak činnost druhých, jichž letos bude jistě více, nežli kdy před tím.

Musím se zmíniti i o tom, že slavnostní otevření naší Sokolny museli jsme odložit, třeba již evičili jsme pod vlastním krovem a činíme se. Po celý týden panovaly velké deště. Uspořádáme si slavnost až 6. září, opět v neděli. Doufáme, že se nám vydaří a bude jen třeba, protože jsme měli hodně práce, příprav a výloh. T. J. S. Omaha poslala nám sem na pomoc 10 svých junáků, aby brali účast na veřejném, ale ani toho jsme neodbyli pro veliký liják. Vzdáváme bratřím omažským vřelý dík i těšíme se, že po druhé se nám lépe vyvede. Provedeme důkladné přípravy, jež by zaručovaly pak dokonalý úspěch. Zatím uzavírám list svůj a na příště slibuji více. Na zdar!

Václav Blatný.

BR. VYSLANCŮM DO SJEZDU N. J. S. K POVŠÍMNUTÍ.

Sjezd Národní Jednoty Sokolské zahájen bude dnem 23. srpna t. r. v městě Detroit, Mich. Na posledním sjezdu v St. Louis, Mo., usneseno jest, že každý vyslanec musí dostaviti se do schůze sjezdové v úplném sokolském stejnokroji. Bez tohoto není k zasedání připuštěn.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PROVOLÁNÍ

ku všem bratrským jednotám a odborům sokolek v Župě Stř.

Bratři sokolové! Sestry sokolky!

Těl. Jed. Sokol Praha v Town of Lake, Chicago, Ill., pořádá slavnost 20tiletého trvání a působení sboru svého, a sice 6. září t. r. U té příležitosti se připravuje velké vystoupení Sokolstva vůbec od všech sborů, aby braly podílu na tomto velkém veřejném vystoupení v tak významný den

bratrské jednoty. Místo Drexel Park Pavillon jest jedno z největších ve svém rozsahu a tu, aby vystoupení Sokolstva bylo důstojným, jest povinností nás všech, jakož i sborů, abychom hleděli k tomu, aby každá jednotka byla tu zastoupena co nejvíce členy a členkami při evičení, a komu jen poměry trochu dovolují, aby jako bratr sokol a sestra sokolka přítomni byli.

Bratři a sestry, dokažme, kde se jedná o vystoupení sokolské u takové významné slavnosti, že dovedem být na místě; slet' me se k sokolům "Praha" do Chicaga a přičiňme se společně o zdar jejich práce! K dobrému výsledku: Na zdar!

Vác. K. Tříska, náč. Župy Střední.

UPOZORNĚNÍ SBORŮM V ZÁPADNÍ ŽUPĚ.

Br. náčelníci následujících sborů nezaslali dosud náčelnických zpráv za I. čtvrtletí tohoto roku (za leden, únor a březen): Abie, Wilber, Clarkson; tyto neposlaly zprávy vůbec. Náčelníkům sborů ve Wilson, Kans., a Brainard, Neb., zaslány byly zprávy k opravě, však bratři náčelníci ve své moudrosti neuznali župního náčelníka za hodna, aby mu opravené zprávy opět poslali. Jsem přesvědčen, že tyto sbory jako ostatní volí si náčelníky poněvač jich potřebují a očekávají, že náčelníci budou povinnost svou konati a doufám, že je ku konání téže donutí. Dále upozorňuji, že během měsíce července t. r. musím míti zprávy od všech náčelníků za II. čtvrtletí t. r. v rukou, jinak oznámení budou ti liknaví v srpnovém čísle "Sokola Amerického." Který z bratří náčelníků nemá na ruce formulářů, necht' mi oznámí. V důvěře, že sbory postarají se o to, aby vřelými br. náčelníci vykonávali svou povinnost v čas, znamenám se se sokolským Na zdar!

Jos. Štěrba, náčelník Západní Župy.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 24. května.

Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr.

Zápis minulé schůze přijat jak éten.

Dopis Sokola Lorain, O., éten a přijat. Bratři oznamují, že by bylo záhodno, aby jednou za čas je někdo navštívil (od Ústředního Výboru po případě) a tak by týž a jednotka měly více příležitosti prospívati. Usneseno dopsat Sokolu Lorain, aby si vysílaly evičitele do Clevelandu po prázdninách, kdy se budou odbývat hodiny vyučování v theorii, což by velice sboru jejich prospělo. Sokol Lorain též zasílá poplatek \$10.

Dopis br. náčelníka éten a přijat, týkal se sletu v Allegheny, Pa., aby totiž výbor hleděl a přičinil se slet pořádat společně se Slováky. Bratru náčelníku se má odepsat, že tak jsme jednali a přáli si, aby onen slet byl společný.

Dopis T. J. S. Říp éten a přijat. Bratři zasílají obšírnější dopis a žádají nás, abychom slet odložili, aneb přeložili jinam, že sbor jest v tísní, a že jest jim nemožno slet pořádat za nynější krise, též že městská správa vše tak přísně zavedla, zároveň mnoho bratřím jest těžko poříditi si stejnokroj, jelikož nejsou zaměstnání. Po uvážení dopisu usneseno, aby se bratřím v Allegheny, Pa., vyhovělo, a zápisníku uloženo, aby ihned jednoty veškeré uvědomil, že slet jest odložen na delší dobu.

Příjem \$10. Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis č. 49 ze dne 15. června 1908.

Starosta W. J. Šedivec zahájil schůzi v určitý čas. Ne přítomni byli bratři: Janda, Ryska, Zavadil a Plamínek. Zápis ze schůze minulého éten a přijat.

Vrchní náčelník br. Antonín Haller dopisem přijímá na

se úřad učitele pro kurs v Chicagu a doporučuje, abychom odložili až po prázdninách. Přání jeho vyhověno, ale s tou výminkou, aby nám oznámil určitý den, kdy miní s přednáškami začít.

Dále došel dopis od T. J. S. Praha v Town of Lake, Chicago, totiž, abychom vzbudili zájem a činnost ve sborech Župy Střední a hlavně chicagských pro jejich velkolepou slavnost na upomínku 20letého trvání jejich sboru, dne 6. září t. r. v Dexter Park Pavillonu odbývanou. Též oznamují, že nám podobný dopis zaslali již dříve, a že dosud od nás neslyšeli, aniž by byli viděli o podniku jejich zmínky v protokolu. Na vysvětlenou župní náčelník oznamuje, že oba dopisy byly adresovány na něho a omlouvá se, že onen první dopis omylem vložil do dopisů pro T. J. S. St. Louis, Mo., kde jest tajemníkem a při schůzi župní pak opoměl. Omluva byla přijata a nařízeno mu, aby v příštím čísle "Sokola Amerického" vydal patřičné provolání na sbory Župy Střední, tak aby slavnost tato zůstala zapsána v dějinách Sokolstva amerického jako jedna z těch nejzdařilejších.

Br. Jičínský oznamuje, že br. Trefný založil nový sbor v Solon, Ia., a že se nyní pokouší o založení sboru v Iowa City, Ia. Zpráva tato s díky přijata a nařízeno jednání vyslovit br. Trefnému dík za práci dosud vykonanou, aby neochaboval a hleděl oba tyto sbory získat pro N. J. S. a v pádu potřeby aneb vydání s tím spojené by se obrátil na župní výbor.

Br. Tříška oznamuje, že mluvil s občanem Šimanem z Edwardsville, Ill., který se pokouší o založení sboru tamtéž, a že vyhlídka jest dosti dobrá.

Sokol Česko-Americký zasílá župní poplatky za II. půlletí r. 1907 \$1.80.

Příjem \$1.80. Vydání žádné.

Na zdar!

Fr. Vůch, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVEN 1908.

Příjem.

2. T. J. S. Westfield, Mass., na II. 1908.....	\$ 15.60
2. Do fondu pro sjezd za r. 1905, 1906, 1907, 1908..	9.90
2. Sok. Čech, Cleveland O., do fondu pro sjezd za r. 1907	32.10
2. T. J. S. Little Ferry, N. J., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	3.20
2. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo., do sjezdu pro fond za r. 1905, 1906, 1907, 1908.....	14.50
2. Předpl na S. A., Ond. Bednac, Bonton, N. J....	.75
3. Předpl na S. A., T. J. S. Tábor, Racine Wis..	.75
3. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd za I. ½letí 1908.....	6.00
3. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., do fondu pro sjezd za r. 1907.....	26.80
3. T. J. S. Prague, Prague, Neb., za I. 1908....	15.50
3. Předplatné na S. A., Fr. Smola, F. Jelínek, Sokolky Racine, Č. A. S., Chicago	3.25
4. Č. S. Sok Bayonne, N. J., za I. 1908.....	10.50
6. Plzeňský Sokol, Chicago, doplatek za neohlášené členy	30.00
6. T. J. S. Praha, Chicago, do fondu pro sjezd za I. ½letí 1908.....	9.50
6. Za ohlášku v Sok. Amer.....	3.25
6. Za ohlášku v Sok. Amer.....	22.75
16. T. J. S. Oklahoma City, Okla., do fondu pro sjezd	2.60
16. T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	8.30
16. T. J. S. Prague, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1905, 1906, 1907, 1908.....	18.40

16. Za předpl. na S. A. T. J. S. Mělník, Wis.....	1.50
16. T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans., za II. 1908	12.60
20. T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans., do fondu pro sjezd za r. 1907, 1908.....	14.30
20. Předpl. na S. A., E. Smolík, Providence, R. I..	.75
20. S. J. Blesk, Baltimore Md., za II. 1908.....	65.30
20. Sb. Sokolek Hvězda, New Bedford, Mass., za II. 1908	1.40
20. Za těl knihy br. Požárek, Bayonne, N. J.....	.67
20. Č. Sl. Sok. Bayonne, N. J., do fondu pro sjezd za r. 1908.....	2.80
23. T. J. S. Schuyler, Neb., za II. 1908.....	18.00
23. T. J. S. Dodge, Neb., za II. 1908.....	13.10
23. T. J. S. Newark, N. J., do fondu pro sjezd za r. 1908	5.10
23. Za těl knihy od Ant. Čermáka, N. Y.....	.51
27. Sok. Čech, Cleveland, O., za III. 1907.....	97.20
27. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za II. 1908..	6.30
29. Sb. Sokolek, Wilber, Neb., za vstupné.....	5.00
29. Sokol Lorain, Lorain, O., za I. a II. 1908.....	19.00
29. Do fondu pro sjezd za r. 1906, 1907, 1908....	7.30
30. Sok. Cleveland, Cleveland O., za III. a na IV. '07	36.40
30. Za těl. knihu, J. Mihok, Lorain, O.	1.25
	<u>\$542.13</u>

Hotovost z minulého měsíce.....\$7363.89
Úhrnem\$7906.02

Vydání.

4. Za rozeps. uprav. klavírního partu pro evičení s kuželi od Martynyho, br. R. Prušovi.....	\$ 5.00
4. Za perokresby a aquarel do Dějin, sestře Irm. Rudišové	15.00
4. Za 150 výtisků dějin N. J. S. s tiskem a poštovné Nár. Tiskárně v Chicagu.....	80.40
4. Za 5131 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro květen, Národní Tiskárna, Chicago.....	209.43
4. Za vazbu knížky Dějiny a express do Čech br. J. Rudiš-Jičínskému	5.00
4. Za cut do S. A., Alden Engraving Co., C. R., Ia..	1.35
10. Honorář za vypracování knihy Těloevik br. Jos. Čermákovi	575.00
17. Vreh. poř. S. A. za červen, J. Rudiš-Jičínskému	30.00
17. Výp. poř. S. A. za červen, Ant. Hallerovi.....	10.00
17. Výp. poř. S. A. za červen, Jos. Čermákovi....	10.00
30. Za express knih, zaslané br. J. Čermákovi, Chic.	1.40
Úhrnem	<u>\$942.58</u>

Příjem\$7906.02
Vydání 942.58

Hotovost\$6963.44

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich....\$1903.57
Fond pro běh evičitelský..... 42.85
Základní fond Nár. Jed. Sokolské..... 300.00

Na Germania Savings banku.....\$2450.00
Na Dry Dock Savings banku..... 2450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jednotě Sokolské..... 2063.44
\$6963.44

Vidím, že mých proseb tajemníci si vůbec nevšímají, musím vynucovat čtvrtletní zprávy od starostů sborů, jinak nevidím si pomoci. Teprve obdržel jsem od čtyřech sborů zprávy čtvrtletní, kde pak jsou ty ostatní a příští měsíc máme sjezd a mám býti v čas hotov!

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 6. července.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi; ze členů scházela sestra M. Šimunkova.

Zápis o minulé schůzi přijat s opravou a sice: v posledních zápiskách stojí, že br. Haller musí udělat rozličné opravy v evičení sokolek br. Martynym zpracovaného. Má být, že je musí br. Haller upravit a ne opravit.

T. J. S. Solon, Iowa se hlásí v počtu 17 členů za člena N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost byla přijata a T. J. S. Solon byla dnešním dnem členem N. J. S. prohlášena.

Výbor Župy Východní zasílá dopis o společném evičení pro Župu Východní, a zároveň se dostavil výbor oné Župy, který žádost stran evičitele vysvětlil a sice žádají Výk. Výb., aby jim byl nápomocen s obstaráním a vydržováním společného evičitele pro Župu. Výk. Výb. se usnesl, aby Župa Východní si obstarala sama společného evičitele a sice na dobu neurčitou, dále aby jej Župa sama, dokud jim peníze stačí, vydržovala, po vyčerpání vlastních prostředků má se Župa obrátit na Výk. Výb. N. J. S., jenž pak další výlohy s tím spojené bude krýt z pokladny N. J. S.

T. J. S. Horník v Dillonvale, O., zasílá dopis a žádá, aby jim byl odpuštěn poplatek k N. J. S. a sice za poslední čtvrtletí, neboť se nacházejí ve finanční tísní. Výk. Výb. nemá pravomocnost příspěvky odpouštět a usnesl záležitost tuto ponechat do příštího sjezdu.

Účet Národní Tiskárny za tisk a výpravu Sokola Amerického za měsíc červen v obnosu \$208.98 byl přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. Martyného za náčinní zakoupené pro T. J. S. Little Ferry v obnosu \$63 byl přijat a k vyplacení odkázán.

Br. K. Sosolek z Ennis, Texas, píše, že v tamnějším místě se zakládá těl. sbor, který by se mohl získat pro N. J. S. Usneseno dopsat Župě Střední, aby vzali k vědomosti a hleděli tam zaslat agitátora a všemožně se vynasnažili sbor onen pro N. J. S. získati.

Sbor Sokolek z Wilber, Neb., se hlásí v počtu 10 členů jako člen N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost tato byla přijata a Sbor Sokolek Wilber byl dnešním dnem členem N. J. S. prohlášen.

T. J. S. San Francisco žádá Výk. Výb. N. J. S., aby jim byl povolen nový členský diplom neboť jim byl předešlý ohněm zničen. Žádosti má být vyhověno.

Br. Štěrba, náčelník Župy Západní, oznamuje počet boreů přihlášených k závodům oné Župy a sice: I. oddělení 5, II. oddělení 44, III. oddělení 45. Sokolek 25. Úhrnem 119. Zároveň zasílá jména soudců a sice: B. J. Vašák, Wilber;; J. C. Nesporý, J. P. Červený a A. V. Kubíček, Crete; J. Fiala, F. Jelen, F. J. Fiala, Oldřich Jelen, A. Novák, Omaha; J. Studnička, J. Bobisud, Dodge; Adolf John, Ord; již byli vesměs zvoleni. V pádu, že by nebyl počet soudců postačitelem, má náčelník právo dle potřeby další soudce přidělit. Uloženo výboru na těloevik, aby vše k závodům Župy Západní a sice ceny: věnce a odměny zaopatřil a na patřičné místo zaslal.

T. J. S. St. Louis žádá Výk. Výb., aby jim bylo dáno vysvětlění stran poštovního listku jednatelem V. V. br. Trískovi zasláném. Výk. Výb. nemá s tou záležitostí co dělat, protože listek onen byl soukromný a nikoliv úřední.

Br. Čermák doporučuje dopisem rozličné časopisy, kterým by se měla kniha jím zpracovaná bezplatně zaslati a zároveň doporučuje, aby se kniha prodávala za \$2.00. Bylo přijato. Zároveň aby každý přispívatel obdržel jeden výtisk bezplatně. Následující časopisy mimo list náš ovšem mají

obdržeti po jednom výtisku: Dennice Novověku, Svornost, Hlasatel, Osvěta, New Yorkské Listy, Besídka, Boree, Sokol Pražský, Česká Obec Sokolská a Věstník Sokolský v Čechách a Slovenský Sokol.

Výbor oznamuje, že dne 4. července byla T. J. S. Little Ferry do Svazu N. J. S. uvedena; účastnil se Výk. Výbor, Župní Výbor a T. J. Fugner, Newark, New York, Bayonne, Svornost a Haverstraw.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky:

T. J. S. Fugner \$22.50, Milwaukee na sjezd \$6.00, T. J. S. Prague, Neb. \$15.50 na sjezd; Bayonne \$10.50; Praha na sjezd \$9.50; Plz. Sokol \$30.00; Oklahoma na sjezd \$2.60; Prague, Neb. \$18.40; Budivoj na sjezd \$8.30; Chicago na sjezd za rok 1907 \$26.80; Black Wolf, Kans., popl. \$12.60; Wilson, Kans., na sjezd \$14.30; Blesk \$65.30; Sokolky New Bedford \$1.40; Bayonne na sjezd \$2.80; Schuyler popl. \$18; Dodge popl. \$13.10; Newark na sjezd \$5.10; Sok. Čech popl. \$97.20; Cutris Bay \$6.30; Sokolky Wilber vkladné \$5.00; T. J. S. Lorain \$19.00, na sjezd \$7.30; Cleveland popl. \$36.40; Philadelphia popl. \$16.20; Čechie \$10.30; Čechie na sjezd \$18.10; Sokolky Omaha \$4.80; T. J. S. Solon vkladné \$10.00.

M. Grabenstein, zap.

PÍSEMNICTVÍ.

Časopis lékařů českých s přílohou "Věstník", jakž vychází v Praze redakcí prof. Dr. R. Kimla a Dr. J. Semeráda dostali jsme najednou as dvacet čísel, jejichžto bohatého obsahu a původní práce české hodláme čas od času překládati pro větší listy lékařské, zdejší, anglické ovšem, tak aby se šířila známost o vědě české a pokroku. Učiníme tak v přehledu pouze, však na výslovné požádání mnohých vynikajících odborníků amerických, učiníme tak tím radši protože i naše práce odborné nalézají v listech českých lékařů povšimnutí. Bratřím, sokolům a lékařům doporučujeme časopis ten co nejvřeleji.

Časopis dorostu sokolského Sokolské Besedy, vychází prvního každého měsíce a číslo 6.—7. má zvláště pěkný obsah. Nám zamlouvala se báseň Svobodova: "Památce Husově", již otiskujeme, dále pak článek "Husova mohyla" od D. Pavla, "Sbratření Sokolstva s gymnasty Francie," z pera M. Liptovského a Schrotzova úvaha: "Hlavní kniha života". Dále jest tu sokolská hlídka a různé zprávy, zdravotní hlídka, belletrie, "Z potulek po Americe", národní i sokolská kronika a j. v. vesměs čtení krásné pro mládež sokolskou. Inu, jest to list ryze pokrokových snah a volný, jakž jen býti má. Předplatné 2 Koruny ročně. Objednejte pro knihovny a dorost i mládež vaši.

Volná Myšlenka, nastoupila již ročník 4. a sešit druhý vyniká mnohým článkem původním, ceny trvalé, jako jsou tu ukázky i prací cizích vesměs volných ovšem. Redaktor Julius Myslík. Roční předplatné jest K 4.80. Když tak čtete ty různé úvahy, pokyny lidem volným a po pravdě dychtícím, napadne vás, nač a proč bylo třeba toho odcizení, těch sporů a proč padala tu i onde slova krutá na rozeštvání našich řad svobodomyšlných v Americe, té české Americe, od svobodomyšlného sjezdu v Chicagu pak zvláště. Páni páteři, kazatelové a živly zpátečnické dnes si mnou ruce radostí, kdežto podpory věcem svobodomyšlným lidem našim nedostává se do té míry, jak býti mohlo. A to platí rozhodně i o listu "Volná Myšlenka", Kr. Vinohrady.

A co řekli jsme o "Volné Myšlence" platí ještě větší měrou o "Havlíčku", laciném to čtení, časopisu, jenž vepsal si v štit šířiti pravdu v lidu. My máme časopisů všelikých dost a dost, jen co jest pravda, ale na myšlenky bohatý jest málokterý, ba jsou tu i listy, jež jen z otisků si po-

máhají, aniž by udaly pramen. Co takový levný list poučný jako Havlíček, kupovaný v mnoha výtiscích spolky a jednotami různými vykonati by mohl práce osvětové, co slovo pravdy tištěné by vyvážilo, kdyby se rozšířilo do všech kruhů naší společnosti tu volné, jinde vlašné a ještě jinde docela nevšimavé. Adresa: Časopis Havlíček, Kr. Vinohrady, Korunní tř. č. 6.

Zahraniční Sokol, časopis tělocvičných jednot sokolských v cizině, vychází každého 1. v měsíci v Berlíně. Redakce jest ve Vodolkách, v Čechách, administrace: Jaroslav Hájek, Berlín, S. W. 13, Simeonstr. 23-II. Červnové číslo má úvodník: "30. květen na paměť bitvy lipanské 1434", "Na úsvitu nové doby", feuilleton, různé zprávy sokolské a celek dokazuje pilné pořadatelsví, jež dosud vzpomíná páteho sletu, velkolepých průkazů práce tam i těch našich sester z New Yorku. Předplatné v Němcích obnáší 1 M.

Poslední číslo "Borce" vyšlo jako číslo dvojité, kde věnuje se hlavně pořadu závodů Župy Fugner-Tyršovy více pozornosti, kdežto o jednotlivých jednotách v Župě sdružených se píše jako na paměť jejich práce a přičinění. Jsou to dáta dějinek onoho sdružení, vedle podobizen hlavních činovníků, jako bratří Košaře, Kostlána, Buriána, Žitného, Kasíka, Raimana, Ondruše, atd. "Letem ku královské Praze" jest vzpomínka sletová, již zdobí obraz boreů jejich, načež následují různé články vzdělávací i odborné, zprávy, atd. Odporujeme tento věstník "česko-slovanské" Župy Fugner-Tyrš i naší sborům. Název "česko-slovanské" neschvalujeme, protože jest nevhodný, jakž sami naši v Č. O. S. poukazují, utvořivše Svaz slovanský.

Průkazem opravdové práce technické jest bez odporu "Przewodnik Gimnastyczny Sokół", jakž vede jej br. Stanislav Osada, 324 Armitage ave., Chicago, Ill. Předplatné obnáší ročně pouze dollar, ale látky tu pro cvičitele a učitele hnězd polských dost a dost. A jaké pak zapírání, bratři Poláci tu nejlépe dokazují, že samostatně umí dnes tvořit, že práci tělocvičnou chápou a způsobem nejlepším řadám svým k vyspělosti napomáhají dovedou. Jsou to jejich listy cvičitelské, jež obsahují občas i pěkné ilustrace, jakož i ukázky z cizích prací odborných.

LISTÁRNA REDAKCE.

Richmond, Ia.: V případě takovém porada těžká. Ošetřovatelky musí se podrobiti zkoušce státní rady zdravotní, rovněž tak lékaři. Jestli můžete dokázat, že dotýčený má podíly v onom podniku může státní rada odvolati jeho certifikát.

A. B.: Byl v Římě titul nejvyšších civ. soudů, moc jejich odloučena byla z moci konsulské. Vyslov přetor.

Pařížský Sokol: Vyšetřilo se důkladně našimi v New Yorku, jakož i námi osobně. Vše vysvětleno, jen jest s podivením, že to Sokolstvo tolik má všude nepřátel, každý klep a pohana vůči němu dosti dobrá, aby uškodilo se brzy Vám tam a hned zase nám. My jen díky Vám zavázání jsme, uznávajíce co vše pro borce naše za jejich pobytu tam a sestry naše new yorské sborem Vaším vykonáno bylo. Ještě jednou díky naše vřelé a Vám zdar!

M., Chicago: Opar způsoben bývá místním dráždním kůže, jako na příklad škrabavým prádlem, aneb hrubým látem, jakož i rád dostavuje se tam, kde se kůže kůže stále dotýká. Léčí se studenou vodou, zasejpáním škrobem a zinkovým květem, aneb zinkovou masťou.

Cvičitel: Soudě podle toho jaks' rozepsal hodil by se nejlépe "Koníček". Začíná: "Jenom ty mně můj koníčku, jenom ty máš pěkně nes" atd.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Obč. Pavel Beránek nedostával S. A., poněvač nezměnil adresu, jeho stará adresa byla: 4736 S. Honore St.

Následující členové nemohou dostávat S. A. pro chybnou adresu a jsou také již ze seznamu odběratelů vyškrtnuti:

Chicago: Sokol Praha: Vojtěch Černý, 1342 W. 50th St., nechce list, vrací ho. — J. L. Kolář, 136 Albany ave., Jar. Šterba, 1036 Albany ave.

New York: R. Brojer, 3493 3. ave., S. Ptáček, 433 E. 75 St., K. Slezák, 855 Coadwell ave.

Seattle, Wash.: Ant. Klouzal, 309 9. ave.

L. I. City, N. Y.: Jos. Zvoník a Vinc. Zvoník, 69 6th av., Jos. a Jindřich Vozáb, 36 6th ave., Stan. a Fr. Vozáb, 35 7th ave.

Baltimore, Md.: Fr. Hranička, 824 N. Port St., Jos. Hájek, 2211 Ashland ave., Dom. Říha, 421 N. Madeira, F. J. Říha, 421 N. Madeira.

Cleveland, O.: Jos. Uxa, 3476 E. 53 St. S. E.

San Francisco, Cal.: Em. Blažek, 4211 23rd St.

Curtis Bay, Md.: Alb. Marek, Charlotte, Va.

NOVÍ, VYSTOUPLÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do T. J. Sokol Svornost, Morrisania, N. Y., přijati: Stanislav Větrovec a Václav Větrovec.

— Do T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., po vyrovnání se opět přijati: Fr. Mokry a Tom. Rajčák. Odstoupili: Jos. Vávra a Otto Pick. Nový člen: Rud. Procházka.

— Od T. J. S. Fugner, L. I., N. Y., vyloučen: Václav Morávek. Vystoupil Václav Lfbý.

— Od T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., vyloučení: Ed. Baldwin, Alois Juhn, Frant. Kliment, Jos. Liska. Vystoupili čestně: Vác. Maršálek a Jar. Rezek.

— Do T. J. S. Omaha přijati: Jan Říha, Rud. Zikmund, Jan Adam, Vác. Bartoš a Ant. Cipera.

— Do T. J. S. Chicago přijat: Karel Kus.

— Od T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., vyloučen Fr. Kocovský.

— Do T. J. S. East St. Louis uvedeni: Václav Ross, Ant. Kadavy, Josef Kadavy, Fr. Choura, Jos. Reiman; odstoupil Jakub Mužík.

— Do Plzeňského Sokola uvedeni: Fr. Ton, F. J. Kessler, Josef Randa; poděkovali se: Karel Baumbrueker, Fr. Mikulík, Jerome R. Chmelík, Fr. Kolář, Jan Pajdar.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu uvedeni: H. Maruška, Anton Švadlenka, Jar. Rak, R. Peřina; z Čech s přestupní listinou: Alois Vokurka a Václav Stránský.

— Od T. J. S. Prague, Neb., vyloučení: Jan Bělík, Jos. Hampl, Fr. Kubík; odstupní listinu dostali: Jos. W. Kudrna, Frank Polák, M. A. Kirchman.

— Od T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., vyloučení: Fr. Mašek a Fr. Buchta; odstupní listinu obdrželi: Ant. Gůra, Fr. Gůra, Jos. Gůra a Jan Bečvář.

— Do T. J. S. v St. Louis, Mo., přijati: Fr. Zavadil, Kar. Třeška ml., Vác. Vimr, Mat. Petera, Vojt. Žup, Aug. Weis, Štěp. Jurinič, Fr. Smrčka, Jos. Jančálek, Fr. Kasafirek; na přestupní listinu přijat: Anton Petr. — Vyloučení: Jos. Li-stopad a Ed. Veselý. Vystoupili: Jan Pekárek, Fr. Kovářík, Ant. Lang.

— Do T. J. S. Chicago uvedeni: Arnošt Souček, Václav Jungman, Karel Krametbauer, Frant. Král.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu uvedeni: Josef Pták, Jan Legát, Jindřich Ort, Josef Zikan, Antonín Stoklasa. — Vyloučen Eduard Sedlák pro neplacení.

— Do T. J. Sokol Čechie v Chicagu uveden: Frank Růžek. Vyloučení byli: Josef Lažňovský, Josef Hobík, Jos. Karásek a Stan. Rejholec.

— Od T. J. Sokol Praha vystoupil: Jos. J. Klaub, 4709 Western ave.